

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره‌ی روشنبیری

*

خاوه‌نی ئیمتیاز: شهوکه‌ت شیخ یه‌زدین

سه‌رنووسه‌ن: به‌هران شه‌همه‌د هه‌بیب

***

له‌ستایشی شه‌ده‌یدا

ناوونیشان: ده‌زگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گه‌ره‌کی رایه‌پرین، هه‌ولیتیر

س.پ. ژماره: ۱ تله‌فۆن: ۲۲۳۲۰۲۱

شوێنی ئاراس له‌تۆری ئینتەرنیتدا:

www.araspublisher.com

له ستایشی ئه دهیدا

کۆمهڵی وتار

وه رگیترانی له ئینگلیزییه وه: شیرزاد ههسهن

پیشهکی: ریتوار سیوهیلی

ناوی کتیب: له ستایشی ئه دهیدا- کۆمهڵی وتار

وه رگیترانی له ئینگلیزییه وه: شیرزاد ههسهن

پیشهکی: ریتوار سیوهیلی

بلاوکراوهی ئاراس- ژماره: ۹۶

دهرهیتانی هونهری: به دران ئه حمه د هه بیب

به رگ: شکار عه فان نه قشبه ندی

نووسینی سه ر به رگ: خوشتنوس محه مه د زاده

پیت لیتدان: نسار عه بدوللا

هه له گری: شیرزاد فه قی ئیسماعیل

سه ره رشتیی کاری چاپخانه: ئاوپه حمان مه حمود

چاپی به کم - چاپخانه ی وه زاره تی په روه رده، هه ولیر- ۲۰۰۱

له کتیبخانه ی به ریتوه به رایه تی گشتیی رۆشنییری و هونه ر له هه ولیر ژماره

(۴۳۶) ی سالی ۲۰۰۱ ی دراوه تی

لهوديو ستايشکردنی ئهدهبهوه

رېښوار سيوهيلي

۱

ئهدهب جگه له «ئهدهبياتبونو» خوځي، جيگه ي هېچ شتيكي تر ناگرېتهوه و به هېچ شتيكي ديكه ش جيگه كه ي پر نابېتهوه. ته گهر بشي باسي هزري ئهدهبي، رهنكي ئهدهبي، رووناكايي ئهدهبي و شپوهي ميوانداريي ئهدهبي بكهين، ئهوه ئهدهب هزري خوځي، رهنكي خوځي، تيشكي خوځي و شپوازي پيشوازيكردني تايهت به خوځي ههيه. له بهرامبه ر ئهدهب شدا ئهرك و دهروهستي ئهدهب، بهرجهسته كردني ئايدايهك و تيگه يشتنكي ديار و ناسراو نيبه، كه دهشيپت به زمانتيكي ديكه و بهدهرپيني ديكه بهرجهسته بكرئ. ته گهر بلتين ئهدهب پيش هه موو شتن «ئهزمون» ه، ئهوه نووسېنه وه ي ئه و شته ي ئهزمونكراوه، ئهدهب دهخاته بهردهم وه لامدان وه ي ئه و پرسياره ي كه ده پرسيت: ئايا ئه و ئهدهبه له بهرامبه ر رووداوه كه دا ئهدهبيكي راسته قېنه يه يان ساخته. پرسيارئ كه گومان له حه قيقه تي ئهدهب دهكات و دهخاته ژير پرسياره وه. بزه له جياتي ئه وه ي ئهدهب خوځي گيرؤده ي وه لامدان وه ي ئه و پرسياره بكات و بهرگري له راستي و ساخته يي خوځي بكا، چاكتره مانايهك بهرهم بهيتن كه پيشتر بووني نه بوويت بؤ ئه وه ي ئه و پرسياره ش كه له سه ر ئهزمونو ئهدهبي دهكرئ، پرسيارئ بيت به ماناي نوپوه سه ره لدا ت. **ژيانئ ئهدهب له وپوه دهست يي دهكات كه جيهاني خوځي بهيتته بهرهم، جيهاني وشه يي خوځي.**

۲

ئهدهبي راسته قېنه ته نيا به ناماده بي خوځي، خوځي دهسه ليتن. پتويست ناکا ئهدهب له لگري په ياميک بيت يا خود ده رپري مانايه كي ديار بکراو.

بووني ئهدهب له خوځدا، بووني ئهدهبه بوځوي. ئه و ئهدهبه ي له خوځدا و بوځوي بووني هه بيت، ئهدهبيکه ئيمه ش ده توانين بچېنه ناوپوه، تيايدا بزېن و ئهزمونو بكهين. چونكه له بنه مادا ئهدهب بوويکه له ناو بووه كاندا و ديارده يه كه له ناو ديارده كاندا. ئهدهب له وپدايه بوځوي، ليريه بو ئيمه و له گه ل هه موو شته كاني تر دا ناماده يه، به لام به ياسا كاني خوځه وه و به عه و دالييه كاني خوځه وه بو گه يشتن به ناستيكي ديكه ي گه شه و پيگه يشتن.

هه موو ئهدهبي ده رپري بهرترين پله ي خوديتي نووسه ره و ته نيا ئه و ئهدهبي خاوه ني خوديتي خوځه تي ده تواني بانگه شه ي نووسه ريتي خوځي بكا. ئهدهب به واقعيكردني ئيراده يه كه، كه ناستيكي تايه تي زمانبي خوځي، موسيقي خوځي، وينه ي ديار بکراوي خوځي هه يه. ته نيائي ئهدهب له وه دايه كه بوځوي جيهانيكي تايهت پيگه هيني و به و شپوه يه ش، له سه رووي هه موو ئه و شتانه وديه كه خاوه ني جيهاني خوځيان نين.

۳

دهشيپت ئهدهب نمونه ي دنيا ي دهروه، نمونه ي واقيع، بکاته سه رمه شقي جيهاني خوځي و سه رله نوئ دايرپيژئ، به لام ئه وه ي ده بيته «نووسيني ئهدهبي» و «جيهاني ئهدهب» هه ميشه شتيكي تره و واقعيكي تري ليده كه وپته وه. واقيعيترين جيهاني ئهدهب ئه وه يه كه نووسه ر ناتوانيت له سه روشتي خوځي، ميزاجي خوځي و شپوه ي خوځي و به كورتي هه ستيا ربي خوځي بو وه رگرتني شته كان، خوځي ده ربا زكات. دنيا ي ئهديپ له و كابووس و خهون و ئازار و ئومييد و وينايانه پيكدپت كه ئه و به جهسته و روځ خوځي تيفرېداون و له سه ر نه خشه يه كي تايهت به خوځي و به پيبي ئه و ياسايانه ي كه هه رگيز راځه ناکرين، به نووسين دا يانده رپيژئته وه. بهم پييه ش ئهدهب ده رچه يه ك بوځوي ده وؤزئته وه، زماني خوځي ده سازئين و له گه رووي ده رپرينيه وه دهنگيک دپته ده ر، به لام دانسه يي ئهدهب و

بئی فونہ بیبیه کھی له و شتانه دایه که هیشتا نه یگوتون. له دوا ئامانجا، پروژهی هه موو ئه دبیبیکی راسته قینه ئه وهیه که بتوانیت ئه دهب بکاته سهنگه ری بهرگریکردن له دانسقه بی و تاکبونی که سایه تی خوی، بتوانیت «من» یک بهرهم بهینیت که هه همیشه «من» یکی دانسقه بیت. وهک چون شریخه ی هه ره هوره پرووسکه یهک له وهزی ره هیله دا تایه تمه ندیی خوی ههیه، پیوسته ئاواش له وهزی ره هیله ی ئه و واقیعه دا که نووسه ری راسته قینه ی تیا دا دهژی، سه دای ئه دیب جیا واز بیت.

٤

خۆزگه ئه دهب بتوانیت جیهانیکی تایهت و به دوور له دنیا ی داهینه ره که ی بخاته گه ر. خه لکانیتر چی له ئه دهب ده که ن، ئه وه کیشه ی نووسه ره که ی نییه، کیشه ی ئه دهب خۆبه تی.

٥

ئه دهب وهک نرخیک، وهک به هایه کی داهینراو، له هیچ بواریکی دیکه ی بهرهمهینانی هونه ی و مه عریفی چاکتر نییه و ئامانجی ئه دهبیش هه مان ئامانج نییه که زانسته سرووشتییه کان، فه لسه فه، دهروونشیکاری، سۆسیۆلۆژی، ئاین و هه ر بواریکی دیکه ی له و بابه ته بوخۆبیانان له پیتشچاو گرتوه. شیوازی ئیشکردنی ئه دهب، توانای ئه وه ی ده داتی که به شیوه یه کی تایهت بمانجولین و ته کافمان پیدات و به شیوه یه کی تایهتیش کاریگه ری خوی له سه ر ئیمه جیبهیتلی. هه ربواری له بواره کانی مه عریفه و داهینان ره وایه تی خۆیان و هانده ری بنه مایی خۆبیانان هه یه و لیتره شه وه هه ریبه که له بواری زانسته کانی سرووشت، فه لسه فه، دهروونشیکاری، سۆسیۆلۆژی و ئاین، به پیتی گو تاری خۆیان و له چوارچیه ی تیرمۆنۆلۆژی خۆباند، له باره ی واقیعه وه قسان ده که ن. به لام ئه دهب ریک ئالبیره دا له و بواران ه جیا ده بیته وه، چونکه **هونی ئه دهب ره وایه تی خۆی له و توه به ده ست نا هینتی که سه کردنه «له باره ی واقیعه وه»**، به لکو له و توه ی ده هینتی که ببیته **«واقیعیکی تایهت»**.

٦

بۆی هه یه ئه دهب له باوه شی هزه فه لسه فییه کانه وه سه رده ره بهینتی، ههروه کو چون بۆی هه یه له ئامیزی هونه ری وینه کیشان، په یکه رسازی و مۆسیقاشه وه چرۆ ده رکا. به لام خۆزگه له م بارودۆخه دا ئه دهب پارتیزگاری له خه سلته تی «ئه ده بیاتبون» ی خۆی ده کرد و ناسنامه ی خۆی له ده ست نه ده دا. ئه دهب بهر له هه ر شتی هونه ریکه و ئه و هونه ره ی به ته نیا وه کو «ئایدیا» و «شیکردنه وه» و «راهینانی هه نده سی» خۆی ده ناسینتی، هونه ریکی سه رنجراکیش نییه. ئه وه ی ئه ده بییه ت ده سازینتی، ئایدیا و شیکردنه وه کان نین، به لکو وشه کانن. راسته زۆرجار فه لسه فه و ئه دهب هه ولده دهن هه مان دنیا بخولقین و په یوه ندی خۆبانی پیوه ده ستنیشان بکه ن، به لام گو تاری ئه دهبی و گو تاری فه لسه فی، له گه ل ها و به شیشیاندا له پانتایی زماندا، ها و ناسنامه نین. پرسیاره کانی فه لسه فه پرسیار له دنیا یه کی کۆنکرتیتی، یان ویناکراو، له کاتیکدا ئه دهب پرسیار و عه و دالبوونه به دوا ی خولقاندنی دنیا یه کی ئه لته ر نا تیخدا. خه سلته تی هه ره سه ره کیی ئه دهب بریتییه له وه ی که به شیوه یه کی تایهت له ریگه ی زمانه وه که شفی رووبه ره بیگانه و نااشناکان ده کات. ئه دهب به زمانکردنی ئه و رووبه رانه یه که تائیستا ده ستیان لی نه دراوه. به م مانایه ئه دهب ها واریکه به رووی ئه و ته فسیرانه دا له سه ر دنیا، که پیتیان وایه چاره سه ری کیشه کانیان له گه ل خۆیان هیناوه، چونکه رووبه ری رۆح به لای ئه ده به وه، به رفراوانتره له هه ر ته فسیریک و له هه ر چاره سه ریک.

٧

فه یله سووفی نه مسایی (لودفی قیتگنشتاین) نووسی: «ئه و شته ی ناتوانین له باره وه بدوین، پیوسته لپی بیده نگ بین». به لام ئه مه ریک ئه و سنوره یه که ئه دهب هه ولده دات له ریگه ی خولقاندن و نووسینه وه ی دنیا تازه کانه وه تیکیشکیینتی. ئه دهب له بنه مادا بوونیکی سنوورشکیینه،

ئەدەب ئاھاوتتە لەبارەى ھەموو ئەو شتانەى كە بۆ ھەمبەشە و بەكجارەكى ھەموو شتەىكىان لەبارەو ناگوتىڤ و دەبەت بەردەوام لە نووسبەندا داپتەرتەنەو و لە ھەر دارشتنەو بەكەشدا لاىەنەىكى نەگوتراو بان ئاشكرا دەبەت. لىرەشەو ئەدەب ھەر بەكالا كەردنەو شتە نااشكراكان نىبە بەھۆى زمانەو، بەلكو لەو دا كە زمانى ئەدەب زمانى ئازادىبە؛ ئەو ئەدەب فراوانكەرى سنورەكانى زمان خۆشەبەتى بەبەى ئەو بەنگاشە بكات، كە ھەمووشتەى لە زماندا دەركەتەندىڤ.

دەتوانىن لىرەدا پەرسىن: لەكویدا زمانى ئەدەب دەبەتەى زمانى ئازادى؟

لەو شوپنەدا كە ئەدەب دنىباى ئاشنا جەدەھەتەى و ھەنگاو بەرەو خولقاندن و ئاشكرا كەردنى دنىباى كە نەزانراو دەنەت. ھەرئەمەشە ئەدەب لە جەھانەىكى داخراو دەكاتە جەھانەىكى كراو: كراو ھەبەى ئەدەب، واتە كراو ھەبەى بەرەو دنىباى كە نەناسراو دا، بەرەو ھەرتەمى ئازادى. داخراو ھەبەى كەشى واتە دوو بارە كەردنەو و كۆپەكەردنەو ھەمان ئەو جەھانەى دەنەسەىن و تىباىدا دەژەىن: جەھانەى دەسەلات و كۆبلاىەتى و ناىەكسانى، تەنانەت لە زمانەبەشدا؛ چونكە زمان لەو دىو دەسەلات و كۆبلاىەتى و ناىەكسانىبەو نىبە.

۸

لە ئەدەبدا عەودالىى و خۆزگەخوازى و تەمەننا، عەودالبوون و خۆزگەھەلكەشان و تەمەنناىە لە پەنناو بەدەنگەتەنەى ئەو شتانەى دەنگەىان نىبە و گەروو بەكەىان نىبە بۆ خۆ دەرپەىن: شتە كە و بەى زمانەكان؛ بەلام ئەدەب جوانىبەى خۆى لەویدا دەپارتەت كە ھەموو شتەى نەتەىت و گشت نەتەىبەىكى خۆى ئاشكرا نەكات. جوانىبەى ئەدەب لەو دەباىە كە فرەرەھەندەىت، چونكە كاتەى ئەدەب نەتەىبەىكانى خۆى ئاشكرا كەردن، ئەو لە تاكەرەھەندەىدا نەغزە دەبەت.

نەتەىبەى ئەدەب چەبەى؟

«نەتەى» بەرتەبەى لەو رەگەزە گەنگەى كە خۆتەنەر دەبەستەت بە ئەدەبەو، تەنانەت دواى خۆتەندەو شى. ئەو ئەدەبەى ھەلگەرى نەتەىبەى خۆى بەت، بەبەكجار و چەندەىن جار خۆتەندەو لە مانا بەتال نەتەىتەو. تەنانەت دواى تەبەىرەى سەدە و سائەكانەىش. ئەدەبەى ستاىبەشكراو، ئەدەبەىكە پە لە نەتەىبەى و راز كە ھەبەى ئەو دەداتەى لەگەل تەبەىرەى سەدە و سائەكاندا تازە بەتەىتەو: لىرەو خۆتەندەو كلاسەىكەكانى ئەدەب كارتەكە لە بەردەم ھەموو نووتەخووزەىكى تەستادا.

۹

ئەگەر راست بەى كە ھەموو ئەو شتانەى دەبانزانەى لەرتەگەى زمانەو دەبانزانەى، ئەو نەتوانەى بەتەىن بەرۆكە و ئاىدەىكانى ناو سەرمان بەتەنبا ھى خۆمانەى! چونكە ئەگەر زمان سەرچاو ھى زانەى تەمە بەت، ئەو دەبەت زوو دەدان بەو دا بنەتەى كە جۆرەكانى نەرتەى (بەنەرتەى ئەدەبەبەشەو) لەرتەگەى زمانەو بەسەرماندا سەپاون. لىرەشەو ھەموو رەتەكەردنەو بەكەى رابەردو ھەنگاو تەكەشە بەرەو سەپنەو ىادەرى. ئەدەبەى نوى ئەنەنجامى سەرھەلدانى «نوى» ئەنجامەىكى چاوەرەوانكراو لەو ھى پەشەى خۆى. گەلەتەىك بەرۆكە و ئاىدەى ھەن لە ماو بەكەدا كە دەبەى و دواچار چالاك دەكەرتەنەو، ىاخود ھەكو فرمانەىكى چاوەرەواننەكراو خۆبان دەسەپەنەنەو.

لىرەدا پەرسىار ئەو نىبە: ئەدەبەى تەستەى تەمە بەبەى ئەدەبەى پەشەىنەكان چۆن دەبوو؟ بەلكو پەرسىارى سەرەكى ئەو ھەبەى: **ئاىا دەشبا ئەدەبەى نوى سەرھەلدات ئەگەر پەشتر ئەدەب بەزمانى تەمە نەنووسراىە؟** ئەو ھى بەبەى خۆى ھەكو «نوى» پەناسە بەكات، چاكترە لەبەرى بەت ئەو «نووتەىنە» ى ئەو، تەنبا لەبەرامبەر شتەىكى دىكەدا نووتەى كە تەستەى تەبەى پەمانواىە «كۆن» بوو. ئەگەر ئەدەبەى عەودالىى گەشەتەى بە «نوى» بەت، نەتوانەى بە ئەنجامەىكى شىباو بەكات بەبەى ئەو ھى نەكەوتەبەتەى كە شەفەكەردنى ئەو ھى

له پېش خوځېده هه يووه. «نوی» ته نیا به وه خوځی نادان به دهسته وه که خوځمان له رابردو و جیا بکه یه وه و به نه فرته بکه یه. بویه ناسینی نه ریتی نه ده بی ناو زمانیک، بؤ نمونه زمانی کوردی، مه رجه له به رده هر نووسه ریکدا که ده یویت نه و نه ریتته رت بکات و نه یویت جزه نه ده بیک بنوسی که پیشتر نووساوه.

نه و که سهی به ره می کلاسیکه کان له به رته وه ده چه پینی و به که م ته ماشیان ده کا، چونکه له «رابردو و دان»، ریکه ده گریته له نویوونه وه نه ده ب له نیستاشدا. نه مه یه وه لامي من بؤ نه و که سهی پی و ایه خو خه ریکردن به شاعیریکي وه کو نالییه وه، «دوور که و تنه وه یه له تازه گه ری» ..

۱۰

«نیستا» هیچ مانایه کی نه گوری نییه. نه م دپره ی «نیستا» ده بنوسم **نیستای** خوځی له م کاته دا ته ی ده کات و کاتې چند چرکه یه ک به سه ر نووسینیدا تیپه ری، نه و «نیستا» یه ده بته «رابردو و». «نیستا» هم همیشه ساتیکي تیپه ریوه و نه ک هر ه لگری ره گه زیکي رابردو و یشه، به لکو پریشه له چاوه روانی له به رامبه ر نه و شته ی که به ریویه بگات. به للام رابردو و مانایه کی تابه ت ده به خشیتته هه نوکه: رابردو و به مانای یادوه ری نه ک نوستالیثیا. جیاوازی چییه له نیوانیاندا؟ نوستالیثیا: **گه رانه وه یه کی پر مه ترسییه بؤ رابردو و**، یادوه ری: **گه رانه وه یه کی پیوست!**

نه وانه ی ته نیا له نه ده بی پیشینه کاندای بؤ وه لامي پرسیاره کان ده گه رین، له نوستالیثیا دا گیربان خواردوه، چونکه ده یانه وئ به راکردن و چاونوقانندن له نیستا و تینه گه یشتن له هه نوکه، «رابردو و» گه وره تر پیشان بدن له وه ی که هه یه (هر بویه شه هه همیشه قه باره ی کتیبه کانی میژووی نه ده ب هپنده گه وره و ژماره ی لاپه ره کانی شیان زورن!). نه ده بی نوی ناتوانی بیته هه لگری نه زمونی نه ده بی پیشوو، شه ری نه ده بی نوی،

شه ره تا بوځوی نه و شتانه ئاشکرا بکا، که هه همیشه هه بوون و رهنگ و بوی خودی خوځان پیبیه خشیت؛ به للام له هه مان کاتیشدا له پیناوی نه وه ی نه زمونی نه ده بی نووسه رانی پیشوو بناسیت، پیویسته خاوه نی یادوه ری بیت له گه ل نه و نه ده بیدا.

۱۱

نه گه رچی نه ده ب هه رده م گریدراوه به و سه رده مه وه که تیایدا به ره هم دیت و ده نووسری و ده شچیتته ژیر کاربگه ری هه سته نیستایکی و شتوازه باوه کانی نووسینه وه له هه مان سه رده مدا، به للام هه همیشه هه لگری شتیکي دووره ده سته یشه، شتیک که هیشتا ناماده نییه و هیشتا نه هاتوه و سه ری هه لنه داوه. بویه نه ده ب برتیه له هه ولدان بؤ نووسینه وه ی **«نیستا»** پیش نه وه ی تیپه ریت. به للام نووسین و زمان هه همیشه له چاوه هه سته کاندای دواتر ده گن. نه وه ی هه سته پیده که یه و نه وه ی له زماندا وه ک نه زمونی نه و هه سته کردنه ده بنوسین، له رووی کاته وه دوو شتی جیاوازن.

۱۲

بوچی شپرزاد هه سن وه ک چیرۆکنووسیک، کومه له و تاریک به م هه موو جوانییه ورده گریته و له دوو تویی کتیبیکدا به ناوی: **«له ستایشی نه ده بیدا»** بلاویان ده کاته وه؟ نه مه نه و پرسیاره بوو که ماوه یه کی زور سه رنجی راکیشام، به تابه تیش دوا ی نه وه ی پیشتر کتیبیکي دیکه ی به ناوی **«بی کتیب هه لناکه م»** خسته به ر چاوی خوینه ره کانی.

بؤ که سانیک له نزیکه وه شپرزاد ده ناسن، باش ده زانن کاتیک تووره ده بیت و هه سه له ی پاسا و هپانه وه ی بؤ نه و شتانه نیه که پروای پتیا ن هه یه و ده یانکات و هه ندیک له نیمه به دلمان نین، رسته یه ک زور دوو باره ده کاته وه: **«وازم لی به یتن دنا سه ری خو م هه لده گرم»**. له راستیشدا ژبانی نه م کابرایه زنجیره یه کی سه یره له سه ره لگرتن و کوچی به رده وام:

له مندالییه کانی گه ره کی تهیراوهی ههولیرهوه بۆ ناو قوتابخانه کانی سلیمانی، له ناو توۆری په یوه نندی خیزان و بنه ماله وه بۆ چینی په یوه نندییه کی خوشه ویستی پر له به خشنده بی، له جیهیشتنی ئه رکی مامۆستایه تیبیه وه بۆ وه ئه ستۆگرتنی وه زیفه به کی ئازادتر، سه فەر له کوردستانه وه بۆ ولاتی فینه کان، دواجاریش گه رانه وهی له ئه وروپاوه بۆ خوۆه لاتی ناوه راست، بۆ هه مان ژوور که تیایدا زۆریه ی کارت و نامه کانی بۆ هاواریکانی دهنووسی، به بی ئه وهی چاوه رپی وه لامیان لئ بکات!

هه لبه ت هه ندیك له م سه فهرانه له ژبانی هه ر مرۆقیكدا، که هیچ پیوست ناکات نووسه ر بیته، دووباره ده بنه وه. وه لی سه فەر له شیرزاد مرۆیه کی به خشنده و ده ستبلاوی دروستکرد و ئه و شوینه ی ئه م کابراه به ئا راسته یدا سه ره لده گری، هیچ کامی له و شوینه نه نیه که پیشتر بۆیان چووه. من وای بۆ ده چم له بنه مادا سه ره لگرتنی شیرزاد هه رگیز به مهستی گوێرینه وهی شوینیک نه بووه به شوینیکی تر، شاسه فەری ئه و به رده وام به ره و دنیای ئه ده ب بووه و ته نیا له ویدا توانیویه تی هینده ئازادی به ده دست به یینیت، که ئیدی پیوستی به پاسا و هینانه وه نه بیته بۆ ئه و شتانه ی بروای پتیانه و ده شیته ئیمه لیان تینه گه ی، یان به دلیمان نه بن، یاخود جوړه تی ئه وه مان نه بیته دانبان پیدا بنیین. لییره وه، مانای دهسته واژه ی «**وازم لئ بهین**» له رسته ی «**وازم لئ بهین دنا سه ری خۆم هه لده گرم**» ی شیرهدا، سکالایه ک نیه بۆ به ته نیا مانه وه و گوۆشه گیری، به لکو هاواریکه بۆ ئازادبون، چونکه ته نیا مرۆقی ئازاد له فه زای شوین و له پانتایی رۆحیشدا سه قامگیری خۆی به ده دست ده هینیت. ئه وه ته نیا مرۆقه نا ئازاد و ده ستبه سه رکراوه کانن که ناچار ده بن به رده وام کوچ بکه ن و بی نیشتمان میننه وه. دنیای ئه ده ب له ئه زمونی ئه م مرۆقه دا، ئه و هه ریمه یه له نامه ترالیته که پرپوه له ئازادی بۆ رۆحی نووسه ره که مان. لییره شه وه دنیای ئه ده ب بۆته ئه و جیهانه دوور له واقیعه ی که ره خه گره کان پتیانویه

ده بیته ئه ده ب «ره نگدانه وه» ی بیته. ئه گه ر ئه ده ب و هه وله ئه ده بییه کانی شیرزاد ره نگدانه وهی شتیك و دۆخیک بن، ئه وه ده بیته ئه و شته و ئه و دۆخه، دۆخی ئازادییه ک بیته که دنیای ئه ده ب بۆ «خه یال» ی شیرزادی فه راهم کردووه. بۆیه کاتیك شیرزاد ده به ویت، «سه ره له لگرتی»، راسته وخۆ به ره و دنیای ئه ده ب ده چیت، چونکه ته نیا له ویدا یه که ئه و ناچار نییه په یه وهی له یاسا و بنه ما واقیعه ده ستویگره کان بکات، که ئیمه ده مانه ویت به هۆیا نه وه مندالییه کانی شیرزاد و ئازادییه کانی کۆنترۆل بکه ین.

۱۳

خۆشه ختانه هیشتا که ش له واقیعی ئیمه دا که سانیک هه ن له «ستایشی» ئه م مرۆقه بۆ ئه ده ب تیبگه ن و له گه ل خوتندنه وهی بابه ته کانی ئه م کتیبه دا په یوه نندی رۆحیی خۆیان به دنیای دا هینانی ئه ده بییه وه تازه بکه نه وه. ره نگه ئه مه ش یه کتیک بیته له هانده ره سه ره کییه کانی شیرزاد بۆ «ستایشکردنی ئه ده ب». وه لی ئایا ئه ده ب هه میشه ستایش نه کراوه؟ ئایا میژووی ئه ده ب، میژووی سه رفرازی و شکۆداری ئه م به ره مه ئینسانیه نیه و نه بووه؟

راستییه که ی له پشت بانگه واژه که ی شیره وه بۆ ستایشکردنی ئه ده ب، ئه و نیگه رانییه به دی ده که م که مه ترسیی «پووکانه وهی ئه ده ب» یان «بی بایه خبوونی ئه ده ب» و «ئاوابوونی ئه ده ب» هه ست پیده کا، به تایبه تیش کاتیك ئه م نووسه ره له دوا رۆمانیدا: «**پیده شتی کارمازیه کوژاوه کان**» زهنگی مه ترسیی «ئاوابوونی عه شق» ی به گویدا داین! بۆیه پیموایه چه نده ئه م کتیبه ستایشکردنه، هینده ش بانگه واژه بۆ وریا کردنه وهی ئیمه له ئاست چاره نووسی ئه ده ب له م ولاته دا. چاره نووسی که ئیدی رووبه رووی مه ترسی بۆته وه. بیهینره پیش چاری خۆت: هیچ کاتیك له نیشتمانی ئیمه دا هینده ی ئیستا «کتیبه ئه ده بییه کان» به چاپ و پازاندنه وهی هونه ری

و نهوعیه تی بالای تهوتووه نهکهوتوونه ته بازاره وه، وهلی هیچ کاتیکیش تیراژی کتیبه کان هیندهی ئیستا نزم نه بووه. له مهش کۆمیدبانه تر ته وهیه که زۆر له دهزگاکانی بلاوکردنه وه و چاپخانه کان، بریاری پیشینه یان ههیه سه بارهت به چاپنه کردنی شیعر و چیرۆک! زۆر له گۆقار و بلاوکراره کان شانازی به «**فیکری بوون، فهلسه فی بوون و رهخه یی بوون**» ی خۆیانه وه دهکن، که چی جورته تی تهوه یان نییه خۆیان وهک بلاوکراره ی ته ده بیی پروت، پیناسه بکه ن. ده کۆرئ پیرسین: هۆی ته م بئ ته ده بییه چییه به رامبه ره ته ده ب؟ ته ترسه له ته ده ب و له به ره مه می جیدی خه یال بۆچی و له کۆتوه هاتووه؟

١٤

من پیموایه ته ترسه له دوو خالی سه ره کییه وه هاتووه، که یه کتیکان په یه نندی ههیه به **جه وهه ری ته ده ب** خۆیه وه و ته ویدیکه شیان په یه نندی ههیه به **دۆخی رۆشنیری گشتی** کۆمه لگاوه:

ته ده ب هه رده م به ره مه مه یته ری ترسیک بووه، هه میسه هه ره شه یه ک بووه بۆسه ر ته وه ی نه یوستووه بگۆریت و ره ها و تازاد بیت، ته مه ش له کاتیکدا ته ده ب به درێژی ته مه نی خۆی بانگه وازی بۆ گۆرانه کاری و تازادی کردووه. خالی جه وهه ری ته ده ب بریتیه له ده وه مه ند کردنی ئینسان به هه موو ته و شتانه ی که ناکریت له رێگه یه کی دیکه وه پینان ده وه مه ند بین. ترس له ته ده ب و به که م ته ماشا کردنی و بایه خه نه دان به به ره مه ته ده بییه کان، جۆرێکه له کۆنپارێزی ده زگاکانی بلاوکردنه وه و خۆ دزینه وه یان له ده ره وستیه کی نه ته وه یی: وه ختیک ده با ته وان سالانه بانگه وازی بکه ن بۆ خه لات کردنی چه ندین کتیبی شیعی و ریوایی، که چی ته ماشا ده که یان خۆیان له م کاره هه نووکه بییه ده دزنه وه به و بیانووه ی گوایه ته وان «**فیکر و فهلسه فه و رهخه**» ده خه نه پیشه وه. به لام تیا ته م بایه خدانه به **فیکر و فهلسه فه و رهخه** بۆخۆی نیشانه ی جیا کردنه وه یه کی

هه له ی جه وهه ری ته م ژانرا نه نیه له جه وهه ری ژانری ته ده ب، که له دو اجاردا ته نجامی بئ تاگییه له هه ر یه ک له فیکر و فهلسه فه و رهخه و ته ده بیش؟! مه گه ر دا بر کردنی ته ده ب له جه وهه ری فهلسه فیانه و فیکریانه و رهخه بییه و دو اجار ئیستاتیکبانه ی خۆی، بئ تاگییه کی کوشنده نیه له په یه ندی نیتوانیان که له سه ر پرنسیپی گۆرانه کاری و تازا کردنی مرۆقه وه دامه زراوه؟

هۆی دووه می ترسان له ته ده ب، وهک له پیشاندا نووسیم: په یه ندی ههیه به دۆخی رۆشنیری گشتی کۆمه لگاوه: ئیمه تا دیت له کۆمه لگایه کدا ده ژین، که ئاستی رۆشنیری له لایه ن ده زگاکانی راگه یاننده وه ده ستنیشان ده کریت و ته م ده زگایانه ش له پشت جۆرێک له به ره مه یه نانی رۆشنیرییه کی سه رگه رمکه ره وه وه ستاون. واته رۆشنیرییه کی ئان و ساتی و ساده کراره ی حازر به ده ست، که پشتیکی زۆر ده به ستیت به ئامیره کانی ته کنه لۆژیا. تا دیت رۆشنیری گشتی له کۆمه لگای ئیمه دا (که ده بوو نیشانه ی په یه ندی کردنی مرۆقه کان و گۆرینه وه ی ته زمونی خۆیان بیت له گه ل یه کتر)؛ ده بیته رۆشنیرییه ک، که مه هاره تی به کاره یه نانی ته کنه لۆژیا سنووری بۆ داده نیت. جیا وازی نیتوان که ناله ئاسمانیه کان و رۆژنامه کان، نیتوان که ناله ته له فزیۆنییه لۆکاله کان و گۆقاره ره نگا وره نگه کانی تایبه ت به هونه ر و سینه ما و خانمه کان و وه رزش و هتد، له «جیا وازی گوتاری» ته وان وه نه هاتووه؛ به لکو جیا وازییه که له ئاستی ئیمکانیات و شیوه ی خۆرازانده وه ی ته کنه لۆژیا نه ی هه رکامیکان دا یه. له ولاتی ئیمه دا هه رگیز به کاره یه نانی ته کنه لۆژیا له پیناوی گه یانندی په یامیکدا نه بووه، به لکو «ته کنه لۆژیا خۆی بۆ ته په یام»! ته گه ر وانیه، بۆچی هه تا ئیستاش رۆشنیری به ره مه مه یته ره کانی ئیمه له ده ره وه ی سنووری ته م ده زگایانه ن و بۆچی به ده گمه ن نه بیت، کارمه ندانی په یامی ته کنه لۆژیا نابنه رۆشنیری خاوه ن په یام؟!

له ناو ئه م هه لومه رجانهدايله كه ئه دهب، وهك به رهه مه پنانتيكي پر
دهرده سه ري و خاو ه ن جيهاني سه ري ه خو، ده كه ويته مه ترسييه وه، چونكه
به په راويز ده كرئت. بويه پيوسته نهك هه ر ئه ده بي جيدي به رهه م بيت،
به لكو ده بيت به رده و اميش سه ري خو مان به ره و جيهاني ئه دهب هه ل بگري ن و
ستايشي بكه ين، چونكه ئه دهب جگه له «ئه ده بياتيونى» خو ي، جيگه ي
هيج شتيكي تر ناگريته وه و به هيج شتيكي ديكه ش جيگه كه ي پر
نا بيته وه: ئازادى هيج ئه لته ر نا تيفيكي نيه ..

٢٠٠١/٩/١٥

هه ولير

نووسین... بۆ...؟

نووسینی: ژولیا کاسترتن

من هه‌میشه به‌سه‌سامیییه‌وه له‌خۆ ده‌پرسم: بۆ ده‌نووسم؟ بۆ چه‌نده‌ها سه‌عات له‌مه‌ر ئهم مه‌سه‌له‌یه گه‌توگۆم له‌گه‌ڵ هاوڕێکاندا کردووه، ئه‌وانه‌ی که نووسهرن و ئه‌وانه‌شی که نووسهر نین. له‌میان‌ه‌ی بیست و پینج سالی قو‌ناغی یه‌که‌می ته‌مه‌ندا وا چووبووه دل‌مه‌وه که هه‌ر یه‌که‌یک له‌ ئی‌مه سه‌رگه‌رمی نووسینی رۆمانیکه یان ئه‌وه‌تا رۆژنیک له‌ رۆژان ویستووبه‌تی بینووسی. دواجار ژنیک که من کارم له‌گه‌ڵدا ده‌کرد زۆر بۆ پینج و په‌نا پیتی وتم که ئهم هه‌ج ئاره‌زوویه‌کی له‌و باب‌ه‌ته‌ی نییه، ئهم قسه‌یه ته‌واوی له‌ دلی دام.

من هه‌ر وام مه‌زه‌نده کرد که ده‌کرێ ئه‌و ژنه به‌ دزیسه‌وه و له‌ ژیره‌وه بینووسی. من وای بۆ ده‌چووم که له‌ سه‌رتاسه‌ری دونیادا نووسه‌ران ئه‌و خوه سه‌یره‌یان هه‌یه که چه‌ز له‌ ته‌نیایی و شوینی هیمن ده‌کن، وام ده‌زانی ئه‌و ژنه‌ش وایه، که‌چی دوا‌یی زانیم که ئه‌و به‌رده‌وام سه‌یری ته‌له‌فزیۆن ده‌کا یان ئه‌وه‌تا له‌گه‌ڵ هاوڕێکانیدا ده‌چوو به‌ر و مه‌یخانه‌کان: به‌و نیاز‌ه‌ی که ده‌یه‌وێ رۆحیکه‌ی کۆمه‌لایه‌تی هه‌بێ. نووسین هه‌موو کات چالاکییه‌کی کۆمه‌لایه‌تی نییه، ته‌نها ئه‌و کاتانه نه‌بێ که له‌گه‌ڵ کۆمه‌لای نووسه‌ری دیکه‌دا له‌نیو یه‌ک گروپدا کار ده‌کن و خۆ له‌سه‌ر نووسین و دا‌هینان رادین و هه‌ک جۆر نیک له‌ جۆره‌کانی ر‌اهینان له‌سه‌ر نووسین - به‌لام هه‌تا له‌و کاتانه‌شدا هه‌ست ده‌که‌ی زۆربه‌ی وه‌خت پیتووستت به‌ ته‌نیایی هه‌یه و هه‌ر به‌ ته‌نیاش زۆربه‌ی نووسینه‌کانت ته‌واو ده‌که‌ی، بۆ ئه‌وه له‌هه‌ر شو‌تینیکدا بیت هه‌ولێ ئه‌وه ده‌ده‌ی که کات بۆ خۆت بپچرینی.

شتیک هه‌یه که زۆر ئاشکرایه: نووسین وه‌ک هه‌ناسه‌دان سروشتی نییه. ئه‌فسانه‌ی نووسه‌ری «سروشتی» که ده‌توانی ورد و جوان شیع‌ر و په‌خشانی

مه‌زن بچن، کارامه و نه‌خشه‌ساز بێ و هه‌ر به‌ سه‌لیقه بنووسی جگه له‌ درۆیه‌کی فیل‌بازانه هیچی دیکه نییه، زۆربه‌ی نووسه‌رانیش هه‌ول ده‌ده‌ن که ئهم ئه‌فسانه‌یه له‌سه‌ر خۆیان لایه‌ن، گه‌ر سه‌یر بکه‌ی ئهم جۆره ر‌وانینه زۆره که بر‌وای به‌وه‌یه هه‌ندێ نووسه‌ر هه‌ن هه‌ر به‌ سه‌لیقه به‌هه‌ردارن، په‌نگه ستوونه ئه‌ده‌بییه‌کان و هه‌ندێ فلیم له‌سه‌ر نووسه‌ران ئه‌و ر‌وانینه قو‌ولتر بکاته‌وه، یان یاداشتنامه‌ی هه‌ندێ له‌و نووسه‌رانه ئه‌و هه‌یمایه بیه‌خشی که ئه‌وان مه‌زنن، هه‌ر بۆیه خاوه‌نی یاداشتن. گرنگ نییه چه‌ند له‌و نووسه‌رانه دژی بی‌رۆکه‌ی به‌هه‌ر و به‌سه‌لیقه نووسین، ئه‌وانه‌ی که خۆیان (نانووسه‌رن) چه‌ز ده‌کن که کرده‌ی نووسین به‌ ئاسان تی بگه‌ن، له‌وه ده‌چی به‌ مه‌سه‌له‌یه‌کی زۆر سووکی بزائن.

نووسه‌ران چاک ده‌زانن که نووسین چ کاریکه‌ی پر له‌ زه‌حمه‌ت و سو‌ز و عه‌قله... چ نه‌رکیکی قورسه. «سیمۆن دی بو‌قوار» زۆر تووره بوو ئه‌و وه‌خته‌ی که‌سیک ناما‌ژ‌ه‌ی به‌وه کرد که هه‌رک‌ه‌س ده‌توانی کتیبیکه‌ی له‌ باب‌ه‌تی «یادگاره‌کانی کچیکه‌ی گو‌ت‌رایه‌ل» بنووسی. وه‌لامه‌که ئه‌وه‌یه: گه‌ر هه‌موو که‌س ده‌یتوانی شتیکه‌ی له‌و باب‌ه‌ته‌ بنووسی، بۆچی ئه‌و که‌سه به‌ ته‌نها «سیمۆن دی بو‌قوار» بوو؟ نووسه‌ران هه‌میشه دوو‌چاره جۆر نیک له‌و زو‌لم و ناهه‌قییه ده‌بن، وا باشه نووسه‌ران ئه‌وه‌یان له‌بیر بێ که ده‌کرێ به‌پیتی په‌له‌وپایه‌ی خۆیان مامه‌له‌یان له‌گه‌ڵدا نه‌کرێ، هه‌ر بۆیه گه‌توگۆ کردن له‌سه‌ر نووسین له‌گه‌ڵ که‌سانی نا‌شاره‌زا و بێ باک بێ سووده.

من وایزانه خه‌لکی بۆیه ده‌نووسن، چونکه پیتووستیان به‌وه هه‌یه بنووسن. «لۆرانس دار‌یل» رۆمان‌نوس و شاعیر له‌و بر‌وایه دایه که نووسین وا ده‌کات که که‌سیک بێ به‌ مرۆف... واتا نووسین ر‌یگه‌یه‌که بۆ به‌ مرۆف بوون. پرۆسیسه‌که شیه‌ی جۆر نیک له‌ به‌شداره‌ی بوونه له‌گه‌ڵ خه‌لکی دیکه‌دا، به‌یه‌که‌وه فرینه، ئه‌زموونیکه له‌ پال خه‌لکیدا نه‌بێ ناکرێ؛ هه‌روه‌ک شه‌ره بۆکسیته‌ی یابانییه‌کان، یان رازاندنه‌وه و نه‌خشه‌کاری به‌ کۆمه‌ل. دیاره له‌گه‌ڵ نووسه‌راندا له‌ کرده‌ی نووسیندا خۆی به‌رحه‌سته

دهکات. کاتیکي زوری دهوی تا له پتوستی نووسین تی دهگهین، بهلام من پروام وایه که چنده پتر بنووسین، زیاتر له و حقیقه ته نریک دهپینه وه که نهویش نهوویه: نهو شته که گرهکمانه دهبی ههر بیکهین.

له کتیبی «ژوریک بو خوی» دا که نووسینی «قیسچینیا ولف» ی رومانووسه قسه لهسهر نهوه دهکات که بههره ی نووسین ههرچنده کم بی، له گهل نهوهدا... مهگهر مردن بتوانی بیشاریتته وه. نووسهر، له بهر ههر هویک بی، له ژیر فشاری نهوهدایه که بنووسی، نهو نووسهره، نیر بی یان می، ده توانی بو ماوهیهک نهو ثاره زووه ی نووسین له خویدا سهرکوت بکات، بهو بیانووه ی که لهوانه یه کاریکی دیکه بکات، که پتر جی بایه خ بی و کمترین خویهرستانه بی؛ به و اتا کات بو شتیکی به فهرتر له نووسین به کار بیی. بهلام کی ده توانی بلتی نیمه بهم خو سهرکوتکردنه چ ویرانه یهک له خوماندا دروست دهکهین و چون توانای نووسین له خوماندا دهکوژین نهو وهخته ی بو ماوهیهکی درپژ نهو سهرکوتکردنه بهردهوام دهبی؟

نهفسونیک له وشهکاندا هبه. نیمه ههمیشه زور به زحمهت ری دهکین، له نیو بازنه بهتالهکاندا دهخولیتینه وه و بی ناراستهین، ههر وهک خویندنه وه ی بی حکمه تی ههزاران لاپه ره ی روظنامه کان که زوریان دهستخه رومان دهکن. زور ناسانه نهو حقیقه ته ساده به له یاد بکهین: بلتی نهوانه چنده وشه یهکن و بهس... ههر نهو قسه یه و نهو جوړه خویندنه وه یه و امان لی دهکات که توانای نووسین و قسه کردن له دست بدهین، که دواچار نهو دوو توانایه یه و امان لی دهکات بیینه مرؤف. نهوه وشهکانه و امان لی دهکن له ههموو بوونه وریک و شتیکی بههیتتر بین لهسهر نهو زوییه دا. نهوانه ی که ناتوان بنووسن هیزی که متریان هبه لهو که سانه ی که ده توان بنووسن: کرده ی نوانان له شته کان له لای نهوان سنورداره، به تنها قسه بو که سانیک دهکن که بیجگه له گوینگر هیچی دیکه نین، نهو که سانه ی که له دهو رو بهری خو باندا دهژین. نهوانه ناتوان له گهل کومه لگاکانی دیکه دا بیرو را بگورنه وه، نهوانه له وه بی بهشن که

بتوانن پرد له گهل نهو که سانه دا دروست بکهن که هیشتا له دایک نه بوون، بهلام نهو که سانه ی که ده توان بنووسن ههموو نهو شتانه یان پی ده کری. «بیرتولت بریتشت» ناموژگاری خه لکی دهکات، نهوانه ی که برسین، رینماییمان دهکات که فیری «نهلف و بی» بن. زابینی هونه رهکانی خویندنه وه و نووسین ههنگاوکی پر بایه خه بهره و زالبوون بهسهر خوتدا.

زوریه ی کومه لگاکان، لهوانه ش کومه لگاکه ی خومان، سزای قورسیان خستوته سهر نهوانه ی که تهماعی نووسینیان زوره و دهشزانن که هیزی نووسین چنده بی سنوره. حوکمرانه کان ده رکیان بهوه کردوه که ده توانن بهرزه ونه دیسهکانی خو بان بیارینن گهر بتوانن پشت بهو «هیزی کاره» بیهستن که به تنیا بو خوی بیر ناکاته وه... ههر هیزیک وهک «نووسهران» به تنیا و سهر بهستانه بیری کرده وه، به شپوهیهکی وایه کگرتوانه و توندوتول، ده بیته مایه ی هره شه و مه ترسی بو سهردهسته ی دسته لاتداران. پولیسهکانی ناسایشی نیسپانی و دادگای پشکنین کتیبهکانیان دهسوتاند، دیاره «نازیبهکان» یش هه مان شتیان کرد. ده کری کتیبهکان جی مه ترسی بن، چونکه پرؤسه ی نووسین-ی کتیبان لهسهر جوړیک له سهر بهستی عهقلی و مه عریفی رمان دههیتن.

نووسینه خه یال تامیزهکان، گهر شاعر بی، چیرؤک و رومان، یان شانوگری ده توانن شوینیک دیکه بو خوینه دروست بکهن که تیایدا نیشته جی بی، جیهانیک نه لتهر ناتیف-ی بو پیشکش دهکا، جیهانیک دهوله مهنده تر لهو جیهانه واقیعییه ی که هبه. به ههموو مانا گه وه ریبهکان جیهانی کتیب پر له نهفسون: خولقیتهری ههموو هیز و دسته لات و په رجوویه کن «موعجیزه»، کتیبهکان ده توانن له هیچه وه شتیکی بهرهم بهین. شکسپیر وتویه تی:

چوانی شاعیر که شیتانه و جوان دهروانی
له ناسمانه وه تا زوی ده بیی، له زهوییه وه تا ناسمان؛
له ویدا که خه یال بهرجهسته ده بی
ههموو نهو شتانه ی که نادیار و بی شپوهن

پیتووسی شاعیره که رۆحیان پی دهبه خشی
بۆ خه یالتیک که نیبه

مال و ناوونیشانی ددهاتی.

ههروهه «مارگریت ناتود» له هۆنراوهیه کدا به ناوی «سپیتل کردن» دهنووسی:

کچه کهم له سه زهوی گه مان دهکا

گه مه به پیته پلاستیکییه کان دهکا

سور، شین و... زهردیکی تۆخ

فیر دهبی چۆن سپیتلی وشه کان بکا

سپیتل کردن...

تاوه کو فیر بی موعجیزه یه ک بخولقیینی

***

من سه برم لی دئی چ زۆرن ئه و ژنانه ی

نایانه وئی ببنه وه به کچ

خۆیان له ژووره کاندایه ند کردوه

په رده کانیان داداوه ته وه

ته نها بۆ ئه وه ی وشه کان ریزکه ن

***

وشه یه ک له دوا ی وشه یه ک

له دوا ی وشه یه ک... چ هیتیکه ...!

له وه ده چی «شکسپیر» و «ناتوود» له به رده م ئه و سیحر و ئه فسوونه دا
دوو هه لۆیستی جیا یان هه بی. شاعیره که ی شکسپیر له حاله تیکی
هه لچووندا یه ، به ته واوه تی که وتۆته ژیر رۆح و ئه فسوونی خولقاندن و
داهیتان. شاعیر به کاند هردوو توانیویه تی به هیزی داهیتان هه رچی خه یاله
بیکات به پیت و وشه و کاره کته ر و... بیانخاته سه ر لاپه ره کان. هه ر
هه مووی زۆر ئاسایی و ئاسان و به سه لیه هاتۆته پیتیش... به شیه یه که ی
ناخود ناگهی. کچه که ی «ناتوود» و له ولاوه ش ئه و ژنانه ی که شاعیر
خه یالیان لی ده کاته وه به جو ریکی تر گه مه له گه ل وشه کان ده که ن. کچه که
گه مه به پیته کان ده کا و ده یه وئی لیکیان بدات. ژنه کان خۆیان له
ژووره کاندایه خزانده وه، چی به رز و بلنده له نووسین به ته مان وه ری بگرن،
له بری ئه وه ی که ئه و مه قامی به دایک بوون و په روه رده که ر و دایه ن-ه

قه بۆل بکه ن... به ته مان ئه و خه یاله قه رز بکه ن که له نووسیندا هه یه. ئه و
ژنانه له مملاتی دان... مملاتی له گه ل ئه و شتانه ی که لییان چاوه ری
ده کری. ئه وان خه یال له وه ناکه نه وه که به شی خۆیان بیچرن... ئه وان بۆ ی
ناچن که ده کری ئه و به شه وه ک ئه و پارچه کیکه وایه له ئه هه نگی کدا به رت
ده که وئی و ده یخۆی.

ژنان، پیاوان و نووسین

ژنان و پیاوان له گه ل زماندا دوو په یوه ندی جیا وازیان هه یه، هه ر توخمه
و به شیه یه که ی جیا له زمان نزیک ده پیته وه، ئه و ژنانه ی که سه رگه رمی
نووسین هه قه بۆ هه میشه ئه و حه قیه ته یان له یاد بی، له و کاته ی که
ده نووسن و ئه و کاته ش که له لایه ن ده زگاکانی بلا و کردنه وه و چا په مه نی
به ره مه کانیان ره ت ده کری نه وه. ئه گه ر وه ک سه ره تایه ک بانه وئی قسه
له سه ر ئه م مه سه له یه بکه ین ده لیین بۆ هه میشه به ژنان و کچانی گه نج
ده وتری که ئه وان زۆر قسه ده که ن، به شیه یه که ی زۆر ساده و ساکار
وشه کان به کار ده یین... پیتیان ده وتری: بی هه وده ده رتسن. پیتیان ده وتری:
که ئه وان ده توانن به ئاسانی بکه ونه ناو گه مه ی قسه کردن، به لام باشی لی
نازانن. ده شو تری که کچان له قسه کردندا گه لی له کوپان شاره زا و
لیهاتووترن، ده توانن گه لی بیهر و بۆچوونی ئالۆز ده ربهرن... ئاسانتر له
کوپان. من و ابزانم کچان پتر سه رگه رمی ره خنه ئه و کاته ی قسه ده که ن،
که متر ستایش ده که ن... کاته ی گویت له کۆمه له کچیک ده بی ده ویتن؛
هه ست ده که ی که پتر سه رزه نشت ده که ن تا پیا هه لدان. له هه ر رۆزگار پیکدا
کچ ده ست بداته قه له م، به و مانایه دئی که کاریکی مه زن ده کا و ده یه وئی
له نیو ئه م دونیا یه دا خۆی سه لمیتن... چی بۆ خۆی بکاته وه. به م شیه یه
ئافره ت له نووسیندا جه خت له سه ر بوونی توخمی خۆی ده کات و ئه و
روانیته هه لده وه شیتیتته وه که له سه ر ئاستی میلی ده یه وئی گومان له به هره
و تواناکانی ژن بکات.

به به راورد له گه ل پیاواندا که مترین ژماره له نووسینی ژنان له

گۆڤاره كاندا بهرچا و دهكهوئى. بۆ وايه؟ ئايا ئه و كچانهى كه له قسه كردندا به دهم و پل و لهبله بان بوون دوو چارى چ دهرد و گرفتتېك بوون كه گه ووره تر بوون؟ ئايا ئه و زوق و خولبياهيان بزر كرد... خولبياهى وتنى ئه و شتانهى حه زيان ده كرد بيانلئين؟ يان ئه و تا گه وره بوون و دهنوسن... به لام نووسينيكي بئ هودده؟ تو بلئى كه س ئاماده نه بئ بيانخوئيتته وه؟ ئايا ئه و بابتهانهى ئه وان له سه هرى دهنوسن زور به ئاسانى سه رهنجى سه رنووسه رانى ئه و گۆڤارانه راناكيتشى؟ باشه چهند له و سه رنووسه رانه خوئيان ئافره تن؟ ئه مانه ئه و پرسيارانه ن كه ژنه نووسه ره كان ده بئ له خوئيانى بكهن، ئه و پرسيارانهى ناتوانين لئيان رابكه ين.

له مرۆكه دا شته كان گۆراون. له «بريتانيا» دا هه نوو كه سى ده زگاي چاپه مه نى و بلا و كردنه وه هه يه كه سه رقائى نووسينى ژنانن، به لايه نى كه م دوو ده زگاي گه وره ي بلا و كردنه وه بايه خ به و كتىبانه ده دا كه بو ژنان جئى بايه خن، بۆ ئه م مه به سه ش لىستى تايه تيان ئاماده كردوه. ئه مه يان هه وائىكى دلخوشكه ره يه بۆ نه وهى تازه له نووسه ران، به لام بۆ هه نديكيان زور دره نكه. ئه وان چيتر ئه و دل و ده روونه ي جارانيان نه ماوه، ده ست له ده ست نووسه كانيان هه لده گرن و له گۆشه يه كدا فرتيان ده دن، به خوئيان ده لئين: ئه وان له راستيدا قه ت نووسه ر نه بوون.

به هه رحال... ئه وه به و مانايه نايه ت كه بۆ نووسه رانى پيا و كار كه ئاسانتره. دۆزينه وهى ده زگايه كى چاپه مه نى بۆ بلا و كردنه وهى كتىبان بۆ هه موو نووسه ران، به ژن و پيا و وه، زور زه حمه ته، گه ر بگه رتئينه وه سه ر نامه و ياداشته كانى نووسه رانى مه زنى وه ك «گيرارد مانلى هوئكنز»، «جوئيف كوئراد»، «هئيرمان ميثلل» تئده گه ين كه پرۆسه ي نووسين و بلا و كردنه وه چهنده پر ئازار بووه. به لام من بروام وايه كه ژنه نووسه ره كان جوژه ئه زمونئىكى جيايان هه يه، چونكه به رده وام و دلره قانه نكوئى له به ره و توانا كانيان ده كرى، هه ر له و رۆژه وه ده ست پئده كات كه فيرى قسه ده بن، ئه گه ر نه لئين به ر له وه، ئه مه ش وا ده كات كه كرده ي نووسين له پله ي

به كه مدا جوئيك بئ له هه لگه رانه وه و مل نه دان.

نووسين و مملانى

ده كرى مملانى و هه لگه رانه وه به شيك بئ له كرده ي داهينان و له خوئقاندنى نووسه ر ئه و كاته ي فير ده بين كه چۆن به كارى بينين. هه ر له رتگه ي وشه نووسراوه كانه وه يه كه نووسه ر جه خت له سه ر «جيا وازى» نيوان خوئى و خه لكيدا ده كا، له نيوان خوئى و نووسه ره كانى ديكه دا، پچ داگرتن له سه ر ئه و جيا وازيه يه كه خه مى نووسه ره. «فليپ لاركن» ي شاعير له «نووسينى داواكرا» دا وتويه تى: هوئكه له هوئيه كانى نووسين له ده رته نجامى ئه وه وه هاتوه كه كه س ئه و شته ي نه نووسى كه ئه م حه زى ده كرد بيخوئيتته وه. هه روه ها «ده بليو. بى. بيتس» ي شاعير رايگه ياند كه ره وانبيئى و هونه رى په خشان نووسين له وه وه سه ره هه لده دا كه تو له مملانى داي له گه ل خه لكيدا... به و اتا له جه نك داي، به لام نووسينى شيعر جه نكه له گه ل زاتى خوئدا. ئه و جه نك و مملانيه ي كه ئيمه له نا و خودى خوئماندا ده يانه ئيلينه وه ده بن به هئير و گوپ و تينئىكى له بن نه هاتوو بۆ نووسه ر كه وا ده كات خوئقئينه ر بئ.

ببیر له باشترين نووسه ر بکه ره وه كه تو زورت خوش ده وئى، ببیر له هه موو ئه و كتىبانه بکه ره وه كه ئه و نووسيوه تى. ئايا هئچ كام له و گرتيانه ده دۆزيتته وه كه له مملانيه هاتبئى، ئه و گرى و گوالانه ي نووسه ر حه ز ده كا بيانكاته وه و پاشان سه ره له نوئى به يه كه وه يان به سه ستيتته وه؟ ئايا هه ست ده كه ي كه وته كه ي «ئادرين ريج» راسته كه سه باره ت به «مارى كورى» دهنوسئى و ده لئى: «برينه كانى ئه و ژنه له هه مان ئه و سه رچاوه وه هاتوه كه بوته كانگاي هئير و تواناشى»؟

هه لپشتنى هه رچى گرى و گوال هه يه، هه رچى له هه ناوتايه بۆ سه ر كاغه ز، مه رج نييه چيپروك و هوئراوه ي لئى دروست بئ... بابه تتيك كه خه لكى حه زى لئى بكهن و بيخوئينه وه، به لام هه موو نووسه ره كان

پیتوستیان به وه هه به بهم قوئاغه دا تپه پرن؛ قوئاغی هه لپشتنی هه رچی هه به و نیبه تا فیری ئه وه ده بن که چۆن چۆنی هه ست و نهستی خو بان ده نیو شتیاوژکی هونه ریدا جی ده که نه وه. وشه کان له سه ر کاغه ز جیاواز ده رده که ون له وه ی که له خه یال و میتشکماندا هه به. ئیمه له نیو رسته کاندایان بلتین ده نیو فورمی رسته کاندایان ده و زینه وه. کرده ی گۆرینی گری و گواله کافان به ئاماژه و هیتا له سه ر لاپه ره کان و امان لی ده کا له سه ر نو سین رابیتین و فیری دیسپلین بین. شتیک له ناوه وه پیمان ده لی- «ناکری بهم شتیه به بیلتی، ئاواهی به که لک نایه»... جا بویه ده بی بیگۆرین. که ده ست ده که یین به نو سین؛ ده بینین به رده وه ام ده گه رتینه وه لای هه ست و نهستی خو مان بو دۆزینه وه ی ریتم و ئیقاع و شتیاو. پاشان دلگه رمانه به نو سین هه که دا ده چینه وه، ده ستکاری، کلک و گوی ده که یین، چ شتیک ده که مان بپزه ور بکات لای ده به یین، سه ره له نو ی دایده رتینه وه تا وه کو هه ر به شتیک ده توانی به شتیک دیکه رابگری و به به که وه هه ر هه مو پارچه کان هه مئا هه نگیان ده بی و دوا جار وه ک ده قتیکی به کگرتوو به پتوه توکمه و دامه زراو ده وه ستی: ئه و مانا و مه غزایه ده به خشی که ئیمه گه ره کمان بو.

خۆ ئاماده کردن بو نو سین

«کارلۆس کاستینیدا» له کتیه به که ییدا به ناوی «واقیعیکی تازه» دا به دوا ی بایه خی ئه و شته دا ده گه ری که خۆی ناوی ناوه «دۆزینه وه ی شوپنه که ت» به ره له وه ی ده ست به فیربوونی هه ر شتیک بکه ی. دۆزینه وه ی شوپنیک بو نو سین، به هه ردوو دیودا که ده کا شوپنیک راسته قینه - ژوو رپک له خانویه کدا، میتزیک، کورسییه کی نه رم و نیان، ئه وی دیکه یان شوپنیکه له نیو خه یالی نو سه رداک ئه م دوو شوپنه دوو داوا و مه رچی زۆر پیتوستان بو په ره پیدانی به هه ره ی نو سین و گه شه کردنی. زاتی نو سه ر پیتوستی به خو راکای تایبه ت هه به، خو راکیک رۆحی، به لام نابی ئه وه شمان له بیر بچی که کورسییه که ی ژیربشت گرنگه. هه ره ک چۆن

زه حمه ته له ژوو رپکدا بژی که به زستان سه ره بانه که ی دلۆیه ده کات، هه ره ها ناتوانیت به ئاسانی بنووسیت ئه و وه خته ی له سه ر کورسییه کی خه راپ دانیشتوو ی. بیر له و رووناکییه بکه ره وه که لاپه ره کانی به رده مت رو شن ده کاته وه. ئایا بایی ئه وه ند ه رو شنه که وشه کان بیینی؟ ئه وه ند ه رو ونه که بزانی ت چی ده که ی؟ بیر له و کاغه زه ش بکه ره وه که له سه ری ده نووسیت. «کۆلیت» ی نو سه ر کاغه زی پاک و ته میزی ده کری که بو له سه ر نو سین زۆر خو ش بی. ئه م شتانه بی بایه خ نین، به لکو به شتیک له که ره ستی زۆر پیتوستی نو سه ر، دیاره کار ده که نه سه ر پرۆسه ی نو سینیش.

که بو یه که مجار ئاره زوو ی نو سینمان ده بی و خو مان تا قی ده که یینه وه. به شتیاوی نو سین هه که مانه وه دیاره که ده ترسین، سه ره تایه که لاواز و بی نه مو ده، بی ره نگ و بویه، هه ر بویه پیتوست ده کا که پتر تیر خو راکای بکه یین، ده بی خودی نو سه ر له وه تی بگات که ئه و خو پین به خشینه زۆر پیتوسته، ده بی کاتیکی زۆر تر خزمه ت به و به هه ره به بکه یین، گوی له خودی خو مان بگری. ئه و نو سه ره ی که له ناو ئیمه دا ده ئی ده بی له وه تی بگات که خه می نو سین یه که خه می ئیمه به، ده بی بزانی ن که ئیمه ئاماده یین واز له زۆر شتی دیکه بینین و هه رچی هه به له خزمه تی ئه و به هه ره به دا ته رخانای بکه یین، تیری بکه یین، ئاماده شین که شوپنیک سیترالی له ژینی خو ماندا پی به خشین، له نو سین هه که مدا که باس له خود و زاتی نو سه ر ده که م وه ک ئه وه وایه که وه سفی کۆرپه له یه ک بکه م که دیاره من ده قاو ده ق ئه وم مه به سته.

که خو ت ئاماده ده که ی بو نو سین، به وردی بیر له هه موو ئه و شتانه بکه ره وه که پیتوست پیتیا نه، بیر له وه بکه ره وه که چۆن ئه و کۆرپه له برسییه ی ناو زانت تیر ده که ی.

کاتی نو سین کاتی خو ته؛ ده بی بو خو تی بپچرتنی، زۆره ی کات ناچار ی گوی به خه لک و داواکانیان نه ده بیت و ئه و وه خته ی بو نو سین

پووهو ناشتی چوون له رپي دیاوگی نیوان که لتووره کانهوه دهره خسی

ناماده کردنی: تی، دی، ئین- ئوفیسی ئیستانبول

«محهمه د ئوزون» دهلی: - «ئوهی که له تاراوگه پیتی گه یشتم ئه وه بوو که من سهرله نوئی به زمانی دایکم ئاشنا بوومه وه، من سهرله نوئی فیری ئه وه زمانه بوومه وه که پیشتر لیم قه دهغه کرابوو پیتی بنوسم و بخوینمه وه».

«محهمه د ئوزون» دهلی: - «دیاوگی نیوان که لتووره کان سهرچاوهی دهوله مه ندبوونیکي فره قه به یه، چهنده پیش بکهوئی، ئه وه نده پتر شهړ و ململانی نابه جی کم ده بنه وه».

له کوئیایی (۱۹۹۳) بوو که نزیکه ی (۷۰) نووسه له زوریه ی ولاتانی دونیاوه روویان کرده تورکیا، سهردانی نووسه ره کان بو تورکیا له لایه ن بیه کیتی نووسه رانی سوید-ه وه ریکه خرابوو.

دیده نی دووه م سهرانیکی دوو هه فته یی بوو له سهر که ناره کانی دهریای رهش، که نووسه ره کان گه یشتنه «ئهسته نبول» پیشانگایه کی سالانه ی کتیب له «ئهسته نبول» کرابوو، ئه وه نووسه رانه بو ئه وه هاتیبون تا له نزیکه وه ئاگیان له بزاقی هونه ری و ئه ده بی تورکی بی و پشتگیری نووسه ران و چاپکه رانی تورکیا بکه ن. ئه وه گه شته پیشنیار کراوه چالاکیه کی ئه ده بی و که لتووری بوو که وای کرد نووسه رانی یونان و روسیا و ئوکرانیا و ئه بخازیا و جوارجیا و چه رکه س به یه کدی بگه ن، له گه ل خه لکانی سهر به و که لتوورانه ی که له هه ق پیشاندانی ئه وه که لتووره قه دهغه کرابوون.

ههروه ها بیه کیتی نووسه رانی سوید گه شتیکی ده روزه یان بو بیه کیتی شووره ویی جارن سازکرد دوا ی ئه وه ی که سیسته می کو مونیست داته پی، به نیازی ئه وه ی نه هیلن هیچ بیه کدادانیکی و رووبه روو بوونه وه یه کی

گه ره کته بیدزی. هه ندی جار ئه وه شته پتر له جو ره ستراتیژیکی سهریازی ده چی؛ به م شیوه یه ش رووبه رووی ئه م حاله ته ده بیته وه: وه ک ئه وه وایه که پیلان و پلانی بو ساز بکه ی که چو ن خوت له ناو قه لایه کدا بشاریته وه و به رگری له خوت بکه ی... دیاره ئه وه قه لایه ی تو خوتی تیا حه شار ده ده ی قه لایه کی خه یالیه، په ناگه یه کی بی ده نگه، به لام بو تو ی نووسه ر ئه وه قه لایه پر خیروبیره، له پال هه موو ئه و کار و ئه رک و کی شانیه ی که له روژی کدا تووشیان ده بی و ده بنه بار به سهر شانته وه، تو هه میسه پیوستت به و قه لا و په ناگه یه هه یه. هه ر کاتیک هه ستت به وه کرد که گونا هباریت، ئه وه ت له یاد بی که تو ئه و کو رپه له یه تیر ده که ی که ذاتی خوته... رو چی خوته؛ روح و ذاتی نووسه ر.

له وانه یه پیوستت به وه بی ئه م چه شنه پرسیارانه له خوت بکه ی - «که ی شوینیکی و خه لوه تیکی تایبه ت به خوم ده بی؟ که ی جیهانیکی هیمنم ده ست ده که وئی؟ ناخو پیوستم به وه هه یه مال به جی بیلم یان کاتی ئه وه م ده بی له ماله که ی خومدا بنوسم؟ ناخو ده توانم بنوسم ئه و کاته ی دوهرم قه له بالغه؟»

له راستیدا و اچاکه که لی بگه ریم خه لکی بزنان که من سهرگه رمی نووسینم؛ هه ر بزیه پیوستم به خه لوه ت و ته نیاییه. ئه گه ر تو سوور بیت له سهر وه ده ست هینانی کات و شوینی گونجاو... خه لوه ت، بی گومان به له وه ی که خه لکی ریزی ئه و داوایه ت ده گرن، ئه گه ر تو به راستی مه به ستت بی، ئه وه خه لکی دیکه ش ناچار ده که ی که پیتی رازی بن.

سهرچاوه:

Creative Writing
A PRACTICAL GUIDE
Julia Casterton
Macmillan

چاپی به که م ۱۹۸۶ چاپی هونگ کونگ لاپه ره ۱-۶

کۆمه‌لایه‌تی، ره‌گه‌زی، مه‌زه‌به‌ی بقه‌وم‌ی که له‌ گه‌ین بوو به‌ریا بیی... دواجاریش هه‌ر به‌ریا بوو. «محهمه‌د ئوزون» که به‌ ره‌گه‌ز کوردی تورکیایه و ئەندامی ئەنجومه‌نی راپه‌راندنی کاروباری یه‌کیتی نووسه‌رانی سویده و هاوڕێ له‌ گه‌ڵ سه‌رۆکی نووسه‌ران خۆیان کرده‌ به‌رپرسی پشتگیری هه‌موو چالاکییه‌کانی [یان‌ه‌ی قه‌له‌می جیهانی] له‌ ولاتی سوید. محهمه‌د ئوزون چه‌قده‌ ساڵه‌ له‌ سوید ده‌ژی و یه‌که‌م بیانیه‌ که‌ بۆته‌ ئەندامی یه‌کیتی نووسه‌رانی سوید که‌ ژماره‌ی ئەندامه‌کانی گه‌یشته‌ته‌ (٢٢٠٠) ئەندام. ئوزون ئەندامی [یان‌ه‌ی قه‌له‌می سوید] ییه‌ و سه‌ره‌رای ئەندامیه‌تی له‌ کۆمیته‌ی ئەده‌بی و یان‌ه‌ی قه‌له‌م بۆ که‌لتووری بیانیه‌ی، له‌ هه‌مان کاتدا پسپۆریش بوو له‌ سه‌کرتارییه‌تی په‌یوه‌ست به‌ چالاکی رۆشنییری که‌ سه‌ر به‌ وه‌زاره‌تی رۆشنییری سویدییه‌.

محهمه‌د ئوزون کییه‌؟

ئوزون له‌ «ئورفه‌»ی سه‌ر به‌ ناوچه‌ی (سشیریک) و له‌ ساڵی (١٩٥٣)دا له‌ دایک بووه‌. یه‌که‌م‌جار له‌ ژبانی خۆیدا ده‌سته‌واژه‌ی «ولات غه‌ریبیه‌»ی له‌ داپیری خۆی گوێ لێ بووه‌. ئەم وا وه‌سفی ئەو حاله‌ته‌ ده‌کات که‌ ئەم عیباره‌ته‌ی نه‌کی «ویلات غه‌ریبیه‌» بۆته‌ یه‌ک له‌ ره‌مز و هه‌یما هه‌میشه‌ زیندوانه‌ی که‌ وه‌کو سه‌بهر به‌ دواپه‌وه‌ بووه‌ و له‌ منالییه‌وه‌ پێوه‌ی نووساوه‌. ئەم رسته‌یه‌ و اتا «نه‌ته‌وه‌یه‌ک وا له‌ تاراوگه‌»دا. پاش هه‌موو شتییک هه‌ر که‌سه‌تیک بیه‌وئ ئەم شیه‌وه‌ ژبان‌ه‌ بگۆڕی که‌ بۆیان داپشته‌وه‌: ده‌بێ قه‌ده‌ری ئەوه‌ بی له‌ ولاتی خۆی به‌ غه‌ریبی بژی یان ئەوه‌یه‌ له‌ تاراوگه‌یه‌کی دیکه‌دا بژی، بۆ ئەوانه‌ نیشتمانیش هه‌ر تاراوگه‌یه‌.

له‌ راستیدا ئەم ده‌رپرینه‌ ته‌موم‌ژاوییه‌. ئاماژه‌یه‌ بۆ ئەو نه‌ته‌وه‌ و ولاتانه‌ی که‌ بزرن و یان له‌ ناوچه‌وون: چیاکانی قه‌فقاس، بیابانه‌کانی به‌مه‌ن، دوورگه‌کانی یۆنان، ولاتانی مه‌غریبی عه‌ره‌بی... هه‌موو ئەوانه‌ «ولاتی غه‌ریبی» بوون... هه‌موویان ئەو خاکه‌ ئەفسانه‌ییانه‌ بوون که‌ کورده‌کان روویان تی کرد و هه‌رگیز نه‌گه‌رانه‌وه‌.

پاشان سالانێکی گه‌نجیه‌تی له‌ به‌ندیخانه‌ به‌سه‌ر برد، تیگه‌یشت که‌ ئەو خاک و مه‌مله‌که‌ته‌ دوورانه‌ هه‌ر هه‌موویان مه‌مله‌که‌تی مه‌نفا «تاراوگه‌» بوون. داپیره‌ی ده‌بوت: - «ئهم گه‌له‌ وشانه‌ی به‌ تازار و کاره‌سات و خه‌می دووره‌ ولاتی و ده‌ردی غه‌ریبیه‌وه‌ په‌یوه‌ستن گه‌له‌ وشه‌یه‌کی گه‌لێ گه‌رم و جوانن». محهمه‌د ئوزون له‌ ساڵی (١٩٧٠)دا گه‌یرا و دوو سالان له‌ به‌ندیخانه‌کانی «مه‌مه‌ک ئەنقه‌ره‌» و «دیاریه‌کر» مایه‌وه‌. ئەو سه‌رنووسه‌ری گۆڤاری «پزگاری» بوو که‌ له‌ ساڵی (١٩٧٦)وه‌ ده‌رده‌چوو. له‌ سۆنگه‌ی ئەو نووسینه‌ی له‌و گۆڤاره‌دا بلاو ده‌کرانه‌وه‌ هه‌شت مانگی دیکه‌ی له‌ به‌ندیخانه‌ی سینترالی ئەنقه‌ره‌ توند کرا.

که‌ بوو به‌ ساڵی (١٩٧٧)؛ ده‌سته‌واژه‌ی (ولات غه‌ریبیه‌) بۆ که‌سه‌تیکی وه‌کو «ئوزون» چیترا ئاماژه‌ نه‌بوو به‌ «ولاتیکی دوور و که‌س نه‌ناس». ئەویش رووه‌ و ئەو شوێنانه‌ سه‌ری هه‌لگرت که‌ به‌ر له‌و خه‌لکیکی دیکه‌ش روویان تی کردبوو، ئەوسا پتر له‌ ده‌سته‌واژه‌ی «ولات غه‌ریبیه‌» تیگه‌یشت، پتر له‌ نه‌ینیه‌کانی ئەو دوو وشه‌یه‌ گه‌یشت. به‌لام ئەوه‌ به‌و مانایه‌ نایه‌ت که‌ «ئوزون» بروای به‌وه‌ بووی که‌ «تاراوگه‌ - مه‌نفا» له‌ په‌ل و پۆی بخات و بوونی وه‌ک بیانیه‌ک وای لێ بکات خۆی بخواته‌وه‌ و کۆتایی پێ بی، تاراوگه‌ ریتی ئەوه‌ی لێ نه‌گرت بژی. ئەو توانی ژبانیک بۆ خۆی پیکه‌وه‌ بنێ، ئەم خۆی له‌گه‌ڵ ئەو ولاته‌دا گونجاند و کردی به‌ مالی «خاکی» دووه‌می خۆی. چووه‌ ناو پۆله‌کانی خۆندن و خۆی فیری زمان کرد. سه‌رگه‌رم و خولیا‌ی ئەده‌بی مه‌یله‌تانی دیکه‌ بوو. وای لێ هات که‌ کۆمه‌له‌ خه‌لکیکی تازه‌ بناسی، کۆمه‌لی ولاتی تازه‌، نووسه‌ری تازه‌ و که‌لتووری تازه‌. هه‌موو رۆژتیک شتیکی تازه‌ی ده‌خسته‌ سه‌ر ئەو خه‌رمانه‌ کۆنه‌ی، شتییک پتر له‌وه‌ی که‌ ده‌یزانی و فیری بسوو، سه‌ره‌رشته‌ی ده‌رچوونی گۆڤاریکی ئەده‌بی کرد که‌ ناوی (٩٠- تال) بوو، که‌ دیاره‌ له‌ سوید ده‌رده‌چوو، جگه‌ له‌ بلاوکه‌راوه‌یه‌ک به‌ ناوی «کرم‌انجی» که‌ له‌ بلاوکه‌راوه‌کانی «ئامۆژگای کوردی بوو له‌ پاریس».

له ولاتی «سوید» که ئەو ناوی نابوو «ولاتە تازەکەم»، توانی، بۆ
 یەکەمین جار، زمانیکی نوێ فێر بێ: شیوازیکی تازە دەریپین که
 «زمانیک بوو هەلگری هیچ ئازار و قەدەغە کراویک نەبوو، ئازار و
 قەدەغە کراویک که له زمانی دایکیدا هەبوو.» له ژبانی خۆیدا، به تایبەتی
 له سالانی درێژی نیو تاراوگەدا، وەک خۆی وتووێهێ: «گەلێ کەسی
 تازەم ناسی، داب و نەریتی نوێ، فێری بریاری تازە بووم، ئەزمونی نوێ،
 زمان و کەلتوری جیا، جگە له پەیدا کردنی خولبایەکی کوشنده و بێ
 کۆتایی بۆ زانین و پشکنین و فێریون، گەران به دواي ناسنامە یەک که لەم
 دویایەدا خۆمی پێ بناسمەوه، له پێی ئەو شتانهی که دەستم کهوتن،
 توانیم زمانی دایکم دەست بکەوتتەوه. سەرله نوێ فێری ئەو زمانە بوومەوه
 که پیشتر لێم قەدەغە کرابوو پێی بنووسم و بخوینمەوه، و، توانیم
 خوشەو یستییەکی گەرمتەر و قوولتر له گەل ئەو زمانەدا داڵەم زینم.»

وای لێ هات که بتوانی به زمانی کوردی رۆمان بنووسی، له سالی
 (١٩٨٥) دا رۆمانی (تۆی نووسی، که دواتر له (١٩٨٧) دا بلاو بووه، له
 سالی (١٩٨٩) دا رۆمانی «مەرگی پیره بێ لانه یەک» ی نووسی، رۆمانی
 «له سایه ئه قین» دای له (١٩٩١) دا بلاو کردهوه، جگه له رۆمانی
 «رۆژیک له رۆژه کانی عهقدالی زهینهک».

له رۆمانه کانیدا، به شێوهیهکی سەرکهکی قسه له سەر سەرکێشی و
 سەرچلاییه کانی رۆشنبیران دهکات، ئەوانه ی وەک «محەمەد ئوزون»
 ئازاریان چهشتوووه. رووبه رووی - توندوتیژی و رۆخی تاریکی -
 بوونه تهوه، که دیاره ئەم رۆحه تاریکه و دەمارگیرییە بە شێکە لەو
 کەلتورە ی نووسەر تیایدا گەورە بووه و ژیاوه، ئەم وینە ی ئەم جیهانە ی بۆ
 گرتووین، بەلام هەمیشە بروای به رۆشنی «دیالۆگی نیوان کەلتورەکان»
 بزر نه کردوووه. به حوکمی ئەوهی وەک کەسیک که پەراگە نده بووه و
 نهیتوانیوه له سەر خاکی خۆی و دەنیو خەلکی خۆیدا بژی... وتووێهێ: -
 «من کوردم، بەلام له هەمان کاتدا کەسیکم سەر به خۆره لاتێ ناوه راست،

کەسیکم له رۆژه لاتەوه هاتووم و سەر به کۆمه لگه یهکی موسلمانم. من
 له وێه هاتووم. من خاوهنی هەموو ئەو سیفە تانەم، بەلام زۆر له نزیکه وه
 تێکەل به کەلتوری خۆئاوام، به ئەدەب و میژوووه کە ی. من ئەم شتانه به
 دەستکەوت دەزانم، نەک به خالیک جی ی هەرەشه و مەترسی بێ. بۆ
 کەسیک گەر بیهوی ئەنیو کۆمه لگه یه کدا نووسەر بێ، وا چاکه له نزیکه وه
 ئەو کۆمه لگه یه بیینی؟ نووسەر مه زنه کانی ئەمریکای لاتین باس له کیشه
 و بیته ی ولاتە کانی خۆیان دهکەن، که چی هەست دهکەم ئەمرۆکه ئەوان
 به شیکێ نه پچراوه ی ئەدەبی جیهانن. له سەر تادا ئەو «په نابه ریکی
 سیاسی» بوو، چونکه لهو بار و زرووفه ی «محەمەد ئوزون» ی تی
 کهوتبوو، له سالانی (١٩٧٠) دا به دواوه، تهواو جیاواز بوو، ئەو سەرده مه
 نووسەر باوهشی بۆ هەر شتیک ده کردهوه که هەلگری رۆحیکێ
 شوێشگێرانه بوایه، ئەو لهو سەرده مه دا که سهیری هەر مه سه له یهکی
 کردبا، له دیدیکێ «ئیدیۆلۆژی» که وه تی ده روانی. بەلام له مرۆکه دا ئەم
 چیتر پیوستی بهو زمانه نه ماوه که پر بێ له لغز و قسه ی قه له و که له
 دوا جاردا زمانیکه هیچ نادا به دهسته وه، یان زمانیکێ وا به کار بهیینی که
 پیتی بوترێ زمانی «ورده بۆرژوا»، به تایبه تی لهو بار و زرووفه ی که
 باسمان کرد. دیاره ئەو هه نووکه بوته هه لگری په یامیک، هەر بهم شێوه یه
 قسه له سەر خۆی دهکات: -

«زۆر گرنه بۆ کەسیک که سیاسه تمه دار بێ، به پیتی ئەو ئیدیۆلۆژییه ی
 خۆی بروای پییه تی سهیری کیشه کانی دنیا بکات. له ویدا ئیدیۆلۆژی
 ده ی به سینته ری هەموو شتیک. بەلام ئەدەب ده توانی باسی مرۆف بکا
 وەک کەسیک که له ژینگه یه کی دیار بکراودا ده ی، هه روه ها وەک کەسیک
 که هاو نیشتمانییه کی جیهانییه، ئەوه ی که کەسیک ده کا به مرۆفیکێ
 راسته قینه: ئەو زمانه یه که قسه ی پێ ده کا و پیتی ده نووسێ،
 که لته وره که به تی؛ که لته ورێک که هه لگری کۆمه لیک خه سلته، سه ره رای
 بیهر و بۆچوون و بریاره پر به ها کانی، تا ده گا به شێوه ی خواردن و

خواردنه وه و جل له بهر کردن؛ ههر هه موو نه و شتانه ی پیتی دهوتری شپوهی وتن و دهرپین، مهسه له که گفتوگو و ئالوگوره، شپواز و حالته تی کارکردنی میتشکه. ههر هه مووی ریگایه که ده تبا به ره و نه وهی که تابج پتر له خه لک و خاکی دیکه شاره زابیت. من بوخوم له دهره وهی ولات بهم گورانه گهیشتم. ههروهک نه وهی هه ندران بووه گورستانی زور له و نووسه رانه، خو دهکرا بو منیش ههر گورستان بووایه. بهلام من ههر له و تاراوگه یه دا فیری زمانه نوئی بووم، که لتووری نوئی، جیهانیکه تازه، که وقته بهر وارد کردنی زمانه کوردی له گه ل نه و زمانه ی که تازه فیری ده بووم، هه لیکه و ام بو ره خسا که که لتووری خو م له گه ل نه و که لتووره دا بهر وارد بکه م که تازه به تازه تیایدا ده ژیا م و خه ریک بوو هییدی هییدی ناشای ده بووم.»

دیالوگی نیوان که لتووره کان سه رچاوه ی ده وله مه ند بوونه

«محه مه د ئوزون» بهر ده و ام قسه له سه ر «دیالوگی نیوان که لتووره کان» ده کات. ئاخو ده بی مه به سته ی له م دهرپینه چی بی؟ با گوئی لی بگرین:-

«دیالوگی نیوان که لتووره کان سه رچاوه ی ته و او ی ده وله مه ند بوونه، له دایک بوونه، خو لقا ندنه وه ی سه ر له نو بیه. دیالوگی که لتووری دوژمنکاری و دو به ره کی و مملانی تی توندوتیژ که م ده کاته وه، تا پتر نه و دیالوگه بسازی، نه و رو حی شه رانگیزی به پتر له نا و ده چی. من زور به باشی ئاگاداری مه ترسی له یه کدی جیا کردنه وه ی کورده کان و تورکه کانم: له تورکیای ته مرودا. نه و مه ترسی به ده روا و گه وره تر ده بی تا ده گاته نیو رو شنبیره کان و خوینده واره کان له هه ر کو بیه ک بن. گه ر من له (تورکیا) بووما یه، له وانه یه وه ک زور که س خو م له نا و سه ر بازگه یه کدا بی نیایه؛ نه ویش له بهر نه و باره نا هه مواره ی ته مرود که له وئی له گو ری دایه.

کورده کان هه ست ده که ن که رو به رووی هه ره شه یه کی گه وره بوونه ته وه. رو به رووی هه رشیکی تر سنا ک دژ به مافه سه ره تایی به کانیا ن، دژ به زمان و که لتووریا ن.

کورده کان روژ به روژ پتر هه ست ده که ن که ده بی خو به زمانه که ی خو بان بیه ستنه وه، بچه وه سه ر نه و که لتووره ی هه یانه. هه لیه ته نه وه یان هه قی کی سه رو شتی به، به لام نابج بی ته هه ی ته ری کبوون و لی ک دا بران، چونکه نه وه یان پیچه وانه ی خو کردنه وه و خو تازه کردنه وه یه، به لکو ده بی ری خو ش بکات بو دامه زانندی جو ره ها یه یوه ندی تیرو ته سه ل و به بهر ده کت؛ نه ویش له ری تی دروست کردنی پردی توندوتو ل له گه ل زمانه کانی دیکه دا، که لتووری تر و خه لکی کی جیا. ئا نه مه یان تورکیا ده وله مه ندر ده کات، که نه وه یان مه به سته ی من و هختی باس له دیالوگی نیوان که لتووره کان ده که م. به لام نه و جو ره عه قله ی که تورکیا به ری تو ده بات، ههر له سه ره تا وه نامۆ به بهم جو ره بی ر کرده وه یه. ناسین و دان نان به زمانه ی کوردی، نه ده به که ی، میژووی، هونه ر و موسیقا که ی، کرده وه ی نه گه ره کانی گه شه سه ندن به شپوه یه کی زور به رفراوان تورکیای پی ده وله مه ند ده بی. نه مرود که که ده بی نیان خه لکانی دوو میله لته یه کتری له نا و ده بن، تا سه ر وا نامی تی و روژی ک دی که بنه بر بی؛ من پروام به وه یه که ناشتی جیتی نه و جه نگه ده گر تی ته وه.»

بو گه بشتن به چاره سه ری کیشه ی کورده کانی نا و تورکیا که به و ته ی «محه مه د ئوزون» ی روژمانووس و پی او ی په یامه کان؛ بو ته دهر د و نه خو شیی به کی وه ک «گانگرین»، ههر ده بی له ری تی هه نگا و هه لیه نیانی کی دیوکراتی بی که دیاره خه ریکه بی، ئوزون ده لی:-

«هه لیه نیانی هه نگاوی له م جو ره مانای لاوازی و بی ده سته لاتی حو که ته تی تورکی نابج، نه پاشه کشی به و نه مل که چکردن بو هه قی ک له پی نا و هه یور کرده وه ی بارو دو خیک که ته نها ما وه یه کی کورت بخایه نی، به پیچه وانه وه، نه م هه نگا وه به لگه ی هه یز و ده سته لاتی تورکیایه، به لگه ی بوونی به هایه کی دیوکراتیک و ره فتاریکی شارستانیانه. وای لی دی خه لکی هه یمنتر و کراوه تر بن، پتر له یه کتری حالی بن و زه مینه ی لی بووردن و به خشین پتر بهر که مال بی.»

«محه مه د ئوزون» به کوردی ده نووسی تا پتر بوار خو ش بکات بو

دهنیو دلی چیرۆکدا مروّف ههیه

نووسینی: رۆبیرت گۆرهام دهیش

له رهخههیهی ئەم سهردهمهدا بۆته باو که قسه لهسهه ئهوه بکری پلهوپایهیه ئهدهب، بهگشتی، بهرز و بلند راناگیری، بهتایبهتیش ئهدهبهی گێرانهوه (که چیرۆک و رۆمان) دهگریتتهوه، بیانوووهکهش ئهوهیه که ئەم جووره ئهدهبه نهیتوانیوه «چهند بههایهکی پیروۆز و جیگیس» دهنیو نووسهرانی ئەم سهردهمهدا بخولقیینی. پروا هیتان بهههر بههایهک لهلای نووسهر دهکری بیتهوه به بههایهک لهنیو خودی کۆمهلگادا.

رهخهگره زۆر دلگهرم و رستهکان وشهیه «بههاکان» زۆر بهکار دههینن، بهلام ئهوهنده له خهمی ئهوهدا نین که پیناسهیهی ئهوه بههایانه بکهن یان ههتا دهستیشانیان بکهن. بۆ ماوهی چه نهدین سهدهش وشهیه «بههاکان» گرفتیه گهوهیه بۆ فهیله سووفه کانیس دروست کرد. ههندی له رهخهگرهکان وای دهبینن که دابه زینی کیرقی ئهدهبهی رۆمان یان ئاوابوونی خووری ئهدهبهی گێرانهوه پهیوهندی به نهمانی یان ناجیگیس بوونی بههاکانهوه ههیه. کهچی ههر ئهوه رهخهگرانه ناچنه بنج و بنهوانی ئەم روانینهیهی که خوێان پروایان پییهتی، تیمان بگهیهنن که له رابردوودا ئەم بههایانه چی بوون و چۆن له نووسهرهکانهوه گوازانهوه بۆ نیو کۆمهلگا، چۆن لهنیو رۆمانهکاندا وهدهرکه وتوون، بهتایبهتی بهر له هاتنی «ئیرنست هیمنگوای، هینری جهیمز، یان جین ئۆست».

گهر مهسهله نهبوونی «بههاکان» بی، یان لهقبوونیان، ئهوه دهیه بلیین دهمیته بههاکانی مروّف وهکو خوێان نهماون، رهنگه نووسهری ئیتالی «بۆکاشی» بهر له سهدهها سال قسهیهی لهسهه ئهوه دارووخانه کردی، بۆ ئهوهش دهکری پهکهمین نووسهری واقیعی بی که قسهیهی خوئی لهسهه گهندهل بوون کردووه. نووسین، به نزیکهیهی شهش سهده، لهمهوه بهر، بهر

زمانهکهی خوئی گهشه بکات، بهلام ئهوه لهگهڵ ئهدهبهی تورکیدا له پهیوهندییهکی بهکانگیردا دهژین. رۆمانهکهی (له سایهیه ئهقین) دا کراوه به تورکی و بلاوتتهوه. ئهوه کاتهیه لهسهه رۆمانی «بیری قهدهر» کاری دهکرد و بهشیکهی بلاوکردبووه، ههر لهوه وهختهوه ئهوه بهشانهیه لهناو «ئهستهنبول» دا دهستاودهستی دهکرد.

ئوزون دهلی - «ههرچهنده من له ئهقهره دهژيام، بهلام ههمیشه لهنیوان ئهقهره و ئهستهنبولدا له هاتوچۆدا بووم. بهلام ئهوه ئهستهنبولهی تیایدا دهژيام ئهوه ئهستهنبوله نییه که له رۆمانهکهمدا ههیه. ئهوه ئهستهنبوله سهرنجی منی رانهدهکیشا. ئهوه ئهستهنبولهی من له رۆمانهکهمدا باسی دهکهم؛ ئهستهنبول-ی سالانی (۱۹۸۰) و (۱۹۹۰) ه. ئهستهنبول-یکی جیایه و فهزایهکی پر له فره دهنگ و فره رهنگ. ئهستهنبول-ی (تایاسوفیا) بوو، دۆلمه بهگی، پیره پهلاس، بورجی قهلا، قهلا خوئی، ئهستهنبول-یک پر له جوولهکه، ئهرمهنی، ئهوه یونانییهیه له تورکیا له دایک بوون، چهرکهس، سربانی، کورد، تورک، بۆسنی، بولگاری، عهره... ئا ئهوه ببوه هۆی دهوله مهندهبوونی کهلتووری؛ کهلتووریک که زادهی کهلتووردهکانی تر بوو، به ههموو تایبهتمهندی خوێانهوه.

سهرچاوه:

Turkish Daily News
November/ 1993
Sunday (3)

لهوهی سهدهکانی ناوهراست به رهسمی کوتهایی بی، لهم دارزانه روهییه دوآوه. بۆکاشیو باس له جیهانیک دهکا که تیایدا قهشهکان و بگره زۆرینهی ناو چینهکانی ناوهراست له مەر روانینیان بۆ بههاکان تا نهوپه پری ماددیانه بیریان کردۆتهوه، بۆ گه بشتن به خهون و ئامانجهکانیان هه موو و یژدان و نه خلاقیکیان پیشیتیل کردوه، له هیچ شتیک سلیان نه کردۆتهوه.

ئهدهبی رۆمان له ئیسپانیا سهری هه لدا نهو کاتهی که لکه لهی گهشت و سهفه و بازرگانی و سه رکیشی و مهیلی به کۆلونیالکردنی دونیای دهرهوه لای خه لکهکانی بوو به ههواوه وه سیککی کوشنده.

هه موو نهو مهیلانه و پهیدا بوونی شاره گه ورهکان و ایان کرد نهو قالبگرتن و جیگیربوونهوهی سهدهکانی ناوهراست به تهواوی دارمی و هه لتهکی... وا دهرکوت که نهو هه لتهکاندنه یه که جارهکی بی. رۆمانی «دۆن کیخۆت» ی (سیرثانتس) نمونه یهکی زۆر بهرجهسته یه. پالنهوانهکانی نیتو رۆمانه فهرنسی و ئیسپانییهکان، به تایبهتی پالنهوانه و پیل گهرد و بی لانهکان، نهوانه ی گوايه سوارچاک بوون، ههر هه موویان خه لکانیکی بی کهس و مایه پووچ و نارهسه ن بوون، واتا کوری کهس نه بوون، به لام نهوه له دوا ی نهوه بزهرهکان که بی سه رمایه و بن مایه بوون له خیری نهو که سانه یان ده خوارد، نهو که سه و پیل گهرد و بی لانانه که سانیکی زۆل و زهرهک بوون، هه موو نهو که سانه توانیبوو یان کۆمه لتی (به ها) بۆ خۆبان دامه زرتین، له دونیایهک که ئالۆزه و پره له ته ماع و فروفیل.

نهو کاتهی «ریچاردسن» و «فیلدنگ» و «سمۆلیت» و «ستیرن» رۆمانی ئینگلیزییان دامه زراند، له چارهکی سییه می سه دهی هه ژدهم، ههر نهو کاته پیویستی بۆ «گه رانهوهی بههاکان» زۆر کوشنده بوو. گه نده ل بوونی جیهانی رامیاری، بهرتیل خواردن، پایه و پله کرین و فرۆشتن بی نه ندازه ته شه نهی کردبوو. شارهکان نوقمی هه ژاری و به دره و شتی و پیسی و تاوان و به ره لای سیکیسی بوون. نمونه ی پالنهوانی وهک «تۆم جۆنز» ی

«فیلدنگ» زۆر باو بوون ده نیتو خه لکانی خاوه ن مو لک و مال و درنده ئاسا، که سانی شه رخواز پتر بوون له خیرخوازهکان. زانکۆکان و کلێسا چاک دامه زراوهکان له دۆخیک زۆر مت بوون دا بوون.

لهم کۆمه لگایه دا که تیایدا مه سه له ره ها و جیگیربووهکان کهم بوون. نهو چوار رۆماننوسه که پتیان ده و ترا «چوار شکۆدار» هکه، ههر نهو نه بوو که به ته نها بناغه ی رۆمانی ئینگلیزی دامه زرتین، به لکو توانیان بینه خولقیتهری بههاکان و پتر به رفراوان کردنیان. نهو چوار رۆماننوسه گه لتی وانیه یان به خۆبهرانی خۆبان و ته وه: ههر له ده ست و دل فر او انییه وه، سۆز و به زه بی، رۆحی خۆش مه شره فی و مه زاق تا ده گا به چاندنی هه ستیکی به رزی ره و شت په ره ری و جوان په رستی. نهوان توانیان نهو رۆحه وه ناگا بیتن که بیهر له چاککردنی ده زگا و دامه زراوهکان بکاته وه، بیهر له باشکردنی هه لومه رجه کۆمه لایه تییهکان. له گه ل نه وه شدا نه چوونه پال نه وهی خۆ به به ها باوهکان به سه ستنه وه. ههر چه نده (فیلدنگ) و (ریچاردسن) دوو نوسه ری مو ژالیست (نه خلاق) بوون، به لام که متر که لکیان لهو نه خلاقیه ته ی به کدی ده بین. (لۆرانس ستیرن) که خۆی قه شه بوو، له نیتو نهو س رۆماننوسه ی دیکه دا له هه مووان زهره کتر و وردتر و هه سته بارتر بوو، جگه له وهی که تاسه ر ئیسقان پی او یکی نه زمون کار بوو، به پتی پتیوانه ی نه خلاقیه تی سه دهی نۆزدهم که سیککی تا بلتی بی په رده و حه یا به ره بوو.

نه گهر بگه رتینه وه ناو رۆمانهکانی سه دهی نۆزدهم، بۆ نمونه: لای نوسه رانی وهک (جین ئۆستن، ئیملی برۆنتی، جو رچ ئیلیۆت، جو رچ میتریدت، توماس هاردی، جو رچ موور) قهت نه م رۆماننوسانه تا نهو ئاسته ریک و کوک نین له سه ره نهو (به ها) یانه ی که ده کری پتیان بو تر ی به ها گه وه هری و ره هاکان، نهو به هایانه ی که ئیسه چاوه روانی ده که یین، که واته به به روارد چوار رۆماننوسه شکۆدارهکان ریک و کوکتر وه درده که ون له سه ر خولقاندنی نهو به هایانه. نه گهر بچینه وه لای نهو

نوسه‌رانه‌ی که ئینگلیز نین وه‌ک: (هیتیری جه‌یز، مارک توپین، گۆستاف فلۆبیر، زۆلا، دۆستۆئیشکی) ئەوسا هه‌ست ده‌که‌بن که نه‌ک رێک و کۆک نین له‌سه‌ر (به‌ها) کان، به‌لکو زۆر له‌یه‌کدی دوور ده‌که‌ونه‌وه و جیاوازن. ئەو شته‌ی که هه‌ر هه‌موویان کۆ ده‌کاته‌وه: بایه‌خدانیکی زۆره‌ به‌خه‌لک و عه‌وام، به‌حاله‌ته‌ جیاکانی خودی مرۆفه‌کان، به‌رکار و ئاکامی جوهره‌ها کاروکرده‌وه، ئەو به‌رئه‌نجامانه‌ی ره‌فتاری ئاده‌میزاده‌کان که له‌ نه‌وه‌یه‌که‌وه بو‌نه‌وه‌یه‌کی تر گه‌ر به‌که‌میش بی‌ ده‌گۆرین.

هه‌تا گه‌ر مرۆف بو‌خۆی له‌ باریکی جیگیریشدا بی، واتا شته‌کان و حاله‌ته‌کان هه‌ر له‌ بناغه‌وه و هه‌کو خۆیان بمیننه‌وه که‌چی له‌ولاوه سه‌یر ده‌که‌بن روانین و گۆشه‌نیگای رۆماننووسه‌کان زۆر ده‌گۆرین. له‌ رۆماندا گۆشه‌نیگا یان روانگه‌ یان بگره‌ جیهانیی زۆر گرنگه‌، چونکه‌ (به‌هاکان) -قییم- وه‌ک (نیشته) ده‌لی: به‌ روانگه‌ ده‌گۆرین.

ئهو‌ش وه‌ستاوه‌ته‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی که تو‌چۆن سه‌یری شته‌کان ده‌که‌ی، ئه‌وه‌ش به‌ ده‌وری خۆی په‌یوه‌سته‌ که تو‌خۆت چیت و کیتی. ئەو کاته‌ی ژبان (مانا) ی خۆی یان (به‌ها) ی خۆی ده‌دۆرین، ئەو بزانه‌ که شتتیک له‌ خاوه‌ن به‌ها گۆراوه، نه‌ک له‌ خودی ژبان. به‌هاکان ده‌بی‌ چی بن جگه‌ له‌ به‌رئه‌نجامیتی نر‌خاندن و هه‌لسه‌نگاندن، خه‌لکی جیاوازله‌ بارودۆخی کۆمه‌لایه‌تی جیاوازا کۆمه‌لی به‌های جیاوازیان هه‌یه و شتی جیاوازیش ده‌نرخین.

له‌و نه‌گه‌ره‌ قورسانه‌ی که ژبان هه‌میشه‌ پێشکه‌ش ده‌کات، ئاده‌میزاده‌کان ده‌توانن جوړیک له‌ به‌هاکانی خۆیان هه‌لبژێرن و ده‌ستنیشانی بکه‌ن، به‌پیتی ئەو قوربانیه‌ی که ئاماده‌ن پێشکه‌شی بکه‌ن له‌ پیناوه‌ هه‌ر خبیر و هه‌ق و جوانیه‌که‌ که ده‌زانن هه‌ر هه‌موو ئەو به‌هایانه‌ مه‌زنن و ده‌بی‌ به‌رزیش رابگیرین. مادامه‌کی که‌سه‌کان ده‌توانن ئاره‌زوویان هه‌بی و له‌ولاوه‌ش دابین کردن و په‌زنامه‌ندی، له‌م حاله‌ته‌دا ژبان ده‌توانی له‌ناو ئاخنی خۆیدا به‌های دیکه‌ به‌ره‌م بیتی. مادامه‌کی رۆمان ده‌توانی هه‌موو

جوانی و نه‌پنیه‌کانی ژبانمان بو‌وه‌ده‌ریخات، کاریکی هه‌له‌یه و ابزاین نووسه‌ر هه‌یج به‌هایه‌کی نییه‌. هه‌رچه‌نده‌ خۆینه‌ر و ابزانی ئەو به‌هایانه‌ گونجاو و جیگیر نین.

کۆنتراستی (دژواری) نیوان (قاییکنیگ) پالنه‌وانی «گراهام گرین» له‌ رۆمانی «کۆتایی عیشقبازی» له‌ به‌رامبه‌ر «چارلز سکرنبه‌ر» له‌ رۆمانی «هه‌روه‌ها خۆریش هه‌لدیتسه‌وه» ی هه‌یمنگوا‌ی ئەم راستیه‌ ده‌رده‌خات. رۆمانه‌که‌ی «گراهام گرین» له‌سه‌ر به‌ها ره‌هاکان دامه‌زراوه، به‌ گه‌رانه‌وه بو‌ «ئۆژودکسییه‌تی ئایینی» که له‌و سه‌رده‌مه‌دا جیتی بایه‌خ بو‌. رۆمانی «دیسانه‌وه یان هه‌روه‌ها خۆریش هه‌لدیتسه‌وه» له‌ سالی (1926) دا بلابو‌وه، ئەو ده‌رپینه‌ له‌و وه‌خته‌دا زۆر کاریگه‌ر بو‌، ده‌رپینیک بو‌ بو‌ خۆرێگار کردن له‌ خه‌ونی پووج و درۆ که دیاره‌ ئەو نه‌وه‌ بزهری دوای جه‌نگی جیهانی یه‌که‌م له‌سه‌ری ده‌له‌وه‌ران.

له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا پر به‌مانای وشه‌ به‌هاکانی نیو رۆمانی «دیسانه‌وه خۆر هه‌لدیتسه‌وه» گه‌لی زۆرتن له‌و به‌هایانه‌ی که له‌ رۆمانی «کۆتایی عیشقبازی» یه‌که‌دا هه‌ن. هه‌رچه‌نده‌ هه‌ردووکیان پرین له‌و ساته‌ وه‌خته‌ زۆر تالانه‌. کاره‌کته‌ره‌کانی «هه‌یمنگوا‌ی» هه‌میشه‌ سوپاسگوزارن و زۆر شت به‌رز ده‌نرخین.

ئه‌وان پاریس-یان له‌به‌ر دلّه، ئیسپانیا، ئەوان سه‌رمان به‌ جووتیاران، شه‌راب، ماسیگرتن، شه‌ر له‌گه‌ل گا، ئەوان زرنگی و زولیه‌تی و ئازایه‌تی ده‌فامن، هه‌تا گه‌ر به‌ زمانیکی ساده‌ش بی ته‌عبیر له‌م حاله‌تانه‌ کراوه.

له‌ رۆمانه‌که‌ی «گراهام گرین» دا هه‌موو شتتیک غه‌مه‌یتن و سواوه‌... تا ئه‌وپه‌ری. بو‌مبارانکردنی (له‌نده‌ن) هه‌موو شتتیک و پیران کردووه، به‌رده‌وام باران ده‌باری، پالنه‌وانی رۆمانه‌که‌ که کاره‌کته‌ریکی مییه‌ به‌رده‌وام ده‌کۆکی، ژه‌مه‌ خۆراکه‌کان هی ئەوه‌ نین هه‌رس بکرتین، هه‌تا دی خه‌راپتریش ده‌بی، خه‌لکه‌که‌ی وه‌رس و بیتارن، یه‌کدی هه‌راسان ده‌که‌ن، خۆشه‌ویستی مانای خۆی دۆراندووه و له‌ پتی زاراوه‌ و ده‌سته‌واژه‌ی

(فیزیکی) پیناسه‌ی ده‌کری... یان له رتی ته‌عبیری پیس و بیزه‌وهر. کاره‌کته‌ره‌کان روو له کلیسا ده‌کهن چونکه به‌رگه‌ی ئه‌و ژیانه دۆزه‌خییبه ناگرن. پالنه‌وانه‌که خۆ به (بروایه‌کی ئایینی) یه‌وه ده‌به‌ستیتته‌وه تا ئاستیک که پتر له نه‌خۆشی بچێ تا خواپه‌رستی بی، ئه‌و به دوا‌ی به‌زه‌یی خودا-دا ده‌گه‌ری، به‌لام که دێ پتر له سزا ده‌چی.

هه‌لبه‌ته له دوا‌جاردامه‌سه‌له‌که ده‌رک کردنه به شته‌کان و حاله‌ته‌کان، دیاره‌وت و وریایی و ده‌رکردنی «گراهام گرین» له‌مه‌ر مه‌سه‌له رۆحییبه‌کان، بی گومان، زیاتره و وردتره له‌وه‌ی که لای «هیمن‌گوی» هه‌یه. «هینری جه‌یز» سه‌باره‌ت به کاره‌کته‌ره‌کانی نا رۆمانه‌کان و توویه‌تی - (ئه‌وان که زۆر به جوانی وت و وربا و هوشیارن؛ بۆ نمونه: کاره‌کته‌ری وه‌ک «هاملیت» و «شالیر» که هه‌ردووکیان زۆر هوشیارن به شته‌کانی ده‌ورو به‌ر؛ وا ده‌کا که ئه‌زمونی سه‌رکیشی و مملانیان تیر و پر و ته‌واو بی، دوا‌جاریش له زه‌خمی ئه‌و کاره‌ساتانه زیاتر ده‌کا که له کۆتاییدا رووبه‌رووی ده‌بنه‌وه؛ واتا هوشیاری وا ده‌کات جه‌رگه‌پانه هه‌ست به‌و کاره‌ساتانه بکه‌ن). به‌لام ده‌رک کردن و وت و وریایی گه‌لێ دیوی هه‌یه. ئایینه مه‌زنه‌کان هه‌روه‌کو فه‌لسه‌فه مه‌زنه‌کانی دنیا به شپه‌یه‌کی به‌رفراوان زۆر له‌و بیروپرایانه، حاله‌تانه رته‌ ده‌که‌نه‌وه که پیشتر هه‌ر خۆیان جه‌ختیان له‌سه‌ر کردبوو. ئایینه‌کان و فه‌لسه‌فه‌کان، هه‌ر خۆیان دوو‌دن، له به‌رامبه‌ر هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که پیشتر پروایان پێیان هه‌بووه، یان ئه‌وه‌تا نکۆلیان لێ کردووه.

هه‌رچه‌نده له رۆمانی «کۆتایی عیش‌قبازی» یه‌که مه‌رج نییه که بروا و ئیمان دژ به خۆشی و له‌زه‌ت وه‌ستابیتته‌وه له‌ناو ناخنی ئه‌و جیهانه خولقاوه و له‌نیو خودی ئه‌و خۆشه‌ویستییه مرۆفانه‌یه. بینینی (مۆنتانا) یان شه‌ره‌گا له چاوانی «هیمن‌گوی»، یان سه‌ماکانی (ناقاجۆ) یان شوینه دیرینه‌کانی (ئیتروریا) - که کهوتوته رۆژئاوای ئیتالیایا - له چاوانی «دی. ئیچ لۆرانس» وا ده‌کات که (به‌هاکانی) خۆینه‌ران زیاد بکه‌ن. به‌لام ناکری داوا

بکری له خۆینه‌ر ئه‌و هه‌موو بیرو و بۆچونه پر له گومانانه‌ی که له رۆمانی «مه‌رگ له نیوه‌رۆ» دا و رۆمانی «فانتازیای نه‌ست» دا قه‌بوول بکات.

وێرای ئه‌و شتانه‌ش، زۆر گرنگه که له بیرمان نه‌چی ئه‌و وه‌خته‌ی قسه له‌سه‌ر په‌یوه‌ندی نیوان ئه‌ده‌ب و به‌هاکان ده‌کری، که ئه‌ده‌بی خه‌یاڵزده‌هه‌ خۆی له‌خۆیدا (به‌ها) یه‌که، به‌لکو بۆ خۆی هه‌م مه‌به‌سته و هه‌م ئامانج، به‌وه‌ی که داوا رۆحی و فیکرییه‌کانی نووسه‌ر و هه‌م خۆینه‌ر تیر ده‌کات.

دیمۆکراسی و دامه‌زراوه که ری بدات هه‌رکه‌سیک سه‌ره‌سته‌تانه رۆلی خۆی بینی و ئه‌گه‌ر هه‌لبه‌ژاردنی ئازاده‌ی شته‌کان و حاله‌ته‌کان و بیرو و بۆچونه‌کانی هه‌بی، دیمۆکراسی و فه‌زای ئازاد وا ده‌کات که سه‌کان به‌و به‌ها جیاوازه‌ی خۆیا نه‌وه، زۆر ئازادانه، بکه‌ونه دوا‌ی ئامانج و مه‌به‌سته‌کانی خۆیان تا بتوانن به‌یه‌تینه‌ی دی، تاوه‌کو بواریان هه‌بی ئه‌گه‌ری به‌شداری بوونیکه مه‌زنیان هه‌بی بۆ خیر و خۆشی کۆمه‌ل. له راستیدا رۆمان، له‌م رووه‌وه، یارمه‌تیمان ده‌دا به‌وه‌ی که بتوانین جوانتر و له‌چه‌ندین گۆشه‌نیگای جیاوازه‌وه شته‌کان بینین، وا ده‌کات هه‌ست و سۆز و به‌زه‌یی، رۆحی به‌خشنده‌یی و لێپرسراویتی تاکه‌که‌سیمان پر زه‌خم و زیاتر بی. گه‌ر له روانگه‌ی میتره‌وییه‌وه ئاور له رۆمان بدینه‌وه هه‌ست ده‌که‌ین که سه‌ره‌ل‌دانی رۆمان به‌ نه‌ش و نومای رۆحی تاکه‌ه‌وی (فه‌ردانیسه‌ت) په‌یوه‌سته که له‌ژێر بانی دیمۆکراسیدا پتر و پتر رسکاوه، له سه‌ده‌ی نۆزه‌ده‌میدا پتر گه‌شه‌ی کرد و له‌وه ده‌چی پێ به‌پێ له سه‌ده‌ی بیسته‌میشدا ئه‌و په‌یوه‌ست بوونی دیمۆکراسی و تاکه‌ه‌وی و گه‌شه‌ی رۆمان زیاتر وه‌پیش کهوتی.

به‌هه‌ر حال، ده‌کری بلێین بۆ مه‌سه‌له‌ی گه‌شه و په‌ره‌سه‌ندنی نیو دنیای ئه‌ده‌ب یاسایه‌کی ئه‌وه‌نده زۆر له‌به‌ر ده‌ست نییه بۆ شتیواز و ته‌کنیکی رۆمان فه‌زایه‌کی ئه‌وه‌نده فش و فۆله که زه‌حمه‌ته یاسا و ده‌ستووری ریک دامه‌زرا و په‌یره‌و بکه‌ین، له‌وه‌هه‌زا کراوه‌یه‌دا ناکری دیمه‌نه‌کان تاریکتر بینین له‌وه‌ی که له سه‌رده‌می نووسینی رۆمانی «تریسترام شاندی» ی

(ستیرن) دا هه بوو، یاخود رۆمانی «جودی په نهان» ی (تۆماس هاردی) له وه دهچی رۆمانی (تریسترام شاندى) سه ره تا به ک بوو بۆ له ناوچوونی شیبوازی ته قلیدی رۆمان. له ولاره رۆمانی «جودی په نهان» کۆتاییه کی تاریکی بۆ ئه و (فهردانیه ته - تاکره و بیه تی) به هینابج که له سه ره ده مانیکى زووتردا رۆمان هه له هه لى بۆ لى ددها.

هه نوکه، له میانى مملانیدا دژ به (تۆتالیتاریانیزی کۆمۆنیست) دا که دهکا دهسته لاتی ره ها و سه راپاگیرى کۆمۆنیستی: سیاست و ئایین و فه لسه فه جاریکى دیکه له هه ولئى ئه وه دان که سه ره له نوئى مانای فهردانیه ت - تاکره وى - بدۆز نه وه، جهخت له سه ره ئه وه بکه ن که هه رکه سه و له گه ل ئه وى دیکه دا جیاوازه، له هه ست کردن به لى په سه رراویتى ئه خلایى له به رامبه ر ئه وانى دیکه دا که سه له که سه ناچى، هه تا له وه شدا جیاوازن که هه ریه که و توانایه کی هه یه له سه ر گۆرینى چاره نووسى خۆى یان هى نه ته وه که ی. هه ر ئه و شتانه یه وا دهکات که فه زایه کی کراوه و گونجاو بۆ نووسینى رۆمان دا به زرى. رۆمان نووس، له کۆمه لگایه کدا که پر وای به - تاکره وى - هه یه، فه زلئى به سه ر زانایانى کۆمه لئاسه وه هه یه که ده پر وانه خه لکى که هه ریه که یان ئه ندامى گروپیک بى. سه روشتى هونه رى رۆمان نووس وا داوا دهکات که هه موو جوړه به گشتى کردنیک (تعمیمات) یک، هه ر به هایه ک، یان هه ر کار و کرده وه به ک به خرینه ژیر چاودیرى و تاقیکردنه وه و لى وردبوونه وه به پیتى ئه و مه غزا و مانایانه ی که ده بیه خشن به تاک.

گرفتى تاکره وى پا به سه ته به هه ستکردنى مرۆف به غوربه ت و ته نیایى، تاکره وى له و جوړه هه ستانه دا جیگیره. هه ر له ریگای «گۆشه نیگا» وه که ره نگدانه وه ی هوشیاریه رۆمان نووس ده توانى به سه ره ئه و غوربه ت و ته نیایى و لیک ترازانه دا زال بى، که دیاره به هه مان شپوه بۆ نووسه رى دراما و ژیاننامه (بایوگرافه ر) نار په خسى. به دیتنى ژیان له چاوى که سه یکه وه، هه ست کردن به وه ی که ئه و هه ستى پیده کات، به بیه کردنه وه

له و شته ی که ئه و بیه رى لى دهکاته وه: ئیمه ده توانین له مانا و به های ئه و نه زمونه حالئى بىن که ئه و که سه پیایدا تیده په رى، سه ره رای ئه و هه موو شتانه ش... کاره کته ره کانى ناو رۆمانه کان به ته نیا ئه وه نییه که که سانى راسته قینه بن که خوازراوى ناو ژیانى واقبعین، له وئى گویزرا به وه سه ر کاغه ز، به لکو ئه و کاره کته رانه که سانیکن که له ده ره وه را ده بیه ندرین. ئه وان مه زنترن له وه ی که له ژیاندا هه ن، «راسترن له وه ی که له واقبعدا هه ن» وه ک «هاردی» و توویه تی، ئه وان له دید و به رۆحى نووسه ره وه ده بیه ندرین، که له گه لیدا خوینه ر هوشیاره به و به شدارى بوونه و بگره له گه ل نووسه ردا ده که ونه دادگایى کردنى کاره کته ره کان. که واته نووسه ر له ده ره وه ی پالنه وانه کانیدا نازى، به لکو ژیانیان، که سایه تیان راسته وخۆ له نووسه ره وه قه رز ده که ن. «گۆستاف فلویس» ی رۆمان نووس ده میکه رایگه یان دووه - «مه دام بۆقارى منم».

خوینه رى رۆمان له گه ل کاره کته ره کان به شداره، له گه ل روودا وه کان تیکه له، ده چیته ناو تان و پۆ و بنج و بناوانى رۆمانه که ش. خوینه ر شان به شانى نووسه ر ده روا به رپوه، نووسه ریش وا دهکا خوینه رانى خۆى له ته ک کاره کته ره کان و روودا وه کان تپوه بگلینى، چ بۆ هه نووکه و چ بۆ رابردوو. رۆمانه کان و کاره کته ره کان له ناوه وه ی میژوودا هه ن، هه روه ها له ده ره وه ش هه ر هه ن: وه کو کۆمه لیک سه رچاوه ی با به تبه انه که مه یل و هه ولئى ئاسایى ئیمه یه بۆ تیکه یشتن و هه لسه نگاندن و کۆنترۆل کردنى ئه زمونه کاتمان.

«فیلدنگ» ی رۆمان نووس و توویه تی: - «پاریزه ره که ی من هه ر ئه وه نییه که زیندوو، به لکو له و چوار هه زار ساله شدا هه روا بووه». کاره کته ره کانى نیو رۆمانه کان جوړیک له و که سانه ی تی ده که وئى که ده کرى بۆ هه میسه خو لئى و ئه تواریکی جیگیریان هه بى، هه روه ها ده کرى له و تاپبانه بن که له حاله تیکه وه بگۆرین به حاله تیکى تر، واتا له سه ره هه مان ره وشت و خوو نامینه وه، هه روه ها ئه زمونى جیاواز له بار و زرووفى کۆمه لایه تی وادا که له گۆراندای بى. ئه وان تاکه کان به گروهه کان ده به سه تنه وه بى ئه وه ی داوا یان

لی بکری قوریانی به (فهردانیه تی - تاکره وی) خوځیان بدنه. نه وان دهینه نامرازکی سهره کی بو تیبهراندن و په پینه وه له بازنه و سنووری نه زمونی تاکه که سه کان، پاشان زانینی نه و حه قیقه ته ی که بوونه مرؤف چ واتایه ک ده گه یه نی.

په خنه گران له هه موو قوناغه کاندایه گله یی و گازانده یان له و کاره کتهر و کرداران هه بووه که رومانووسه ریالیستییه کان ئیشیان له سهر کردوون، واتا پاله وان هه کان و رووداوه کان زاده ی نه و واقیعه بوون که نووسه تیا پیدا ژباوه. به لام خو رومان فیلی له واقیعه نه کردووه. رومانیش هه روه ک ژبان پر له که سانی سهیر و سه مه ره و له ری لادر، له لات و له وار و که سانی په رپووت و په راگه نده، له که سانی کیتی و درنده ناسا، له تاوانکاران و خه لکی لاکه وته و گوشه گیر و ره شوکی، نه و ساختمانه خه یالیه ش که له نه ده بی روماندا بونیات دهنری بی قهرز کردن له ژبان ناگاته که مالی ناده مییه تی خوئی، ناگاته رؤح په روه ری، ناگاته دؤخیک که له سروشتی ناده مییه تی زور که سدا به رجه سته بووه.

له بهر نه وه ی هه مووان نه و روانینه یان له لاله بووه سه باره ت به بایه خ و گرنگی رومان، جا گهر ناگیان له خوځیان بی یان نا، به تاییه تی په خنه گران و خه مخورانی داهاتووی رومان، هه له بهر نه وه شه که به ناشکرا دیاره خه لکیکی یه کجار زور په رؤشی نه وه بزانه هه نووکه ی رومان به چی گه یشستووه و له داهاتوودا به کوئی ده گات. نه مه یان نیشانه یه کی چاکه، به لام له میژووی روماندا هیچ شتیک نییه وامان لی بکات په شبن بین، به تاییه تی ناینده ی رومان، تا نه و کاته ی که سه ربه سستی و شکومه ندی و لیپرسراویتی تاکه که س یه که خه می سهره کی کومه لگا بی، هیچ ترسیک بو داهاتووی رومان له پیشتدا نییه. مادامه کی نووسه ران خوځیان بروایان وایه که هیزی نه وه یان تیا یه خو لقیینه ری (به هاکان) بن؛ پیوست ناکات له ناینده ی رومان بترسین. به لکو پیچه وان هه ی نه وه راستره. زور ه و نیشانه هه ن که مرؤف گریمان له سهر نه وه بکات

رومانووسانی نه وه ی تازه که پتر هه ست به رؤحی سه رده می خوځیان ده که ن، به خو شیبیه وه ناگاداری نه وه ن که هونه ری رومان توانای کردنه وه ی ده یه ها ده روزه و نه گه ری هه یه، له داهاتووشدا ده توانن ده یه ها ریگه و شیبوه ی تازه بدؤزنه وه تا وه کو پیشانی ئیمه ی بدنه: بوون به مرؤف چی ده گه یه نی؛ له ژیر سایه ی نه مریدا. بیرمان نه چی که رومان جوړه مه عریفه تیکمان پی ده به خشی که له وان هه یه به نه نها رومان به و تیری و پرییه بتوانی بیبه خشی.

سهرچاوه:

HIGHLIGHTS of Modern Literature
Edited by: Francis Brown A mentor book
First Printing, 1954
Pages (57-61)

تۆۋ... شاعر

نووسىنى: ميكائيل ئۆرپ

شاعىرى بلىمەت، بەرلەۋەدى سەر بەر پىياز و قوتابخانە بەكى ديارىكراۋ
بى دەنگىكى ئادەمىزادانەى رەسەن و پىرۆزە...

گرنگ نىيە سەر بە چ مىللەت و ولاتىكە... گرنگ ئەۋەدە رۆلەيەكى
پاستەقىنەى سەر ئەم زەمىنەيە... ھەر لەم پروانگەۋە دەكرى بلىتى شاعىر
خەلكى ھەموو ولاتىكە... لە ھەر شوتىنى عاشقانى شاعىرەكەى زۆر بن
كورى ئەۋ ھەر تىمەيە.

كە مەسەلەش ھاتە سەر شاعر گرنگ نىيە تۆلە باكوورەۋە ھاتوۋى يان
باشوور... لە رۆژھەلاتەۋە يان رۆژئاۋا... چونكە شاعر زمانىكى جىھانىيە...
ھەر بۆ نمونە: شەر و ئاشتى، مەرگ و ژيان، مەرۆف و يەزدان... ھتد... ئەۋ
باپەتانەن كە ھەموو شاعىرانى دونيا لىتوۋى داۋان... قەت مەللى ئەم شاعىرە
ئىنگلىزىيە، ئەمەشيان رووسىيە... ئەۋىترىان ھىندىيە... پىش وەختى بزانه
شاعىرە يا نا...!

ھەلبەتە دواى خوتىندەۋەى ھەر شاعىرىك دەشتى سەر بلەقىنى و بلىتى -
«ئاھ... منىش ئەۋ ھەستەم ھەيە...!» يان دەللى - «من قەت بىرم لە شتى
ۋا نەكردۆتەۋە...» يان «نە... من لە گەلىيا نىم...!» ھەموۋى شىۋاۋە...
چونكە گەللى سەيرە بۆ ھەموو دەم لەگەل شاعىرەكاندا يەك بگىرتەۋە...
دەپن ھەندى جار ھەمان ئەۋ ھەست و سۆزەت نەبى... چونكە شاعىرەكان
لە نىتوان خوشياندا بۆ ھەمىشە ھەمان ھەۋا و ھەۋەسىان نىيە... زۆر جار بىش
بە تەۋاۋى لىكىدى جوى دەبنەۋە... مەرچ نىيە ئەۋەدىان كارتىكى خەراپ بى،
بە مەرچىك، ئەۋەى شاعىر دەللى بى لەزەت و بى مانا نەبى.

شاعىران پتر لە خەلكى ئاسايى، قوۋلتر، ھەست بە دەۋرۋەرى خۇبان
دەكەن، ھەر بۆيەشە خۇبان سەغلەت دەكەن و ھەۋل دەدەن بە شىۋەيەك

ھەست و نەستى خۇبان دەربىرن كە ھەموو كەسىك بۆى ھەبى بەشداريان
بكا. ۋەك ئاشكرايە كە شاعىرى ئايىن پەرۋەر، بەتايىبەتى، پەرۋشە بگا
بەۋ نىيازە. بە ھەمان شىۋەش ئەۋ شاعىرانەى دەربارەى جەنگ دەنووسن...
ئەۋانەى كە خۇبان لەۋ شەرانەدا بەشدار بوۋىنە ھەز دەكەن خەلكى لەۋ
مەرگەساتە ئاگادار كەنەۋە.

ھەر بۆ نمونە: شاعىرىكى ئىنگلىزى ۋەك «ولفرىد ئوون» كە بەشدارى
جەنگى جىھانى يەكەمى كرد و تيا كوژرا، لەۋ كاتەدا تەمەنى گەشىتبوۋە
بىست و پىنج سال... ئا بەۋ عومرە كەمەى خۇى توانى شاعر لەسەر تالاۋى
جەنگ بنووسى... ھەلبەتە ئەۋ شاعىرانە تا ئىستاش پىر دەكەن و بۆنى ئەۋ
خوتىنە پىزاۋەى لى دى. دونيا گەر شەر بى يا ئاشتى شاعىر راستىيەك
سەبارەت بە خودى خۇى بەۋ خەلكە رادەگەيەنى. كاتى لەم جىھانە تازەى
ئىمەدا شاعىر مەرۆف دەبىنى كە ھەموو مېشك و خەيالى لاي
بەرژەۋەندىيەكانى خۇبەتى، سەرقالى پارە پەيدا كىردنە، ئوقمىل و رادىۋ
دەكرى... ئا لەم كاتەدا شاعىر بە ئەركى خۇى دەزانى كە ئەۋ كەسە ملھورانە
ئاگادار كاتەۋە بەۋەى كە ژيان مانايەكى قوۋل و پىرۆزى تىايە. لەگەل
ئەۋەشدا كى گوى لە شاعىر دەگرى... گەر ۋا نەكا ئەۋ خەلكە پى بگەنى -
يان... ۋەك ھەندى شاعىرى تر كە ھەمىشە ۋا لەۋ خەلكە دەگەيەنى كە
دونيا شامى شەرىفە...؟ بۆ شتە جەرگىرەكان كەم كەس گوى دەگرى...
چونكە زۆرىەى خەلكى ھەز دەكەن گوى لە شتى خوش بگرن. ئىمە رىقان
لە راستى دەبىتەۋە. بگرە ھەندىكمان دەللىن ئىمە لەۋ راستىيە تى
ناگەين...!

جا ئەگەر جەنابت لە راستى تى بگەى يا تى نەگەى ئەۋە لەسەر ئەۋە
ۋەستاۋە تۆچ جۆرە ئادەمىزادىكى. شاعىرىكى گەۋرەى ئىنگلىزى
ۋتوۋبەتى - «شاعىر ئەۋ مەرۆفەيە كە بۆ مەرۆفەكانى تر دەدوۋى.» ئەۋە ۋا...
بەلام گەر پىوستى كرد گوى لى بگرىن دەپن ئىمە خاۋەن ھەست و نەست
ۋ بىروباۋەرى پتەۋ بىن... دەپن تۆزى سەير و ئاسايى بىن. ئەمەش ماناي

ئەو نىيە ھەر كەسىپكە خوتىندەوار بىخ تەواو - زۆرىيە ئۇ كەسانەى دەرويشى شىكسپىر بوون نەيان دەتوانى ھىچ بوخوتنەو... زۆر كەمىيان پىياوى عىلم و ماریفەت بوون... كەچى يەككە بوو لە شاعىرە ھەرە ناودارەكانى سەردەمى خۆى. ئەو ەيان بو...؟ دىيارە... چونكە ئەو ھەمىشە وای لەو خەلكە دەكرد بە جوانى بىر بكنەنەو - بە قوولئىش ھەست بە دەرووبەرى خۆيان بكنەن: ھەندى جار جەماوەرەكەى ئەو ەندە خۆشحال دەبوون ھەلدەستانە سەر پاشووان، ھەندى جار بىش نا... بەلكو ئەوپەرى نارەزايى خۆيان دەردەپرى... كە بىزار دەبوون زۆلانە گوئىزان لە يەكدى دەخشان يا ئەو ەتا تەماتەى رزىويان دەگر تە ئەكتەرەكان. وەك «مرۆيەك كە بو مرۆيان بدوى» ھەموو شاعىرىك لەوانە يە دووچارى ھەمان ئەو گرفتەى شىكسپىر بىخ. مەرجىش نىيە جەماوەر بو ھەمىشە لەسەر ھەق بى... ھەر ەو ھا سەبارەت بە شاعىرىش: گرنگ ئەو ەيە لە ھەردوو حال تەكەدا خەلكەكە پوانىتىكى راستىيان بىخ. ئەركى تۆ لە جەماوەرەكەى شىكسپىر گەورەترە: چونكە تۆ رۆشنىرىكى ئەم سەردەمەى - تۆ دەبىخ و رىيا بىت و چاك بىر بكنەيتەو ە بەرلەو ەى تەماتەى رزىو بگرىتە خەلكى. بەلام كەسىش لارى لەو نىيە كە ھەقى خۆتە.

لەوانە يە پىرسىت بو... ئەگەر شاعىر بىھوى خەلكى ھەموو تىبى بگەن... بو ە زمانىكى وا نانوسى كە ئەو خەلكە ئاسايىيەش لىيى حالى بن... راستەوخو ە زمانى پەخشان...؟

و ەلامى يەكەم: چونكە پەيامى شاعىر پەيامىكى ئاسايى نىيە. ھەر ەك چۆن ئىنجىل، قورئان... يان كىتیبى «گىتا» ى ھىندىيەكان ئاسايى نىن: ئەم كىتیبە ئايىنىيەنەش شىو شىعەر، زمان و شىوازى دەربىنيان ئاسايىن... چونكە دەبى ھەردوو جەمسەرەكە بەيەكەو ە گرى بدەن... لەلايەكەو ە دەبى لە ئاستى ئەو ناو ەرۆكە مەزەدا بىخ كە بانگەشەى بو دەكا و لەلايەكى دىكەو ە دەبى خەلكە رەمەكىيەكە بەلاى خۆيدا بە كىش كا. دوو ەمىيان: مادامەكى شاعىر مەبەستىيەتى ئەو ناو ەرۆكەت بىر نەچىتەو ە ھەمىشە لە گوئىدا

بىزنگىتەو ە بۆيە ئىقاعىكى وا خۆش بەكار دىنى كە لە قسە و باس و خواسى رۆژانەدا بەكار نايەت. ھەتا گۆرانىيىتە مېللىيەكانىش كە سەروا و كىشى سادە و ساكار بەكار دىن ھەر ئەو ەيان مەبەستە كە خەلكى بو ھەمىشە بىريان نەچىتەو ە. شىعەرىش جوئىكە لە گۆرانى و شاعىرىش گۆرانىيىتە.

لە راستىدا شاعىرانى سەردەمىكى زوو گۆرانىيىتە بوون. ئەوسا ھىچ شىعەرىك نەدەنووسرايەو ە، بەلام ئەو ە بوو ئىقاعەكەى - واتا ئىقاعى گۆرانىيەكان - ئەو ەندە رىك و جوان بوون خەلكى لەبەر خۆبانەو ە دىيان و تەو ە... ئەم لە دەمى ئەوى تر... بۆيە بە درىژايى چەندەھا سەدە مانەو ە و نەفەوتان تا ئەو خەلكى كە تۆمار كران... ئەو ىش لە دواى سەدەھا سال كە بەسەر دانانىندا تىپەرى. گەر سىحرى ئەو ئىقاعە نەبووايە لەبەر نەدەكران و بو ھەتا ھەتايە ون دەبوون و بىر دەچوونەو ە. وىپراى ئەو ەش شاعىر لايەنەكانى ترى جوانكارى فەرامۆش نەدەكرد ھەر لە وىنەى شىعەرى تا دەگاتە خوازە و لىك چوون... ھتد... ئەو ەش تەنھا بو ئەو ەيە كە سەرنجى خوتنەر يا گوئىگر پىتر بەلاى خۆى رابكىشى... چونكە ئەمە وا دەگەيەنى كە ئەم چەشنە دەرپىنە ئاسايى و مايەى سەرسام بوونە.

لايەنىكى تر لە شىعەر كە خەلكى سەغلەت كر دوو ە زمانەكەيەتى. ئەوان وای بو دەچن كە لە زمانى پەخشان زۆر جىا بىخ و ھەر بۆيەشە قورسە بو تىگەيشتن. راستە كە جىاوازن... بەلام زمانى شىعەر و پەخشان لە بنەرەتەو ە لىكدى جوئى نابنەو ە، بەلكو لە شىو ە و چۆنىيەتى بەكارھىتەنى وشەكاندا جىان... واتا لە دارىشتندا. وەك وتم: شاعىر بە شىو ەيەكى ئاسايى وشەكانى رىك دەخا (ئەو ىش بە مەبەستى رەوانىيىتى و جوانكارى وىنەى شىعەرى و خوازە و لىكچوون... ھتد) بەكار دىنى... جگە لە زەرورەتى سەروا و كىش. لەپال ئەو ەشدا فەرھەنگىكى گەورەترى زمان دەھىنىتە كايەو ە: ئەگەر بە تەنھا خۆى بە فەرھەنگىكى چكۆلانەى وشە ئاسايىيەكان بىستىتەو ە ئەو ە بىخ ئەو ەى ئاگای لە خۆى بىخ لە تواناى خۆى

که ده کاتهوه و ناتوانی له مانا ږهنگا و ږهنگه کانی نه و زمانه تې بگا... بوی ناکړی مه له له قولایې نه و دریا پر له مرواریه بکا که ناوی زمانه. له بری نه و بوی هیه بگه رپته وه سهر سهرچاوه و سامانی به به های زمانه که ی خوی... نه وساش که نیمه شیعره که ی ده خوینینه وه زمان و سامانی زمانه و انیمان ده و له مه ندر تر ده بی. هه لیه ته زمانیش له گوران دایه... وهک هه ږه و نه و ږیک نه شونوما ده کا... پی به پی له گه ل سهردهم و چاڅه کاند.

زمانی شاعیریکې وهک [چوسه ر] (۱۳۳۹-۱۴۰۰) هه مان نه و زمانه نییه که شکسپیر به کاری هیناوه، هه روه ها زمانی نه همیشه هه مان نه و زمانه نییه که شاعیره کانی نیمرږ پی دهنوسن. دواي هه زار سالی تریش قوتابییی کی شاعر ده بی نه و جیا وازییه له نیوان زمانی خوی و نه و زمانه شیعرییه ی نیمرږ نیمه پی دهنوسن بدوژیتته وه... نه گینا ناتوانی وهک نیمه نیمرږ تپی ده گه ی نه و دواي هه زار سالی تر تپی بگا. هه ر خویندیریکې شاعریش تا له زمانی نه و سهردهمه نه گا که شیعره که ی پی نووسراوه... ناتوانی هیچ تام و له زه تیکې لی و ږه ږی... چهنه قولتر له سیحری زمان تې بگه ی... نه و نه ده ئاسانتر له و شیعره ده گه ی.

گوئ له و گفتوگو به ی نیوان شاعیریکې ئینگلیزی وهک «ږوبرت گره یقس» و هاوړتیه کی بگره:-

«- باشه تو چو شیعری خه راپ له شیعری چاک جیا ده که یته وه...؟»

- باشه نه ی زه لامیک چو نه توانی ماسییه کی خه راپ له ماسییه کی تازه جیا بکاته وه؟ هه لیه ته به بو... ده توانی لووت لی بی به رپته پی شه وه...!

- وایه... به ږه هینان و وردیونه وه ی به رده و ام ده توانی بل پی نه مه یان شیوه یه کی نارپکی هیه و نه و شیان تو کمه و بی عییه. به لام چو شتی راسته قینه له شتیکې ده سترکرد جیا ده که یته وه...؟

- ئاسانه... ماسییه کی زیندو و بونی خوی هیه... ماسییه کی ده سترکرد که له لاستیک دروست کرابی هیچ جوړه بوئیکې نییه... هه رگیز.»

«ږوبرت گریش» سوعبه ت ناکا و حه زیشی له نوکته گپړانه وه نییه. تو که له شیعریک ده کولیته وه هه موو زانیاری و رو شنییری خو ت ده خه یته کار - یان به واتایه کی تر ده بی بیخه یته کار. تو نه گه ر به نه مه که وه نه و ده ت کرد، راستگو یانه، هه ر به سه لیکه ده توانیت شیعری چاک و راسته قینه بناسیته وه: هه سستی پی ده که ی. هه ندی جاریش... هه رچه نده هه ول بده ی راست دهرناچی: له وانه یه بابه ته که به دنیها دانه بی، درو، ده سترکرد، رپاکار و دوور له حه قیقه تی ژیان. به لام هه همیشه نه و ده ت له بییر بی... تو ته نها نه و کات بو ت هیه بل پی خه راپه که تپی گه یشتی: خو نه گه ر نه ت توانی تپی بگه ی... نه و هه گونا ه گونا هی خو ته. دیسانه وه... له وانه یه که یفت به شیعریک نه یه ت - له به رنه وه ی که له گه ل بو چوون و روانینی شاعیره که یه کدی نه گرنه وه یان شیوه ی داریشته که ت به دل نه بی - به لام نه و ته نها هو یه ک نابی که وات لی بکا به شیعریکی خه راپی دابنی. باشه تو خو ت له نیو خه لکیدا دادوهریکې سهر راستی؟ نه گه ر و ابیت دیاره که دادوهریکې چاک شیعریشیت... چونکه له ریگه ی شیعره وه که سایه تی نه و شاعیره ت بو به دیار ده که وی. به لام سه باره ت به خه لکیش با حوکمت راست و دروست و زیره کانه و له سه رخو بی. شاعیره هه ره چاکه کانیش له وه پتر داوا ناکه ن...!

سهرچاوه:

Modern Poems

Edited by Michael Thorpe

بریتانیا ۱۹۸۳ لاپه ره ۱۱۰-۱۱۳

ئەرکی رۆماننوس

نووسینی: جۆیس کاری

جاریکیان و تراوه که خوینەر دوتوانی سەفەر بەناو رۆمانەکانی «ئەرۆلۆپ» دا بکات و شەفقە کەشی هەر لەسەر سەر بێ، بەواتا ئەو جیهانە ی ئەو لەنیو رۆمانەکانیدا دەبخولقیینی زۆر واقعی و زیندوو، ئەو دیان راستە، ئەرۆلۆپ لە «چارلز دیکنز» واقعیترە. خویشی هەر وای بۆ دەچوو، ئەو وای کرد ژمارەیهکی زۆر لە خوینەرانی بێ گوناو دەستخەرۆ بن، دەستخەرۆی ئەو وای و بزانی که کاری نووسەر قۆپیه کردنە، یان بە واتایەکی دیکە کۆپی کردنەو وای ژیان بە هەموو شتە هیچ و بێ ماناکانی که تیاپەتی، دیارە گەر واش کرا ناگەینە هیچ مەبەست و شوێنیک.

«ئەرۆلۆپ» ی رۆماننوس هەموو ئەو شتانە ی لە ژباندای بینی که ئیتمەش دەبیینین، شتیکی یە کجار زۆر که هیچ مانایەکیان نییە، دلرەقییەکی بێ کەلک، شەرانیگیزییەکی زۆر دەبەنگانە، چارەنووسی کۆترانە، دەیهەا کارەکتەر و کەسانی وا گیل که بە رێکەوت چاکە دەکەن، ئەو پیاوچاکانە ی که نیازیان پاکە و کەچی بەردەوام هەلە ی گەورە دەکەن، ئەو وای که «ئەرۆلۆپ» دەیکرد؛ هەر نووسەرێکی دیکەش بێ بەم ئاراستە یە کار بکات، وەکو ئەمی پێ دەکرێ... کردووشیانە. هەتا ئەو نووسەرانی که کەم ئەزمونن و بۆ پارە پەیدا کردن دەنوسن. ئەم رۆماننوسە هونەرێکی وای خولقاند که تیاپیدا بتوانی یە ک شێو ئەزمون بختە بەرچاوان.

لە راستیدا ئەم دەبوت - «ئەو دەمەن و شێو و شتەکانە ئەو وەختە ی که وتوونەت ژیر رووکەشێکی پر لە هەرا و تیکچەرژان، ئەو تان ئەو هیزانە ی پال بە خەلکەو دەنیتن که بجوولین و رەفتاری جیا بنوین.» هەر چیرۆکیکی ئەو نووسەرە، هەرچەندە ئالۆز بووبی، بۆ ئەو بوو که لە خزمەتی ئیتمە یە کدا، ناوەرۆک یان بیرۆکە یە کدا بێ، گەشە بە مەغزاییە ک

بدا و پیشانی ئیتمە ی بدات. ئەرکی سەرەکی «ئەرۆلۆپ» هەر هەمان ئەرکی «چارلز دیکنز» بوو، هەر ئەو یە که ئەم شیوازێکی جیای بە کارهێناو.

هەر چۆن ئەرکی فەیلەسووف ئەو یە که مانایە ک بۆ ژیان بدۆزیتەو و لە عەقڵی مرۆقی نزیک بختەو، وەک یە کە یەکی عەقلانی بیخاتە بەر زەینی ئیتمە، هەر بە هەمان کلۆچ رۆماننوس دەیهوێ ئەو مانایە بدۆزیتەو و لە هەست و نەستی ئیتمە نزیک بختەو. ئەو هەش مانای وایە که دەبی ئیتمە گۆشە نیگایەکی چەسپیومان هەبێ، چونکە بە تەنھا لەو گۆشە نیگایەو، ئەو ئەزمونە، وەک لاندزکە ییپیک... رێک و روون دەخریتە بەرچاوان.

لەوانە یە جیتی مەترسی بێ گەر بلێین دەبی کتیبیک یان رۆمانیک ئەخلاقێ تیا بێ، بەلام دەکرێ لە بری ئەو داوا بکەین که دەبی هەر کتیبە و هەلگری مانایە ک بێ. کەواتە رۆمانی «تریسترام شاندى» چی دەگە یە نێ؟ ئایا وەکو رووداویک بیخوینینەو، وەک یە کە مین بیستنی «پیتروشکا» ی - سترافنسکی - که وەکو یادگارێک لە لامان جی دەمیتن، وەک ئەزمونیک تاک و تەنھا، وەک دیدە نییە ک و بە یە ک گە یشتنیک که کەسێک سەبارەت بەو دیدە نییە دەلێ - «ئەو دیان بۆ من مانایەکی زۆری هەبوو.» ئیتمە ناتوانن ئەو کاربگەرییە بە وشە دەر بپرین، بەلام دەشزانن که شتیکی هەبوو و بەردەوامیشە .

ئەو وای جیتی رەخنە یە ئەو یە که هەتا ئەو کتیبانە ی ئەخلاقیک «مۆرال» یک رادەگە یە نن نابێ بە یاسا و بۆ ئەو ی سەنگی هەبێ، رۆمانی وای هە یە پرە لە ئەخلاقبەت، بەلام هونەری دۆراندوو. ئەو رەخنە گرانی که هەلە لە رۆمانی «نانا» ی ئەمیل زۆلا دەدۆزنەو، چونکە بە ئەخلاق بارکراو، ئەخلاقێ مالتپەرستی و خاکپەرستی، که تیاپیدا «زۆلا» چەندین ئامرازى ناکاملی بە کارهێناو تا بەو مەبەستە بگات، گرنگ ئەو یە که رەخنە کە ئاراستە ی ئەخلاقێ تەقلیدی بکری. گەر (زۆلا) دەیهوێ بەرز بفری و وانە یەکی ئەخلاقێ بلیتەو، دەبی حیساب بۆ ئەو جیهانە بکات که دايدەمە زینتی، بەلام ئەو وەختە ی سەرنجی خوینەرانی خوێ رادە کیشی،

ناکری فیلان لی بکا و شتی پووچیان بخاته بهردهست.

کاتی له کۆتایی رۆمانهکهی (زۆلا) دا «نانا» دهری، لای (زۆلا)، لهوه دهچی، رووداوێکی هاگهزایی بی، بهلام من وای دهبینم که ئهوهیان رووداوێکی جهرگبره، باشه لهوهختهدا بوو که خهڵکی رهشوکی له فهره نسا لهسهر جادهکان، لهژیر سایه ی ئیمپراتۆرییه تی دووه مدا بوو، که له هاوار و شاته شات و هوتاف کیشان نه ده که وتن، بهلام ئهوهیان قه ناعهت به ئیمه ناکات کهوا بزاین (زۆلا) دهیوهی بلتی ئهوه ته له زگه و دهردهی ئیمپراتۆرییه تیایدا دهژی هاوشانه له گه مەرگی سۆزانییه که لهو رۆمانه دا. و اتا دهیوهی بلتی مەرگی سۆزانی یه کسانه به دهرده کوشنده کانی ناو مهمله کهت، ئه گهر و ابی، ئهوهیان روانینیکی ساده یه، ئه م مانایه کی پووچه، به لکو عه قلیک و ابیرده کاته وه که له سهر سیاسه ته کانی حیزبایه تی بله وه ری.

راسته که (زۆلا) قهت کابرایه کی هه لپه رست و دوو پوو نه بووه، له سهر مه سه له ی (دیرفوس) شه ریکی به ریا کرد؛ شه ریک له پینا و دادپه روه ری، به لکو لهو پینا وه دا ژبانی خویشی خسته مه ترسییه وه. به لام ناکری بلتین نووسه ریکی قوول و بیرتیژ بووه، راسته که ئهوه جیهانیکی پر و دهوله مه ندی هه بوو که جمه ی ده هات له کاره کته ری جیاواز، وه لی ژۆریه ی ساده و پروکه ش بوون. (زۆلا) به هه موو په هه نده گه وره کانی ئه خلاق و میژوو نابینا بوو. دهیتوانی زه خمیک به وه هه ست و روانینه کۆنانه بیه خشی، به لام هیچ بیر و بۆچوونیکی تازه ی نه هینایه پینشه وه، یان به لایه نی که م ئهوه شته مه زنه نه بووه، مه به ست له مه زن دهوله مه ندییه که له مه ودا و بواری مه به ستی بیر و بۆچوونه کان.

هه ر به و مانایه، نووسه ری دا هینهر، شاعیری گه وره، میژوونوسی مه زن، رۆماننوسی بلیمه ت ئهوه که سانه ن که ئه زمونیکی ریکو پیک و کۆکراوه یان هه یه، ئه زمونیکی که ئیقاع و هه ستیکی تۆکه و یه کگرتووت بی ده به خشی که ده کری گه وره ترین پانتایی له هه را و تیکچرژانی ژبانی

له خو گرتیج. رۆمانی «شه ر و ناشتی» یه که ی «تۆلستۆی» هه ولیکی ریک په خساوه که مانایه ک به عه قل بیه خشی، به هه مان شیوه ش مانایه ک بو هه ست و سۆز بدۆزیتته وه، بو هه موو ئهوه جیهانه ی که کرده یه کی مرۆقانه ی تی ده که وی، هه روه ها چاره نووسیکی نامرۆبانه. له راستیدا «ئه میل زۆلا» له وه دا سه رنه که وتوه، له بهر ژۆر هوه، هه ندیکیان ته کنیکیه و هه ندیکیان په هه ندیکی واقیعی هه یه. به لام «جه نگ و ناشتی» یه کیکه له شاکاره ئه ده بییه هه ره جوانه کان، دیاره مرۆقه کانی به هونه ر و له ناو هونه ردا ده ژین، گه ر هونه ریکی گه وره یان به ره هه م هینا، مه زنه ده ژین، خو گه ر هونه ریکی هه رزانیان به ره هه م هینا بی، ئه وه خو یان به چکۆله یی له ناو هونه ردا ژباون.

له گه ل ئه وه شدا، ئهوه نووسه رانه ی وه کو (زۆلا)، ده توانن زه خمیک و هینیک به و بیر و روانینه ژۆر ساده و پروکه شانه بیه خشن، مانایه کی هه تا گه ر ساده ش بی، ئه وان به م کاره یان خیر و که لکیک به بوون و ژبان ده به خشن. هۆبه که شی ئه وه یه که ژماره یه کی ژۆر له خه لکی له ته مه نیکدا که هینشتا گه نجن و از له وه دین که په نگیکی دیکه بخه نه سه ر په نگه کانی ناو ژبان، مانایه کی تازه، پروا و روانینیکی نوی. له ته مه نیکی دیاریکراودا، تو بلتی له ته مه نی بیست و پینج سالیدا، وا حیساب بوو خو یان ده که ن که بواری خو فیرکردن و هه ول و به خشین نه ماوه و ده وه ستن.

له وه ده چی ئاسایی بی، پاش تیپه رین به و پرۆسه پر له تازار و بیزارکه ره، که پیی دهوتری په روه رده و خو فیرکردن، که ژۆر که س له قوئاغیکدا لپی ده وه ستی و کۆتایی پی دینی. هه ر به هه مان شیوه ش ته یار و ناماده دهن که هه ر رووداوێکی ژبان بخه نه ناو ئهوه خانه یی که جیی ده بیته وه، بو هه ر شتیک ره چه ته و پیناسه ی هه بی، به لام هه ر که سیک به و خانه به ندی و پۆله ندییه سه یری رووداوه کانی ناو ژبان و ماناکانی بوون بکات، بی گومان ئهوه که سه ی ره چه ته ی ناماده و پیناسه ی خیرای بو هه موو شته کان هه بی، چیر خۆی سه غله ت ناکات که له ژبان رابمینی و

لیبی ورد بیتته وه، هه تا ئه و شتانه ش که بۆ خۆی لیبیان ورد ده بووه، به جوریک له تیرامان و بایه خه وه، به ره وه ی بچیتته قوتابخانه، هه تا له م حاله ته شدا ئه رکی ئه م جگه له کار و کاردانه وه به کی ئاسایی هیچی دیکه نه بووه.

بۆ ئه و خه لکانه ی ده مینکه وازیان له وه هیناوه سه رنجی شت بدن و له ده ورو به ر و ئه زمونه ئاده مینیه کان ورد بینه وه، ته نها رتگه یه کی نوێ بۆ تاقیکردنه وه ی ئه زمونی تازه، یان سه ره له نوێ بینینی هه ر ئه زمونیکی ئاده می، یان هه ر زانیارییه کی تازه، هه ر ده بی له رتی ئه ده ب و هونه ره وه بی. چونکه ئه وه یان به ته نها جوړه ئه زمونیکیه که ئه وان ئاماده ن وه کو خۆی وه ری بگرن، ئه وسا ده توانن ده نیو قاوغی خۆیان بیته ده ری و له زه ت له وه بکه ن چۆن گوئیان له مۆسیقا بی، چیت له بینینی شانۆگه ربیه ک بکه ن، چۆن بتوانن کتیبیک بخویننه وه، چونکه ئه مه یان شیوازیکی قه بوول کراوه بۆ چیت وه رگرتن له و شتانه. به لām ئه وه ش راسته که هه ندی جار ئه و که سه به روانین و بۆ چوونیکی پیشینه وه دیته به رده م کاره ئه ده بی و هونه ربیه کان، هه ر ئه وه ش و ده کات نه توانی به جوانی ئه و شانۆگه ربیه بیننی، یان له ماناکانی ئه و کتیبه تی بگات که ده یخوینیتته وه، ره نگه هه ستی هونه ری و جوانپه رستی وه کو مینشی ژهنگی هه له یان بی.

به لām خۆ به شیک له ئه رکی نووسه ر یان هونه رمه ند ئه وه یه که ئه و ژهنگه نه هیلت و ئه و شه خته به ندی ناو رۆحه بتوینیتته وه، یان با وا بلین که ئه و نووسه رانه ی له خه می خه لکیدان و به ته نها بۆ له زه تییکی زاتی خۆیان نانوسن. مه به ستیانه ئه و ژهنگه لابه رن و ئه و شه خته یه بتویننه وه، چونکه مه به ستیانه له گه ل هه ست و نه ست و رۆحی ئه و خه لکه بدوین.

هونه رمه ندانی شیوه کار، هه ر بۆ نمونه، بۆ ما وه ی سه ده ها سال که لکیان له «ئیمپرتیشنیزم» و اتا ئینتبا عیه ت وه رگرت له و سکی جانیه ی که خولیا ی بوون، ته نها مه به ستیش له زه تی خۆیان و تۆمارکردنیک بوو، هه تا ئه و ساته وه خته ی «تیرنه ر» و «کۆنستابل» له ئینگلته ره و (مۆنیه) و

قوتابخانه که ی له فه ره نسا په یدا بوون، توانیان جوړه ته کنیکیک به کار بینن که له و رتیه وه هه ست و نه ستی تازه و روانین و سه لبقه ی نوێی خۆیان له مه ر سروشت بخه نه به رچاوان که له رتی گه مه ی رووناکییه وه ده هاته به ره م.

هه لبه ته وایه، مادامه کی ئه وان له جیهانیک له دایک بوون که وا رها توه سروشت وه ک (لاندز که یپ) یکی کلاسیکی (دیمه نیکی سروشتی کلاسیکی) بیننی، زه حمه ته که سانیک هه بن له زه ت له و بابه ت و شت و حاله ته شاعیریا نه بکه ن، زۆر زه حمه ته ئه و شتانه بینن و له و حاله تانه بکه ن که به گه رانه وه یه کی فۆرمالی حیسابیان بۆ کراوه. ئه و کاته ئه و جوړه هونه رمه ندانه به وه تا وانبار ده کران که کۆمه لتی وینه کیشی نه زان بن و ته نها شتیک که بیکه ن تابلۆ پیس کردنه و شه ره پشیله یه ک که ناوی هونه ره، یان ئه وانه ی له و که سانه ده چن که ده رمانی ساخته به خه لکی بفرۆشن، ئه وه یان ته نها وه سفیک بوو بدریتته پالیان، ته نها خانه یه ک که له ویدا جیبیان بیتته وه، بۆ هونه رتیک که ناوی «ئیمپرتیشنیزم» بی جیگایه کی له وه شیواتر له و وه خته دا نه بوو.

به لām دوا جار ئه م بزاقه هونه ربیه وه ک قوتابخانه یه کی هونه ری، توانی خۆ بسه لیتنی و له تینگه یشتن و زه وقی خه لکی نزیک ببیتته وه. له به ره ئه وه ی ته کنیکیک تا بلتی جوان و بالای هه بوو، داهینانیک بویرانه، جگه له وه ش توانی سه رنجی ئه و عه قلانه رابکیشی که نوێخواز و سه ره بخۆن، سه ره رای کو کردنه وه ی ده یه ها عاشق و بازرگان و سه ودا یانی زرنگی ئه و هونه ره، هه ر بۆیه توانیان ئه و شه خته به ندی زه وقه بشکینن و ئه زمونیکی نوێ و پر و ده و له مه ند بیه خشن، جگه له به خشین به هایه کی تازه و به رده وام، زه مینه ی هه لسه نگان دنیکی به پیز و جیهانیک که تیا یدا هونه ر جیبی ناسینه وه و ستایشیک بالای بی.

دیاره نووسه رانیش جار له دوا ی جار به هه مان ئه زموندا تپیه ریون. «ریچاردسن» ی رۆمانووس توانی له رتی وروژاندنی هه ست و سوژ و

ویژدان هه موو ئاوووپا به خۆبه وه سه رسام بکات، ئەم توانی جیهانیکی نوێ له سۆز و سینتیمیمنت بینیتته به رههم، «ژان ژاک رۆسۆ» جوامیرانه به سه ره جۆ پییه کانی ئەودا رۆژی، ئەویش له پتی نووسینی (ئیمیل) و (قه شهی ساقو یارد). ئەمجاره یان ئەم شه خته به ندهی ئەوان شانکانبان شه خته به ندهی کۆمه لگای دهره به گی بوو، کۆمه لگایه ک له بناغه وه هه لته کی - ئەویش له پتی ئەو فرمیسکانه وه که سۆز و عاتیفه وای کرد ببارین.

راسته که (رۆسۆ) و (تۆلستۆی) کاربگه ربیه کی راسته وخۆ و شوێر شگێرانه یان له سه ره میژوو هه بوو، به لām من به ته نه ا له به ره ئه وه نایانخوینمه وه، له سه ره ئەو ته نه ا دهره نجامه ش به نووسه ری گه وره یان نازانم. هه موو هونه ر و ئەده بیتکی باش میژوو دروست ده کن، به لām زۆره یان ناراسته وخۆ و به شتبه یه کی په نه ان ده یکه ن.

«جین ئۆستن» رۆماننووسێکی گه وره بوو، ئەمڕۆکه ش خوینهرانی ئەو زۆرتن له هه موو ئەو نووسه رانه ی له سه رده می «ئۆستن» دا ده ژیان.

کاربگه ری «ئۆستن» به سه ره عه قلّه کانه وه فره مهن بوو، به لām به وه پری زبهره کی و ناسکی و شه یتانی. له وه وه نایه که ئەم شتیکی زۆر تازه ی داهینا بووبێ که کهس له پیش ئەودا نه یکردبێ، به لکو له وه وه هاتبوو که به قوولێ له ژیان گه یشتبوو، توانبووی که پارسه نگیک بۆ ئەو تیگه یشتنه ی خۆی دابنێ، پارسه نگیک له نیوان روانینی بۆ ژیان له به رامبه ر ئەو هیزه ته کنیکیه ی که له رتیبه وه بتوانێ ئەو بیروکه و روانینه ی له سه ره ژیان بخاته به رچاوان. جیهانی «جین ئۆستن» له رووکه شدا سنوورداره، به لām له ناوه رۆکدا قوولتر دیاره، هه رچه نده پتر له گه لیا برۆی، ئەوه نده زیاتر هه ست ده که ی له ناوخۆیدا گونجاوه و هه ر هه موو به شه جیاکانی رۆحیکی تۆکه م پیک دینێ، له وه ده له (تۆلستۆی) و (رۆسۆ) ش له پیشتره و هه ردووکیان ده به زینێ. «جین ئۆستن» توانی شه خته به نده ی وشکه خه یالات بشکینێ، به لām نه ک له پتی هیش و هه لمه تیکی توندوتیژدا، به لکو له پتی نه ره مه لیدان و کوتانی سه ری

په نجه، لیدانی یه ک له دوای یه ک، نه رم و له سه رخۆ، به لām ناسک و له سه رخۆ.

ئەوه شیوازی «جین ئۆستن» بوو، رۆحی ته نزن نامیزی که کاری له هه ست و نه ستی خوینهران ده کرد، دیاره ئەوه ش نامراتیک بوو زۆر گونجاو له گه ل نیاز و مه به سه ته کانی نووسه ر. ئەو له وه که سانه نه بوو که به چاوبه سه ته کی فیل له خوینهر بکات، ئەو له ئاهه نگیکدا نییه تا به هه را و زه نایه ک کاسمان بکات، یان له سه فه ریکدا بین و له ناوه راستی ریگه دا جیمان بیلێ، ئەو به راده یه کی زۆر خاوه ن چیژ و جوانی و سه لیه بوو، ئەوه ی که «هینری جه میز» ناوی ده نێ زه وق، له رووی هه ستیکی ئەوتۆی تیاوو که ده یتوانی به ریژه یی حساب بۆ لایه نه ئەخلاق و ئیستاتیکیه کان بکات، مه زنی ئەو وه ک رۆماننووسیک به ته وای له وه دا بوو که تیگه یشتنیکی روون و دروستی هه بوو بۆ کاره که ی خۆی، به وه ی که هه رشتیکی بکر دایه، تیروپر و ته وای، دایده مه زران، و اش ده کرد که هه ست به و کاملبوونه ش بکری. ئەرکی رۆمان ئەوه یه که وا له نیمه بکات له جیهان رامینین و تیی بگه ین، به واتایه کی دیکه جیهان له خۆی رامینین و له خۆی تی بگات، نه ک به ته نه ا وه ک بوونیکی عه قلانی، به لکو وه ک ئەزموونی به هایه ک، وه ک هه ر شتیکی پر و ته وای.

سه رچاوه:

Highlights of Modern Literature, edited by: Francis Brown
A mentor book, first printing: 1954
U.S.A
Pages: 53-56

له ستایشی پوون و پهوانیدا

نوسینی: ئیفور براون

له م سهردهمه دا قسه ی ئه دهب له سهر ئه وه نییه تو وه کو نووسهر مه به ست و نیازت چیه، ههر نووسهریک که زوری بو هات، ده توانیت بی باکانه شان هه لته کیتی و بلتی: ئه وه ی دهینوسم ئه وه یه، خوینه ریش بو خوئی سهر به سته چون نیاز و مه به سته کانم شی ده کاته وه. ده کری نووسهر وه که ئه و ژنه سک پره ی لی بی که به سهرنج و تییبینیبه کانی خوئی ئاوسه. ده کری خوینه ر ئه و ما بی که له و زان و له دایکبوونه حالتی بی و یارمه تی نووسهره که ی بدات. گهر وه که نووسهر بته وی ئاشکراو پوون بدویی، پیوست ناکات به دوا ی په رجوو یان موعجیزه یه کدا بگه ری.

پرسته یه کی له و بابه ته له لایهن (تی. ئیس. ئیلیهت) وه و تراوه ئه و کاته ی که شانوگه ری (ناهنگی کوکتیل) ه که ی له (هارکوٹ) دا له قیستقالی (ئیدنبره) ی هونه ری (۱۹۴۹) دا پیشکه ش کرا. شانوگه ریبه که پاشتر له له ندهن و نیوبورک به و په ری سهرکه و تنه وه خرایه سهرشانو دیاره نمایشه که ی نیوبورک وه که بزائم تا راده یه که ده قیتی ئاسانی لی هاتبووه به ره م و کلک و گوئی کرابوو. به لام ئه وه یان شاعیریکی وه که (تی. ئیس. ئیلیهت) لال نه کرد له وه ی وه لامی ئه و خه لکه بداته وه که به وه تاوانباریان کرد که وه که نووسهر ته مومزاوییه، ئه م له وه لامی ئه وه دا وتی که نووسهر له ژیر هیچ مه رجیکدا نانوسی و ناچار نییه که زیاد له پیوست خوئی شی بکاته وه. ئه رکی نووسهر ههر ئه وه یه که بیروبوچوونه کانی، هه ست و نهستی، خه یال و ختوره کانی بخاته بهرچاوان: ئومیدیش ده کری که بو ههر لیدوان و توژیینه وه و شیکردنه وه یه که، خه لکی ده بی بایی ئه ونده هوشیارین که یارمه تی خوئیان بدن له تیگه یشتی ههر ده قیک.

من وای ده بینم که ئه م جوړه قسه کردنه دوو حالت ده رده خات ته مبه لی

یان قسه یه که له رووکاری سوژدارییه وه نزیکه. قسه یه که له سهر ئه وه ی ئاخو نووسهر له سهر عهرشی خوئی دابه زئی یان نا ئه مه یان په یوه نندیداره به وه ی که نووسهر بزانی چون بیر ده کاته وه، چی له میشکدا هه یه و چون چوینیش ده ری ده پری. دوا جاریش، ئیلیهت هه ولتی ئه وه ی ده دا که کو مه لی گرفت و کیشه ی تاییهت به خوئی مرؤف و په یوه نندیبه کانی بخاته نیو دو تویی دراما کانی، ئه م هه ولتی ده دا رۆلی هه کیمیکی ده رووناس بدا به ماموستایه کی ئه م وه که شاعیر و نووسهر به تنه ا نه ده هاته پای ئه و بیر و بوچوونه که له قوولایی رۆحدا قولپی گریان وه ناگا بینی، به لکو هه ولتی ده دا باس له چاره نووس و خه لاس بکات، هه موو ئه و مه سه له گه وه پر بایه خانه ی که هه قی ئیمه یه به روونی بیزانین و تییبان بگه ین له م حالته دا بو ئیمه زور گرنگ بوو که بزانی راوبوچوونی ئه و له ئاست ئه و مه سه له مه زانده دا چونه. راسته که ئه و له نووسینی شانوگه ریبه شیعریدا ههر زمانی گفترگوئی به کاره یناوه، به لام دارشتی ده مه ته قیبه که له نیوان چند کاره کتهریک به زمانی شیعر، گهر بیت و پوون و په وان نه بی، ههر ده کا هه لاتن له جوړه بهرپرسیارییه ئه و نووسهره و ده قه که ی ده بنه جیی مشتومر، خوشتان ده زانن که گیانله بهریکه زور عاشقه گفترگو و ده مه ته قیبه. کارتیکی فره به خیر و قازانجی که سیک بتوانی له رتی نووسینی شیعریک، شانوگه ریبه که یان کتیبیک خوئی بکا به سه رباسی سه رمیز و خوانه کان، شه وچه ره ی هه مووان. بو ئه و که سانه ش که مامه حه مه بی ده که ن و ده یانه وی وای پیشان بدن که رۆشنییرن و له دنیا حالین؛ زور خوش ده بی چه نه بازی بکه ن و به تو بلین که ئه وان ده قاده ق ده زانن نیاز و ئامانجی نووسهره که چی بووه. توش چونکه نازانی مه سه له چیه، ناشته وی و خوت پیشان بده ی که ده زانی، بو به ناچار ده بیت وه که که سیک ساویلکه و گیل گوئی بگریت و سه ر بله قینی. له راستیدا میژووی ئه و که س و نووسه رانه ی ده یانه وی خوئیان زلتر پیشان بدن له وه ی که هه ن، ئه وانیه که له نیو ته مومرژا خوئیان ده شاننه وه و وای ده نوینن که

گه وهه ریان پشتووه ئه وانهی خو ده به نه پیشه وه و ماستاو سارد ده که نه وه،
ئه وانهی به درۆ لاسایی له خو یان گه وره تر و مه زنتر ده که نه وه، ئه وانهی خو
له مه زنه نووسه ران ده به نه پیشه وه تا ناو په بیدا بکه ن، ئه وانهی فیزیکی
به تال به و که سانه ده فرۆشن که گوایه له خو یان بچو کترن، ئه وانهی خو یان
لی ده گۆری که چی هیچ نین... بو ئه وانه و بو شتی له و بابه ته چه ندین کتیب
به شی ناکات تا ئه و میژووه وه کو خو ی بنووسینه وه.

ئه و رۆژگاره ی شاعیریکی وه ک «رۆبرت براوننگ» رایگه یاند که به
ته نها خو ی . وه ک نووسه ر، ده توانی له مانا شاراوه کانی هۆنراوه ی
«سۆردیلۆ» تی بگات که دیاره هی خو ی بوو به لام هه ر خو ی به خوینه رانی
وت که مه غزا و مانای قه سیده که ی خو ی له بیه چۆته وه، له و وه خته دا به م
قسه یه ی بواریکی باش و ئه رکیک که نووسه ر مه رجه له ئه ستۆی خو ی
بگری.

«سويفت» زبهره کانه له پیناسه یه کیدا بو «شيوان» ده لئ - «چه ند
وشه یه کی گونجاو له شوینی گونجاو دا» بو ئه م پیناسه من ئه وه ی بو
ده خه مه سه ر- «بیرورای گونجاو له نیو سه متیکی گونجاو دا». بو ئه وه یان
هیچ مه حالیک له ئارادا نییه . گه وره ترین نووسه رانی په خشان، له لای من،
له م سه رده مه دا؛ نووسه رانیکی وه ک «بیرنارد شو» و «سۆمه رست مۆم» ن.
تایا هیچ کامیکیان رسته یه کی نووسیوه که وابی خه لک تی بی نه گا و
ته مومژاوی بی؟

گه ر تو «ئه نتی - شو» بیت، ده توانیت «بیرنارد شو» به وه تا وانبار
بکه یت که جگه له شتی پر و پوچ هیچی نه وتووه، به لام بو یه ک چرکه سات
دانامینی تا وه کو بگه یت به و حه قیقته ته ی که ئه و جو ره پر و پوچییه کی
مه به ست بووه . گه ر به دیکه ته وه و زۆر به روونی پروانینه ئه و شته ی که پی
ده وتری ئه زموون و حیکمه ته کانی ژبان، تی ده گه ین که پوخته ی کاره کانی
«سۆمه رست مۆم»، له وانه ش - ده بل رۆژ - کاریکه که تا ئه مرۆکه تیپه ر
نه کراوه . دووباره ده یلیجه وه که تو وه ک خوینه ر، هیچ مه رج نییه ، له گه ل

بریار و بۆچونه کانی ئه و دا یه کدی بگره وه، یان له گه ل ئه و به هایانه ی که
ئه م بر وای پییان بووه، به لام زۆر به وردی له وه تی ده گه ی که ئه م وه ک
قسه ی له سه ر کام حوکم و بیه ر و بۆچوونیک کردووه، به واتا جیهانیینی
روون و ئاشکرای هه بووه.

با ئیستا نمونه یه ک له نووسینی نووسه ریکی لیل بینینه وه که به رای
من هیچ پاساوێک بو ئه م جو ره نووسینه نییه که رۆماننووسیکی وه ک
«مسته ر هینری گرین»، له مرۆکه دا، پیوانه ی خوینده واری سه رده سه ته و
رۆشنییرانی په یه ک حیسابیکی بو ده کری، رهنه گه له به رئه وه بی که زۆر به
فیزه وه ریزمان و سینتاکس و خالبه ندی رته ده کاته وه و سووک سه یری
ئه م مه سه له یه ده کات. ئه وه تا، لیته دا نمونه یه ک له رسته یه کی درپژی ئه و دا
ده خه یه نه به رچاوتان که له لاپه ره ی یه که می چیرۆکیکی خویدا هه یه ئه و
چیرۆکه ی زۆر ستایشی کراوه، بی فیزانه، ناوی لی ناوه - «هیچ»:

ئه و سا ته ر و تووشی بوو، ناخۆژنه ئه وه ی بیه ر که وتبووه که
پیواکه ده یوت و ده یوته وه، که واته پیچه وانه ی ئه مه ی وت،
کابرا رووه و لای پرشنگی به تبینی په نجه ره که رووی وه رگیترا،
ته و او تاریک داده ات به فرمیسیکی غه مه ینی سه ر
شووشه ی په نجه ره و شه قامه کانی زیرابه کان هه رکه له نزیک
ئاگری ژنه که دانیشتبوو چونکه «جین» حه زی له زه رده په یری
تاریکی ئیواره بوو، گلۆیه کان داناگیرسیتی تا وه کو وای لی
دی به ربیتی خو ی نه بیستی که ده جوولتی، که چی له ده ره وه
گلۆییکی سه ر شه قام زه رده ده چۆوه له ناو هه زاره ها دلۆیه
بارانی سه ر شووشه ی په نجه ره که ده ره وشایه وه، ناگره که گول
بوو، «پینیلۆپ» یش هاته ژووره وه. [

شت هه یه له وه ناریکتر؟ له به رده م بابه تیکی وا منالاندا، پر له شیوان
له پال خه راپ به کاره یتانی خالبه ندی، قوتابییه ک پیی وه رس ده بی و
سه ری لی تیک ده چی. نووسه ری ئه م په ره گرافه هه ر له خو به وه بی په روا
فاریزه ی فری داوه، هه رچی یاسا و رتسای دارشتن هه یه حیسابی بو
نه کردووه؛ ئه و جو ره یاسایانه ی بو ئه وه دروست بوون که یارمه تی خوینه ر

بدن بۆ تېگەيشان لهو بابەتەي که دەبخوینیتەوه بۆ ئەوه نەکراوه که نووسەر پێشان سەغلەت بێ. من وەک خوینەر؟ بابەتیکي وا بێ سەرۆبەر ڤەت که مەوه چونکه ناچیتە مێشکمه وه.

پاشان با ئاورپیک له نووسینیکي «مستەر تی. ئیس. ئیلیهت» بدینهوه که لەژێر ناوی «چەند سەرنجیک ڤووه و پێناسە کردنی که لتور» نووسیویه تی. جارێ سەیریکي ئەو ناو و نیشانە بکه که دیاره جوړیک له لیلی و ترسنوکی دەنوینێ. ئەو نایهوی و خۆی دەربخات که پێناسەي (که لتور) بکات، بەلکو له کتیبیکي (۱۲۴) لا ڤەرەبیدا خەخن به دوری ئەو پێناسەیه دا گیري خوار دووه. لەم کتیبه دا رسته ی ئاواهی به دی دهکەي:-

[لهو ڤوانگه بهی که من دەرۆمه که لتور و ئایین، ههول ددهم که ئاماژەي پێ بکه م، زۆر لهو قورستره که دلنایام لهوی خۆم دەبگرم و دهیگه م، مه گهر به چەند سەر دهقه له مێک، دنا زحمه ته له هه مو مانا شاراوه کانی تی بگه م.]

ئێستا که لهوه تېگه يشتین که نووسەر پیک لهو بیر و بۆچوونهیدا به تهنه ده توانی «ههول بدا ئاماژەي بۆ بکات، پاشان خۆی دانی پێدا دهنی که ناتوانی لهو ڤوانگه بهی خۆی تی بگات، بۆیه من وای بۆ دهچم که ههقه ئەو نووسەر هێمن و بی دنگ بی تا لهو سەرلێشیوانه قورتاری ده بی و بهرچاوی ڤوون ده بیسته وه ئایا هیچ که سیک خه یالی بۆ ئەوه دهچن مامۆستای فیکر و زمانی ئینگلیزی ئاواهی ده می ته ته له بکا و به م شێوهیه ش له تر بدا؟ بهلام لهوه دهچن دان پێنان به ناتوانییدا مانایه کی قوولتر ببه خشی، لیلی له بیر کردنه وه دا و ته مومژ له نووسیندا له بری ئەوهی نوچدان بێ، بووه به ڤهوانبێژی.

کهس نییه بتوانی وای بنوینێ که زۆریه ی ئەو شیعه نووسراوانه ی که له دوا چاره کی ئەم سه دهیه دا بلا بوونه وه ته مومژاوی نه بوون. هه ر له سۆنگه ی

ئەمه وه به که له (بریتانیا) ژماره به کی زۆریان به که لکی بازار نه هاتن. زۆر له چاپگه رانی (له ندهن) نارازی بوون و وتیان «شیعر چاپکردن مالتویرانییه»، دیاره به تهنه یه ک دوو شاعیری وهک (ئیلیهت) هه لا وێرد «ئیسشتا» کرابوون. (ئه نجوومه نی هونه ر) له لایهن کۆمه لتی شاعیر که ته و اوپیک به م حاله هه لچووبوون، داوای یارمه تی لی کرابوو که هه تا زوه فریای بکه وی. به لام ئەو ئەنجوومه نه ش سەرگه رمی ئەوه بوو که چۆن چۆنی خواوه نده کانی شیعر و ستران و هونه ر که خه ریکه زه رد و سیس ده بن و ده من: زیندوو بکاته وه. ئاخۆ ده کری ئەو دیوانانه له سه ر حیسابی گیرفانی خه لکی چاپ بکرین و بلا و بینه وه؛ له کاتیکدا که خه لکیک ئاماده نییه بیانکری و بیانخوینیته وه؟

به رگری کردن له شاعیرانی (ته مومژ) په رست که رێزمان و سینتاکس ڤه ت ده که نه وه بۆته مه سه له یه کی زۆر تیکه ل و پیکه ل، بۆ ئەو وه خته ی دو نیایه ک وینه ی ده سترکرد و ساخته و ناجۆره فری ددها نیو دو تویی شیعه رکانیان. هه ندیک له وانه ی ده بینه ڤاریزه ری ئەم جوړه شاعیرانه، هه ر له بئه رته وه تۆمه ته که ڤه ت ده که نه وه و نکولی له وه ده که ن که شتی وا هه بی، ئەوانه ی که له گۆزانی بیژانی «سپاسمۆدست» تی ناگه ن و ناتوانی ئەو قسه تیکه ل و پیکه لانه شی بکه نه وه، تاوانی ئەویان ده خریته ڤال که یا ئەوه تا ته مبه لن یا خود گیلن؛ یان هه ردووکیان به یه که وه. گله یی له و خوینه ره که لله به ردینه ده کری که مێشکی ئەوه نییه وینه جیاوازه کانی ئەو شیعه رانه به سه ریه که وه و به رپیک خراوی بیینێ و مه ته له کانی هونه ر هه لبینی، له ناو ئەو تونی بابای شیعه ردا ری دهریکا و له مانای وشه و رسته کان تی بگات. بیانوویه کی دیکه ئەوه یه که ئەم سه رده مه وه ها تیکچووه و شله ژاوه و کیشه رامیاری و ئابووری و ئەخلاقی و سایکۆلۆژییه کانی وه ها ئالۆز و تیکه ل بوونه زۆر زحمه ته بۆ هه رکه سیک که له گه ل سه رده مه که ی خۆیدا راست بی، بتوانی واپیک و ڤه وان ته عبیر له و سه رده مه و ته له زگه و قه یران و کیشه هه لایسا وه کانی بکات.

بیانوی یه کهم نکولتی کردن و ره تکرده وه به کی زور په تی گونا که دیاره بیانوی به کی وا له هۆلی دادگادا سه ری تاوانبار رزگار ناکات. دووه مین بیانوی جهخت کردن و بهرگری کردن له بی به هر بهی و ئیفلیجی هونه ری. جارتیکی تر مه سه له که دیته وه سه ر قسه کردن له دابه زینی نو سه ر له سه ر عه رشی خۆی. هه رچه ند کیشه کافمان ئالۆزتر بی، وا پیویست ده کا و واش چاوه ری ده کری که عه قله کان بایی ئه وه نده به توانا بن، وه ک نه شته ر تیژ بن و بچه ناو جه سته ی گرفته کان و سندانه کان ببین، ده بی وایی که مانا و گه وه هری شته کافمان بده نی و له قسه ی پروبووچ رزگارمان بکه ن، ناوکمان بده نی و په لک فری بده ن.

یه کیتک له خووه کانی ئه وه که سانه ی که ناتوانن هه ست و نهستی خۆیان ده ربهرن ئه وه به که خۆ له ژیر وشه و رسته یه کی زور درێژ ده شارنه وه که له دواجار ده که ونه دوا ی مۆده و بازارگه رمی ئه وه رۆژگاره. له م بواره دا فه لسه فه ی بوونگه رای - وجودییه ت- وای به سه ر هات ده کری بلتین نمونه یه کی ئاشکرای ئه م حاله ته بوو. هه ر کاتیک یه کیتک دیته به رده مم و پیتم ده لئی بوونگه رای - وجودییه ت- ئاوا و ئاوا دیاره ئه وه که سه چاوه ری که من سه ری نه وازشی بۆ دانه وینم و به وه پری سه رسامی و تر سه وه گوئی لی بگرم، که چی من یه که سه ر مل ده ده مه به ر ملی و داوای لی ده که م که پیناسه یه کی - بوونگه رای - م بۆ بکات. و من له هه موو ژبانما ساده ترین وه لامم ده ست نه که وه تووه که رازیم بکات.

ئه وه ئه کته ر و ده رهینه رانه ی سه رگه رمی کارکردن له و شانوگه ربیه بوئی بوونگه رای - وجودییه ت- یان لی دی خه لکیتی زور سه یرن، گه ر پتیان بلتی واز له و گاره گاره بین و مه به ستتان له م هه رایه چییه ؟ بۆ ریک و ره وان نیازتان چییه ؛ ئه وه ده ربهرن، که چی به ته وای ئه بله ق ده بن و سه ریان لی ده شیوی. به پتی ئه وه ئه زمونه ی من هه مه ره خنه گران و نو سه رانیکی زورمان هه ن که له م دۆخه نا پوخته دا ده ژین به ناوی ئه وه ی ده چنه قولاییییه وه، خۆ له ته مومرێکدا ده شارنه وه ئاوه ی پتر خۆیان و

ده قه کانیان له لامان ئالۆزتر ده که ن، ده یانه وی له رۆح و گه وه هر و ماهیه تی شته کان نزیک ببه وه. بۆیه که داوایان لی ده که ی ئه وه ببیژن که ده قاوده ق مه به ستیانه لال ده بن و هه یچیان پی ناگوتی.

هه ندیک جار به ره مه هیتانی ده قی ته مومرێوی ده بی به ریگای کورت بۆ جو رتیک له په یدا کردنی ناو و شوهرت له لای خه لکی، چونکه کاتیکی خۆشی بۆ ده ور به ره که ی ره خساند، له و سه رده مه دا هه ر هه مووان که وتنه به زمی هه له یتانی مه ته لی ئه وه قه سیده یه و شکاندنی ته لیسمه کانی، ئه وه پری بلیمه تی و توانا و زرنگی خۆیان به کار ده یتنا له و مانایه تی بگه ن که شاعیر خۆی بیی چۆته وه.

که س نییه نکولتی له وه بکات که شاعیر هه مان حاله تی نو سه ری په خشان ناژی، ئه و پتر له سه ر ئه و شتانه کار ده کات که به هه ر پینج هه سته که ده رکیان پی ده کات، که واته ئه و له سه ر هه سته کان ده له وه ری نه ک له سه ر بیروکه و چه مکه کان، پتر له سه ر سوژ ده ژی، نه ک ئه وه ی له سه ر دایه لیکتیکی. به لام هه یچ رتیک له به رده می شاعیردا نییه که نه توانی ویتنه یه کی روون سه باره ت به هه ست و نه ست و سوژی خۆیان پی بیه خشی، هه ست و سوژتیک له رتی وشه وه به ئیسه بگات. دیاره کارامه ترین شاعیرانی سه رزه مین توانیویانه ئه وه بکه ن. ئایا ئیسه ئاگامان له وه یه که شاعیرتیک رۆمانسی وه ک «کیتس» چون چۆنی سه یری (بولبوله که ی) کردوه یان له به رامبه ر «گۆزه یه کی یۆنانی» دا چ هه ستیکی هه بووه ؟ بی گومان هه ست به و حاله ته ی شاعیر ده که یین. ده باشه خۆ «کیتس» پیوستی به وه نه بووه جه نگتیک له دژی «سینتاکس - پیکهاته یان به کاره یتانی وشه و ده سته وازه له رسته دا» به رپا بکات، ئه و نه هاتوه بونیاتی رسته تیک بدات، ئه و نه هاتوه گۆر بۆ زمانه وان هه لیکه نی و له رتی (سه رووده کان) یه وه بۆ مه رگی مانا و ریزمان بلا ویتنه وه.

ئه و کاته ی گویم له هۆنراوه ره ش و پر خه مۆکییه کانی (ئه ی هاوسمان) ده بی، قه ت پیویستیم به وه نابی سه ری خۆم بخورینم یان بیم خاوی ته ر

لیکۆلینه وه یه ک دهر باره ی شیعر

بایه خی شیوه

نووسینی: مارچوری بۆلتن

ئهو شتانه ی که زۆرخۆش و به له زهتن، یا زۆر به به ها و نرخن... گه له زهحمه ته پیناسه بکرتین. ئه گه ره په نا به رینه به ره هستی ئاسایی خۆمان و زۆر به دیکه ته وه بکه وینه پیناسه ی شته کان: ده توانین زۆر به ئاسانی وه سفی خاکه ناز و ته له فۆن و بازن بکهین، نه ک هه ره ئه م جوهره شتانه... ده توانین شتیکی وه ک دۆلاریش پیناسه بکهین، یا تاجی سه ری پاشایه ک... هه رچه نده ئه م دووانه ده بینه هه لگری ره مز و هیمای شته کان. بۆ نمونه: بیه ره و ژن و پیاوه بکه ره وه که که وتوونه ته داوی عیشقییک و کوژراوی خۆشه و یستی و چه زکی گه ورن، زۆر جار ئه م دووانه لال ده بن و هیه چ وشه یه ک نادۆزنه وه تا ئه م چه زه ی خۆیانی پیه دهرین، هه رچه نده ئه م چه شنه هه ول و ته قه للایه بۆ دۆزینه وه ی وشه ی به نرخ و جوان، دهر پینه ی ناسکی عاشقانه، گه و ره ترین و جوانترین شیعی سه رده میان خولقاندوه، له راستیدا کابرایه کی سو فی هه رگیز ناتوانی وه سفی تاقیکردنه وه ی رۆحیه یه کانی خۆی بکا، چونکه به رده وام، له گه ل با به ته ئایینه یه که ی خۆیدا له کیشه دایه و قه تیش له مملاتی ناکه وی. بۆ نمونه: تا ئیستا سه ده ها دانا و زانی بلیمه ت له پیناسه کردنی - جوانی - دا سه رنه که وتوون. به م شیوه یه... هه ر شیکردنه وه یه ک که ئامانجی «روونکردنه وه و لیدوان بیه له جوانی شیعی» به کاریکی زهحمه ت داده نری، ئه مه یان ده بی به هه ولکی نابه جی بۆ شیکردنه وه ی شتییک که هه رگیز شیای لیدوان و روونکردنه وه و شیکردنه وه نییه.

به هه رحال... له وه ده چی زۆریه ی خه لکی له سه ره ئه و رایه یه ک بگرنه وه که به کی له ره گه زه سه ره کی و پیکه پینه ره کانی (جوانی) فۆرمه: واتا شیوه یه.

بکه م و بیخه مه سه ره ته ویلی گه رمم و میشکم بگوشم تا بتوانم مانا و مه غزا له شیعیکی (تینیسن) دهرینم. هه ندی جار عه قلی داهینه ره وا کار ده کات، وا خیره که ده سه کانی فریای هه لپشتی بیه ره و بۆ جوونه کانی ناکه وی، وای لی دی که وینه و خوازه و لیکچوون و وه سفه ئه ده بی و هونه ری و ئیمیه جه کان و به ناویه کدییدا ده چن که هه ره ده لی به ناویه کدییدا چوونی فارگۆنه کانی شه مه نده فه ریکه له رووداوی کدا. هه ندیک له به ره مه مه هه ره جوان و گه و ره کانی «شکسپیر» وا دینه به رچا و. به لام دوا جار ده لپین که هیه چ شاعیریکی گه و ره و داهینه ره، گه ره داهینه ره بی ته مومژاوی نییه.

خه لکی به گشتی، جگه له وه که سه انه ی که به درۆ خۆ به زانا و دانا ده زانن، هه ره هه مووان چه ز ده کهن گوئی له وه هونه ره مه ندانه بگرن و ئه و نوو سه رانه بخویننه وه که ته وا و ناگای له توانای عه قلی و هونه ری خۆیان زالن به سه ره ئامرازه کانی دهر پین، خه لکی هه میشه له وه هونه ره مه ند و نوو سه ره نزیک ده بینه وه که ده یانکه ن به خاوه نی ئه و مانا و مه غزایانه ی له دو توپی به ره مه مه کانیاندا هه ن. ئه و هونه ره مه نده ی هوشیاری نیاز و مه به سه ته کانی خۆی نه بی و نه زانی هه لگری چ فه لسه فه و بنه مایه کی فیکری و هونه ریه، ده کری پیه بوتری که سیکه خۆ ده نوینی یان خۆ هه لکیشه. خۆ گه ره له نیاز و را و مه به سه ته کانی خۆی ئاگادار بیه و به لام نه توانی دهر یان بیه ری، ئه وه جگه له هونه ره مه ندیکه بی توانا و بیه به هره هیه چی دیکه نییه. هیوادارم که منیش ریک و ره وان قسه کانی خۆم کرد بی.

سه رچاوه:

Highlights of Modern Literature, Edited by: Francis Brown
Published in New American Library
Pages (36-39)

که ده لیبین شیبواز: یانچ یه کیتی و به به که وه گونجان و تیکه لیبیه کی پر له هارمونییه تی (ئیقاع). بۆ نمونه: گهر سهیری نه و کیتکه بکه کی که له ناهنگی بووک و زاوايه کدا دروست ده کری... ده بیینی نه و کیتکه سی یان چوار چینیه، مانای وایه کیتکه یش شیبوازی تاییه تی خوئی هه به، هه رچه نده، هه موو ده م، نه وه نده جوانیش ده رناچی. نه و جه لیبیه کی که به جوانی له قالبیکه وه به تال ده کری: شیبوه به کی دیاریکراوی هه به، هه رچه نده وه سفی شیبوازی کیتکه که ناسانتره له هی جه لیبیه که. چونکه نه و جه لیبیه شیبوه به کی زور دیار و سه ره خوئی نییه... به پیچه وانوه کیتکه که سی چینه و هه ر چینیکیش که له شیبوه سیلنده ریک دارپژراوه قه واره ی تاییه ت و جیا وازه. نه و کیتکه کی که پارچه پارچه ده بی و یان به دهستی نه نقه ست له ت ده کری، یان نه و جه لیبیه کی که قالبه که ی به تال ده کری و خوئی به یه که وه ناگری و له سه ر قاپیکدا په رتویلاو ده بیته وه و ده بی به ده له مه... له م حاله ته دا جه لی و کیتکه که بی شیبوه و دیه نیکی دیاریکراون... به لام بۆ تام و له زه ت و هه رس کردن هیچ جیا وازییه کیان له گه ل کیتی نه ندازه دار و جه لی قالب گرتو دا نییه، جیا وازییه که ته نها له وه دایه که وه ک شیبوه سه رنج راکیش و جوان نین، به واتایه کی دیکه: که مرؤف سهیری کیتکی بی شیبوه و جه لیبیه کی ده له مه بی ده کا خوشحال نابی. ئیمه، له هه موو شتیکدا، شیبوه مان به لاهه گرنکه... بۆ نمونه - ریکوییتی ژووریک، جلوه رگی زه لامیک، قه تیش چه به سه ر میتزیک ناریک ناکه یین، کابراهه کی پیس و چه په ل، نه گه ر بتوانین هه ست به هیتزی سیحراوی و جوانی و هونه ری زمان بکه یین، یان بتوانین ده رک به نه یینی وشه کان بکه یین... نه وسا چه ز ناکه یین گوی له قسه یه ک، یان گفتوگۆ به ک بگرین که هیچ په یوه ندیبیه کی مه نتقی تیا نه بی... هه روه ها چه زیش به وه ناکه یین نووسینیکی زور ناریک بخوتینییه وه، به ره له وه ی نه م کتیبه دابنیم بیرم له وه کرده وه په یه وه ی پیلان و پرؤگرامیک بکه م بۆ نه وه ی کتیبه که فۆرمیکی - شیبوه - جوان و په یوه ندیبیه کی مه نتقی بگریته خوئی.

له وه ده چی نه م چه ز و ئاره زوه بۆ فۆرم شتیک کی خوش و ده گمه ن بی... من ناتوانم نه م مه سه له یه شی بکه مه وه و ناشتوانم قه ناعه ت به خۆم بکه م که له توانمدا بی له شیبوه ی شیعر بکۆلمه وه و بیخه مه به رچاوان. نه م حاله ته په یوه ندی به و هیتز و شکۆمه ندیبیه وه هه به که و له مرؤفیک ده کا به شتیک بلتی - «نه مه یان جوانه...!» من چه ز له چه خماخه و شریخه ی برووسک و گقه ی ره شه با ده کم، چه ز به وه ده کم له ده ریایه کی سه رشیتدا مه له بکه م، و بزانه هه موو که سیک به خوره می جوگه له و رووباری به ته وژم سه رسامه، یان گیتزه لووکه ی ده ریایه ک، به فر و باوو بۆرانیسه هه مان موچرکه و ته زوو به مرؤف ده به خشن... و اتا به م دیارده و دیه نانه هه لده چین و سه راسیمه ده بین، هه رچه نده چه ز به هیتمی ده که یین و به دوا ی کپی و خاموشیدا ده گه رپین، نه وانه ش که پر به دل، به راستی، به گوروتینیکی زوره وه ده ژین... چاک ده زانن که هه ندی حاله تی و هه به مرؤف ده خاته ژیر ده ریایه کی پری سۆز و عاتیفه، ناسکییه ک که وه سف ناگری، یان خوشی و سه رسامیه کی کتوپر... نه مانه هه مووی ده بن به نه زمونیکی پر و ته واو و له یادنه چووی رۆژانی ژیا نمان، له وه ده چی - جوانی - بی به دوو به شه وه و ئیمه ش به هه ردووکیان سه راسیمه بین: یه که میان: جوانی فۆرم (شیوه) - و اتا جوانیه کی خاوه ن شیبوه و دیه نیکی دیاریکراو. دووه میان: جوانیه کی خاوه ن شیبوه و... بی نه ندازه ی دلرفین... هه لبه ته جووری دووه میان زور کیتوبانه و سه ره تایی تره... نه ک هه ر نه وه نده... به لکو کۆنتر و له پیشتریسه. به هه ر حال... نه و خوشیه ی که له شیعریکه وه هه ستی پی ده که یین: که م تا زور ده گه رپته وه بۆ جوانی فۆرم و شیبوه که ی. زوره ی شیعه رکانی (ویتمان) و هه ندیکی (بله یک) له م یاسایه به درن. ده توانین بلتین: نه و تاقیکردنه وه ئیستاتیکیه یانه ی - جمالی - که له کتیبی «شیکردنه وه ی شیعر» دا به رچا و ده که ون پابه ندن به جوانی شیبوه ی شیعر، ئامانجی نه م کتیبه ش شیکردنه وه ی نه و شتانه یه که شیوا ی شیکردنه وه ن. نه و شته سه رسورپه نه رانه ی که ده میتنه وه و شیوا ی لیدوان نین... هه روه کو

خۆيان دەمپننهوه و دەستيان لى نادرى.

ليره دا... حەز دەكەم سەرنجستان بۆ لايەننىكى گىرنگ رابكىشەم. شىكردنهوهى شىعر پىويستى بە پەلەپەل نىيە. زۆربەى خەلكى، بۆ مەبەستى دەرچوون لە قوتابخانە يان بۆ ئەوهى دلى مامۆستاكەى خۆش كا، لە روانگەيەكى تەسك و بە نامانجىكى چەوتەوه لە فەلسەفەى شىعر نزيك دەبنهوه... بە گشتى ئەم حالەتە وا دەكا كەس تام و لەزەت لە شىعر نەكا، بەلكو بە پىچەوانهوه: خۆشەويستى شىعرى لەلا دەكوژى. گەلى پىشەم ناخۆشە ئەم كىتەبە بىتە ماىهەى ئەوهى خەلكى قىنى لە شىعر بىتەوه.

ئەگەر، شىعر، لەلای تو شتىكى بى بايەخە... تەكا دەكەم واز لەم نووسىنە بىنە و چىتر مەيخوينهوه. هىچ كىتەبىك ناتوانى وات لى بكا شەيداي شىعر بىت... تەنەها كىتەبى شىعر دەتوانى وات لى بكا شىعر خۆش بوى. ئەگەر رۆژنىك لە رۆژان هەستت بەوه كرد بى شىعر ناحەويىتەوه، يان هەستت كرد ئەوپەرى كەمى و نەنگىيە گەر حەز بە شىعر نەكەيت... پرۆ چەندەها ديوانە شىعرى هەلبژارده بكره... يان ئەوه تا لىرە و لەوى بە قەرز وەرى بگره و بىخوينهوه. بە قوولى شىعرەكان بىخوينهوه تا ئەو حەلەى شىعرى شاعىرىتەك بەدل دەبى و وات لى دەكا چەند جارنىك بىخوينىتەوه... پاشان بە دواى چەند شىعرىكى دىكەى هەمان شىعرەدا بگرەى تا وات لى دى هىدى هىدى پتر تام لە شىعر وەردەگرىت و زياتر حەوسەلەى شىعر خويندنهوت دەبى. لەوانەشە دواى ماوهيەك وات لى بى بەدواى ئەو هۆيانەدا بگرەى كە تۆيان گۆرى و وایان لى كردىت بىت بە دەرويشى خەلۆهتگای شىعر، ئەوسا دەتوانىت چەندەها كىتەب دەر بارهە - شىكردنهوهى شىعر - بىخوينىتەوه.

هەلبەتە... هەتا گەر كەسىك، بۆ مەبەستى دەرچوون لە تاقىكردنهوهيەك، لە ئەدەب نزيك كەوتەوه... پىوستە لە روانگەيەكى راستهوه بۆ مەبەست و نامانجەكانى پروانى، ناكرى پروگرام و كىتەبەكانى

فەرامۆش بكا، بەلام ئەگەر لەژىر بارىكى ناهەمواردا و لە روانگەيەكى نارىكەوه لە شىعر و ئەدەب هاتە پىشەوه... ئەوه ئاكامەكەى دياره... زەرەرى بۆ پەزەكە نىيە.

لەوانەشە تو حەز بەوه بكەى بۆ خۆت، لەژىرەوه و لە دلى خۆتدا، شىعر بىخوينىتەوه... واتا: زهوقى ئەوت نەبى بە دەنگ بىخوينىتەوه، يان حەز بەوه نەكەى يەككى تر بۆتى بىخوينىتەوه. لەوانەيە چەند كچىكى شەرم بە زىقەزىقەوه جوانى شىعرەكەت لەلا بشىوتىن، يان چەند هەرزەكارىكى دەنگ گر و ناخۆش... يان مامۆستاىەك بە شىوهيەكى نارىك و ناخۆش بنەرىنى و كەچى وا بزائى بە سۆزەوه شىعر دەخوينىتەوه... ئەوسا بەلاتهوه سەير نەبى گەر شىعرت لەبەرچاوا بكەوى. هەولده گوى لە هەندى شاعىر و كەسانى وا بگرىت كە بە تام و تاسووقهوه شىعر دەخوينىتەوه... ئەوسا بزانه چۆن سەرسام دەبىت.

بە شىوهيەكى نمونەيى... هەموو رەخنەيەكى ئەدەبى لە تام و چىترىكەوه سەر هەلدهدا. ئەوهى هەستى پى دەكەين ئەويه كە ئىمە شتىكى بە تام و دلخۆشكەر لە دەقىتى ئەدەبىدا دەدۆزىنەوه، بۆ ماوهيەكيش قەناعەت بەو خۆشى و لەزەتە دەكەين، پاشان... هەست و هۆشى مرۆقىكى زىت و زىرەك تەنەها بەوهنده رازى نابى... بەلكو زۆر بە وردى بە دواى ئەو هۆبەدا دەگرەين كە واى لى كردووين تام و لەزەت لەو شاكاره ئەدەبىيانە بكەين، سەيره... لەوانەيە هۆى ئەم تام و لەزەتەش پەيوەندى بە مەسەلەى (جوانى) يەوه نەبى. لەوانەيە تو بە شىعەرىكى -لاهووتى- يانە سەرسام بىت، يەككى دىكە حەز بە شىعەرىك بكا: تەنەها لەبەرئەوهى وشەكانى بەجىن و هارمۆنىيەتى -ئىقاع-ى تىدايه، كەواتە رىتى تى دەچى تو چەندەها جار بە تامهوه شىعەرىك بىخوينىتەوه تەنەها لەبەرئەوهى ئىقاعىكى خۆشى هەيه... يان تەنەها لەبەرئەوه دەبىخوينىتەوه چونكە بىرۆكەى ناو شىعەركە پەلە بەپەلە دەگاتە چلەپۆيه، لەوانەشە سەروا كىشى شىعەركە لەگەل خۆبىت ببا... بە رادەيەك كە تو بە هىچ شىوهيەك ناتوانىت جىگۆركى

به وشه‌کان بکه‌یت.

که بۆ یه‌که‌م‌مجار به‌نیو جیهانی شیعردا ده‌گه‌رپین و ده‌که‌وینه شیکردنه‌وی، به هه‌رچی شیوه‌یه‌ک بێ، ئەم شیعره ده‌شیتینین. واتا به پارچه پارچه کردن و هه‌لوه‌شانندنه‌وی ئەو شیعره جوانی رووخساره‌که‌ی ده‌شیتوی. یه‌که‌م تاقیکردنه‌وی به بایه‌خی هه‌ر که‌سێک له‌گه‌ل شیعردا مه‌سه‌له‌یه‌کی زۆر زاتییه، هه‌زیش ده‌که‌ین ئەم هه‌سته هه‌ر به نه‌یتنی لای خۆمان بمینیتته‌وه وه‌ک هه‌ست و نه‌ستی یه‌که‌م هه‌ز و ئەوین که هه‌میشه هه‌ز ناکه‌ین خه‌لکی دیکه پێ بزانی... یان ئەزمونیتکی رۆچی و زاتی سه‌بارت به مه‌سه‌له‌یه‌کی نایینی. له‌وانه‌شه وا هه‌ست بکه‌ین گه‌ر زۆر به وردی و له نزیکه‌وه شیعرێک شی بکه‌ینه‌وه و هه‌لته‌ک و داته‌کی زۆری پێ بکه‌ین، له‌وانه‌یه به‌م شیوه‌یه له جوانی و پیرۆزی ئەو شیعره که‌م بکه‌ینه‌وه... بۆ نمونه: که‌سێک که جیی ریزی ئیمه بێ... نابێ رێ و ره‌سمی دۆستایه‌تی له‌گه‌لدا بشکینین. له‌گه‌ل ئەوه‌شدا... گه‌ر بتوانین به‌ویه‌ری زه‌ه‌رکه‌یه‌وه شیعر شی بکه‌ینه‌وه و به‌ش و پارچه‌کانی له یه‌کدی جوێ بکه‌ینه‌وه و هه‌لی وه‌شیتین... ئەوسا تام و له‌زه‌تی شیعره‌که له‌لامان قوولتر ده‌بیتته‌وه به‌وه‌ی که چاکتر لێی حالی ده‌بین... به‌م شیوه‌یه‌ش شیعره‌که له‌به‌رچاو ناکه‌وی. شیعرێ چاک دوا‌ی خۆیندنه‌وه‌ی بیسته‌مین جاریش تام و له‌زه‌تی خۆی ون ناکا، بۆ هه‌میشه نه‌یتنی و شتی تازه‌ی تیا ده‌دۆزینه‌وه... گرنگیش نییه ئەگه‌ر تا ئەویه‌ری په‌گه‌ز و به‌شه‌کانی لێک بترازیتین و هه‌لی وه‌شیتین... چونکه هه‌ر کاتێ ئاوری لێ بده‌ینه‌وه و به دیارییه‌وه رابمیتین پارچه و په‌گه‌زه‌کان وه‌ک جارێ یه‌کدی ده‌گرنه‌وه و ده‌بنه‌وه شیعره به‌تامه‌که‌ی یه‌که‌مجار.

خوینده‌واران هه‌میشه له‌وه به‌گله‌یین که هه‌موو په‌خنه‌یه‌ک پره له چه‌نده‌ها وشه و زاراوه‌ی گه‌لی گران... هه‌ندی له‌و وشانه له‌به‌رده‌م خوینده‌ری لاواز و ته‌مه‌بەل له سپیل و رینوسدا ده‌بن به کۆسپ و گرتی ناخۆش... بۆ نمونه: له په‌خنه‌ی شیعرێ ئینگلیزی‌دا چاوت به‌م جوژه وشانه ده‌که‌وی

(onomatopoeia) مه‌به‌ستیش له‌م زاراوه‌یه ئەو کردار و ناوانه ده‌گریتته‌وه که گوزارشت -ته‌عبیر- له ده‌نگی دیارده و شته‌کان ده‌کا: به واتا: ده‌نگی وشه‌کان گوزارشت له مانا و مه‌به‌سته‌کانی ده‌کا... هه‌ر بۆ نمونه: گه‌هی با، زیکه‌ی ده‌رگا، هاژه‌ی رووبار، قیره‌ی بۆق... هتد. یان وشه‌ی (alliteration) که به عه‌ره‌بی پیتی ده‌وتری (الجناس الاستهلالی) واتا: دووباره‌کردنه‌وی پیتیک له سه‌ره‌تای چه‌ند وشه‌یه‌ک... بۆ نمونه "شنه، شه‌بو... شه‌مال... هتد. هه‌لبه‌ته به‌کاره‌یتانی ئەم جوژه زاراوانه هۆی خۆی هه‌یه.

ئیمه ده‌توانین ناو سکی که‌رویشکیک هه‌لبدرین و له هه‌موو ئەندامه‌کانی له‌شیشی بدوین و بۆ زه‌لامیتکی دیکه‌ی باس بکه‌ین و بێ ئەوه‌ی یه‌ک زاراوه‌ی نیو دونه‌ی -نه‌شته‌رگه‌ری- به‌کاریتین. له‌م حاله‌ته‌دا ده‌توانین کۆمه‌له‌ی ناوی وا دابته‌شین که لای هه‌موو که‌س روون و ناشکرا بێ... وه‌کو کیسی هه‌ناسه، کیسی خواردن، بۆری خوتن، که‌ره‌سته‌ی بیروه‌وش... به‌لام له‌گه‌ل ئەوه‌شدا ئەم چه‌شنه وشانه سه‌یر و نااسایین... وا دینه به‌رگویی که منالانه و عه‌نتیکه بن، له هه‌مان کاتیشدا له‌نیو خه‌لکیدا نه‌بۆته باو به گه‌ده بلێی کیسی یان سندووقی... یان هه‌گه‌بی خواردن، بۆیه ده‌بێ بگه‌ریتنه‌وه سه‌ر ئەو وشانه‌ی که هه‌موو خه‌لکی په‌سندیان ده‌کا. به‌م چه‌شنه کۆمه‌له‌ی زاراوه‌ی (terms) په‌سندکراو بۆ مه‌به‌ستی وه‌سفی ته‌کنیکی شیعر به‌کار بێ: خزمه‌تیک زۆرمان ده‌کا و ته‌نها له‌م په‌گه‌یه‌وه سه‌رمان لێ ناشیتوی و هه‌ول و وه‌ختیشمان به‌فیرۆ ناروا. هه‌ندی جار کاتیک زۆرمان بۆ ده‌گه‌ریتته‌وه... به تاییه‌تی کاتێ قوتاییه‌ک زاراوه‌یه‌کی په‌خنه‌یی به‌کار دین، بێ ئەوه‌ی مانای راسته‌قیه‌نه‌شی بزانی، به نیازی ئەوه‌ی مه‌به‌ست و ئاکام بپیتکی. ده‌بێ ئەم زاراوانه‌ش بۆ مه‌به‌ستی له یه‌کدی تێگه‌یشتن به‌کار بێ، نه‌ک بۆ ئەوه بێ خه‌لکی سه‌رسام بکه‌ین تا پیمان بلین - «ئهم په‌خنه‌گره زۆر تیده‌گا...!» که‌واته شتیک چاکه گه‌ر شاره‌زای چه‌نده‌ها زاراوه‌ی په‌خنه‌یی بین، به‌لام ئەی ئەگه‌ر له شیعرێکدا

چەند شتیک سەرئنجی ڕاکیشایت و بەدلت بوون... بە ڕاددیهک که حەز بەکە ی لیبان بدویتی، وەلئ هیچ زاراوه و ناو و وشە ی ڕەخنەگرانه شک نابهیت که له تیبینی و سەرئنجەکانتا بەکاری بپینیت... گیر مەخۆ و دامەمیتنه... زۆر ئاساییه و دەتوانیت بەو پەری سانایی ئەو وشانە بەکار بپینیت که له فەرهنگی زمانەوانی خۆتدا هەن... ئەگەرچی زاراوه ی گونجاو ئەم ئەرکە ئاسانتر دەکا... بەلام تۆ ئەگەر ئەوەندە وریا و هەستیار بیت که تام و لەزەت له شیعەر بەکەیت... هەلبەتە ئەوەندەشت له دەست دئ وشە و دەرپرینی تاییهت بە خۆت بدۆزیتەوه تا بتوانیت هۆی ئەم تام و لەزەتە شی بەکەیتەوه.

هەمیشە شتیک (نەپتیبیهک) له شیعردا دەمیتیتەوه که هەرگیز ناتوانین لیتی بدوین و شیی بەکەینەوه، چونکه ئەو نەپتیبیه بە تەنها له بوونی شیعەرەکهدا نییه... بەلکو له «یەکتیتی» شیعەرەکهدا هیه، بەواتا له بەشتیکی یان ڕەگەزێکی شیعەرەکهدا نییه... بەلکو له «یەکتیتی» شیعەرەکه دا به. ئەگەر هەولئ ئەوه بدەین و بمانهوی ئەوه تئ بەگەین بۆچی شیعەرێک تام و لەزەتمان پئ دەبەخشئ، لەم حالەتەدا، چار نییه، دەبئ هەموو ڕەگەز و بەشەکانی شیعەرەکه له یەکدی جوئ بەکەینەوه و هەلئ وەشپنن... هۆی ئەم هەلۆهشاندنەوهش زۆر ئاشکرا به... هەرچەندە ئیمە دەتوانین هەموو ڕەگەز و لایەنەکان بە یەکەوه و له یەک ساتدا ببینن، بەلام ناشتوانین له یەک کاتدا و دەستبەجئ وەسفی ئەو هەموو لایەن و ڕەگەزانه بەکەین، هەرۆه ناتوانین له یەک ساتدا بیر له دوو ڕستە ی ئالۆز و تەواو بەکەینەوه. دوا ی ئەوه ی هەموو لایەن و ڕەگەزەکانی شیعەرێک هەلۆهوشپینەوه: ئەو ڕەگەزانه ی که شیعەرەکه یان دروست کردووه... له کۆتاییدا شتیک هەر دەمیتیتەوه... ئەو شتەش (ڕەگەز) جوانیی شیعەرەکه یه، یان دەکا لایەنی شتێواز - واتا: فۆرمی شیعەرەکه، که دەلپین: جوانی یان (فۆرم) ی شیعەر: مەبەستمان تیکەلئ و بەیەکهوه گونجانی هەموو ڕەگەزە سەرەکییهکانی شیعەرەکه یه. با ئاشکرا قسه بەکەین... ئیمە

ناتوانین لەم نەپتیبیه بەگەین و ناشتوانین ئەم جوانیبیه شی بەکەینەوه، بۆ نموونه: گەر ئیمە ناو سکی که رویشکیک هەلبدرین و له دوایدا بمانهوی ژبانی پئ بیهخشینەوه، دەبئ هەموو ئەندام و پارچەکانی له شی بەکەینەوه شۆینی خۆیان، شیعەر، وەک که رویشک نییه، دوا ی هەلۆهشاندنەوهش دەکرئ زیندووی بەکەینەوه، بەلام ئەو «یەکتیبیه زیندووهی» له شیعردا به هەرگیزاو هەرگیز، بە شتێوهکی رێک و جوان، نه پیناسه دەکرئ و نه شی دەکریتەوه.

ئیمە دەتوانین دیارده و ڕەگەزەکانی فۆرمی شیعەرێک شی بەکەینەوه و لیتی بدوین و له هەمان کاتیشدا له یەکیدیان جوئ بەکەینەوه، چونکه شتێوی -فۆرم- ی شیعەر، هەمیشە، ئاشکرا و لەبەرچاوتره له شتێوازی پەخشان، ئەمەش یان لەبەرئەوه یه که شیعەر باهەتیککی میتروویبی زۆر کۆن و سەرەتایییه، واتا یەکتیکه له باهەتە هەرەکۆنەکانی ئەدەب، سەرباری ئەوهش... له هەموو باهەتەکانی دیکەش جوانتره. کۆنترین شیعەر، وەک ئیمە ئاگامان لئ بی، له مەبەست و ناوەرۆکدا باهەتیککی کۆمەلایهتی بووه: هەندئ جار شیعەر بۆتە دیوان و دەفتەری دا بونەرتی هەموو خیل و تیرەکه... بۆتە بەیت و بالۆره، نوشتە و دیوجامه، هەندئ جار وەک باهەتیککی پیرۆزی ئایینی سەیری شیعەر کراوه، هەندئ جاریش بۆتە گۆزانیهکی میلی و چیرۆک و سەرگوزشتە و کارەساتی تئ خزاوه، هیچ بۆنه و جەژنیککی ئایینی و بگره سەماش بەبئ شیعەر نەبووه و نەکراوه. بەلام ئیستا، لەم سەرەدەدا شیعەر لایەنیککی زۆر زاتی وەرگرتووه، مەبەستم ئەوهیه بلیم: شیعەر پەيوەندییهکی توندوتۆلی به ناخی شاعیرهکهوه ههیه... تەقاندنەوهی هەموو شتە شاراوەکانی ناخی شاعیره، جاری وا ههیه دەبئ به دان پیاوان، تا ئیستاش شیعەر جەماوەریکی فراوانی خۆی ماوه و رۆلێکی کۆمەلایهتی و رۆحی گەوره دەبینئ. لەبەرئەوهی، شیعەر، یەکتیکه له باهەتە هەرەکۆن و سەرەتایییهکان، دەبینن له هەموو باهەتەکانی دیکه پتر فۆرمیککی بەرجەستە ی ههیه. مەبەست له وشە ی -بەرجهستە- ئەوه نییه که -فۆرم- تەنها لایەنی ماتریالی -

مادی- ھەبى و بەس... چونكە ئەگەر وابى: فەرھەنگىك لە دىوانە شىعەرىك لاپەرەي زۆرتەرە و قەوارەشى گەورەترە، بەلكو مەبەستمان ئەو دەيە كە ئىمە دەتوانىن لە پىگەي ھەست و نەستەوہ فۆرمى شىعەر بىيىن، بۆ نمونە: چا و گوچىكە، لەم بوارەدا، يارمە تىبەكى زۆرمان دەدەن. منالانى زۆر بچووكىش تام و لەزەت لەو شتانە دەكەن كە ئىقاع و مۆسىقاى ھەبە، زۆر بەشمان حالەتى واى بەسەردا ھاتووہ كە بە ئىقاع و مۆسىقا و دەنگەكانى شىعەرىك سەرسام بووہ بى ئەوہى بە تەواوى لە ماناى شىعەرەكە گەيشتەي.

لەنئىو جىھانى رەخنەدا، ھەرۆك ھەموو بابەتتىكى ئەم ژيانە، شتەكان پەيوەنديان بە يەكەوہ ھەبە، بەلام بۆ ئەوہى ئەم كىتەبە -شىكردنەوہى شىعەر- ئالۆز نەبى... ھەول دەدەين فۆرمى فيزيائى -مەترىالى- لە فۆرمى فيكرى و روحى و -ذهنى- جيا بكەينەوہ. فۆرمى فيزيائى ئەو رووہىيە كە لەسەر لاپەرەكان دەبىنرى، لەوہش گرنگتر: دەنگى شىعەرەكەيە. ئەمەشيان دوو جۆرى ھەبە: يەكەميان- دەنگ و سەداى شىعەرەكەيە لەو كاتەي يەككىك بۆمانى دەخوئىتەوہ، دووەميان ئەو دەنگەيە كە لەناو مەتشىكى خۆماندا دەخوئىنەوہ. شىوہش زۆر شت دەگرىتەوہ... لەوانە: مۆسىقا و ئىقاع، سەروا و كىش، بەرزونزى ئىقاعى شىعەرەكە، چەندەھا جۆرى جياواز لە دەنگ و سەدا و زرنگانەوہ و دووبارە كردنەوہ. شىوہى فيكرى -ذهنى- ناوەرۆك دەگرىتەوہ، جگە لەوہش ئەوہندەي مەسەلەكە پەيوەندى بە ئەدەبەوہ ھەبە بناغەي زمان و رىزمانىش دەگرىتەوہ، زنجىرەيەكى مەنتقى شتەكان، بە يەكەوہ لكان و گونجاني ھەست و ختوورە و وىنە و بىرۆكەكانى شاعىرەكە، جگە لە فيكرەيەكى زال و سەرەكى، بەمەرجى فيكرەكەش پابەند و تىكەل بە ھەست و سۆزى شاعىرەكە بى، ئەم ھەموو پەگەز و شتانە يەكدى دەگرن و دەتوئىنەوہ تا ھىزىكى لە بن نەھاتوو بە شىعەرىكى چاك ببەخشن و لەوئىوہش كار دەكاتە سەر ھەست و نەستى ھەموومان و ئەو جوانىبەش كە لە شىعەرەكە داپە سەرتاپاى خەيالمان داگىر دەكا.

ئەو جىھانەي كىتەب بونىاتى دەنى

نووسىنى: دەبلىو، ئىچ، ئۇدن

بۆ نووسىنى كىتەبان ھىچ كۆتايىبەك نىبە، «ئىمە كە بەردەوام كىتەبىكى زۆر دەخوئىنەوہ، لە سۆنگەي ئەوہوہ ھاتووہ كە خەلكىكى زۆر ناسىن». چەند سالىك لەمەوبەر ئىلىيەت-ى شاعىر قسەيەكى واى كرد. ئەم بەيانىبە كە لە خەو ھەستام؛ بەخۆم وت «ئەو قسەيە راستە». بەلام من چۆن توانىم پروا بەو قسانە بكەم؟ ئاسانە... من چووم كىتەبى ئەو كەسانەم كرى كە قسەي وا دەكەن، دەستەم كرد بە خوئىندەوہيان. ھەن كە دۆي خوئىندەوہ قسە دەكەن، بەلام ناخوات... چونكە بۆ ئەوہش دەبى مەنتق و قسەي بەجى و ئەزمونى خۆت ھەبى، دەبى بزائىت بۆچى خۆشەيت لە خوئىندەوہ دى، يان بۆچى رەتى دەكەيتەوہ.

ئەوانەي كە دژ بە كىتەبان دەوہستن لە دوو ئاستدا قسە دەكەن. يەكەميان: روانىنىكى سايكۆلۆژيانەيە و پرواى واىە كە «ئەدەب» چونكە پەگ و رىشەي دەگەرئىتەوہ سەر خەيال (جاچ شىعەر بى و چ چىرۆك) پتر خۆي لە زىندەخەوندا غەرق دەكات، ئەو كەسانەشى كە شەيداي ئەدەبن، بۆيان زۆر زەحمەت دەبى خۆ لەگەل داواكانى واقىعدا بگونجىن. خۆ لەوانەيە ئەم بۆچوونە يەك تۆزقال راستى تىبا بى، بەلام تۆزقالىك و بەس. گرېمان ئەو قسەيە سەد دەر سەد وابى، ناي ئەوہيان چى دەگەيەنئى؟ لە وەلامى ئەوہدا دەلئىن كە مەرۆف خۆي ھەزى لەو خۆ غەرقكردنەيە دەنئىو خەو و خەيال و زىندەخەوندا، ھەتا گەر ئەوہ خالى لاوازى بى لە مەرۆفدا، دەبى بە راستىبەك و خۆھەلخەلەتاندن دادمان نادات. ئەو كاتەي كە دەبى وەلامى نامەي ھاوپىكانم بەدەمەوہ، ناچار دەبم كە چىرۆكى پۆلىسى بخوئىنەوہ، ئەگەر چىرۆكەكان لەگەل خۆيان نەبەردم، ناچار دەبم كە بە دواي فېلئىكى دىكەدا بگەرئىم.

دوو هه مین بۆچوون که ده کړی حیسابی بۆ بکړی پروای وایه که زمانه کهسانی خوینده وار پر له حکمهت و ههستی بهرز و مهنت که دهکا نهو شتانهی له دوتویی کتیبه کانداه نووسرتین، له زور حاله تدا نهو زمانه ده کړی نرمتر و دابه زیوتر بی لهو زمانه ی که کهسانی نه خوینده وار پیتی ده دوتین - با بیرسین له رومانیکی «دی. ئیچ. لورانس» دا چنده ژبانی تیایه؟ هه ندیک پروایان وایه که نهو نه زمونه ی له ناو کتیبان ده ست ده که وئ، نه زمونی راسته قینه نییه، به لکو ده کړی بلتین نه زمونی (دهستی دوو هم) ه که به بهر اورد له گه ل نه زمونی ژباندا کورتی دین، ژبانیکی که بی کتیبه، مرؤف وهک زنده وهر نه خولقاوه که خورسکانه بۆ ژبان ناماده کرابی، به لکو زوری شته کان له دهستی دوو هه موه بۆ دئ، له خه لکی دیکه وه. گهر بیت و به نه زمونی راسته و خوی خومانه وه پابه ست بین، بهو شتانه ی که پیتیان دهوتری (یه که م ده ست)؛ نه و دیان جگه له نه زمونیکی (حسیانه) ههسته وهرانه هیچی دیکه نییه. گهر وایی ده بی له نیو دارستانه کان بژین و سه رله نوئ له سه ر گژوگیا بله وهر پین. گهر پروا به وه بیتین که که سیکی خوینده وار پایه ی له که سیکی نه خوینده وار نرمتر بی سه باره ت بهو مه سه له یه ی که زووتر درکاندمان، که واته ده بی بلتین جوړی نهو نه زمونه ی که که سیکی خوینده وار له کتیبان دهستی ده که وئ زور نرمتر بی لهو شته ی که جووتیاریک دهستی ده که وئ نهو کاته ی له گه ل باوکی یان دراوسییه کانداه مامه له ده کات. چاره سه ر له وده ا نییه که سانیک له کتیب خوینده وه بتوریتین، به لکو جوانی له وده ایه خه لکی به وه رابهیتین که تا پیتیان ده کړی کتیبی باشتر بخویننه وه.

قسه کردن له سه ر نه خوینده واری سه رمان لی ده شپوینی گهر بیت و له گه ل خوینده واری و نیشانه و هوکار و ئاکامه کانی بهر اوردی بکه بین. دهردی راسته قینه ی هم شارستانیه ته ی له مرؤکه دا هه یه که ته قینه وه یه کی ته کنولوژی گهردی به خو به وه دیوه نه ویه که تا بی دیواریک ته ستوورتر هه لده چنی، دیواریک له نیوان قه واره و دؤخی نهو ریکه خسته

کو مه لایه تبیه ی که داوای به ره می زور و هه رزان ده کا، له ولاوه ش کو مه لگایه کی ساغ له بواری رامیاری و سایکو لوژی. نهو کاته ی «نه رستق» وتی کو مه لگایه ک که شیاوی نه شونوما بی؛ ده بی هه ر یه ک له تاکه کانی نهو کو مه له بتوانی دراوسییه کانی خوی بناسی و له یه ک دیان جیا بکاته وه، نهو کاته ی که «نه فلاتون» وتی ژماره ی دانیش تووانی کو مه لگه ی نمونه یی (۵۰۴۰) که سه: نه وان، هه ر دوو کیان، ده یانویست به ئاکامیکی دروست بگه ن له بونیاتنانی جوړیک له مرؤف که له رووی رامیاری و رو حیشه وه مرؤقیکی تهن دروست بی، که دیاره میترو به درتایی قوناغه جیاکان هه ولتیک له و جوړه ی داوه و جهختی له سه ر کردو وه... وده یهیتانی نهو دؤخه خه ونی زوریه ی فه یله سو فسه کان بووه. ده که واته چۆن بتوانین کی شه و گرفتگی که لوپه لی زور و هه رزان له به رامبه ر کو مه لگایه کی شارستانیدا چاره سه ر بکه بین؟ که م که س هه یه بویری بلتی «من ده توانم و ده یزانم.» تهنه ا راستیه ک که من بیزانم نه ویه که به لبردنی کتیبه کان هیچ گرفتیک چاره سه ر ناکړی.

گریمان نهو کو مه لگایه ی ئیمه وهک هه نوو که ی وایه، به لام هه رچی نووسین و تو مار هه یه لیی دهر کراوه، بابلتین کو مه لگایه کی پیشه سازمان هه یه بی چا په مه نی، بی تایپ رایتهر، بی مه کینه کانی کوپی کردن و له به رشو زینه وه. له م حاله تدا دوو شتی بهرچا و به ره و پیشه وه ده چن، نه وانیش (یاده وهری - ذاکره) و (نووسین به ده ست)ن. له م حاله تدا ده بی هه ر له زووییکه وه، واتا له سه ره تای ته مه نه وه، وامن رابهیتین که هه ر به دل شت ره وان بکه بین، هه موو نهو شتوازانه فیر بین که وامن لی ده که ن ئاسان شته کان نه زهر بکه بین، دیاره هه ر که سیک خه تی ناخوش بی و نه خویندریتته وه، رهنگه زور به زه حمه ت نانی ده ست بکه وئ. هه موو نهو ئیشوکارانه ی که پیوستیان به پسپوری و شاره زایی ده بی، وایان لی دئ به تهنه ا بۆ نهو که سانه تهرخان بکرتین که ته واکارامه و لیها توون، له وانه شه وای لی بی که به میرات ده ستا وده ست بکه ن. نهو ساش

پیتوستی هه بوونی زانیارییه کی زۆر له مێشکدا بۆ ههر کارێک، یان گه یشتن بهو هه موو دهستنووسه دهگهمن و گرانبه هایانه وا دهکهن که بازنه ی کارکردن زۆر بهرتهسک بێتهوه و ئومیدی به پسیۆز بوون لهههر بوارێکدا نزیک بێتهوه له مه حال، لیره شدا ئه و ئولفهت و نزیکبوونهوه زۆره ی که له نیوان مامۆستا و قوتابیدا دروست ده بێ، به حوکمی گواستنه وه ی زانیاری ههر به زار (تۆره ل)، وا له و په یوه ندییه دهکا که زۆر درێژ بخایه نن و نزیکییه کی وای لێ بکه ویتتهوه که له په یوه ندی (فیڕکه ر/ فیڕخواز) ببی به جوړیک له په یوه ندی خێزانداری .

ته له فریۆن و رادیۆ و سینهما که کۆمه لێ باه تی فیڕکردن و له زهت به خشین؛ مه رج نییه ههر له سه ره تاوه رۆلێان نه میتنی و کاربگه ری نیگه تیقیان له سه ر بێ. به لām بۆ ماوه به کی دوور و درێژتر، هه مان ئه و نیشانانه ده ره که ون که زووتر باسما ن کرد، له وانه به له دوا ئاکامدا کاستیک له حه کا به تخوانی پیشه کار و لیزان بینه مه یدانێ، به لām به ته قلیدیکی زۆر وشک و برینگ و کۆنه خواز. گه ر له روانگه ی رامیاریه وه بروانین، پیکهاته ی ده ولته هه رجۆنیک بێ، له رووی تیورییه وه، به لām گه ر بینه سه ر گۆر په پانی واقیعی و پراکتیکی؛ ئه وه بێ گومانین له وه ی که کۆمه له که سانیک کی کۆنه پارێز حوکما ن ده که ن که ده کری دهسته به کی داخرا و بن و حوکم رانییه کی «ئۆلیگارکی» به رپۆه به ن. له راستیشدا، هه ر دکتاتۆریک خه ون به وه وه ده بینی که له جیهانی کدا بژی که هه موو نامرازه کانی خو شی و به زم و له زهت و بگه ره هه موو شتوازه کانی ئاراسته کردنی خه لک و عه وام ئه وه ونده بهرتهسک بکری نه وه که جگه له (سکرین - شاشه) و (بڵندگۆ) هه یچی تیا نه میتنی. سینهما پیتوستی به ئامیتری زۆر تر هه یه، پیتوستی به پاره و به کات و به شوین هه یه (چ بۆ به ره هه م هینان و چ بۆ پیشاندان)، هه یچ پیاویکی په وان بێژ ناتوانیت له سه ر جاده به ک بوهستی و قسه بکات و سه رنجی خه لکی به لای خویدا رابکیشی گه ر زووتر ئاگاداری پۆلیسی نه کردیته وه، به لām کتیبه کان نامیلکه کان و

گۆشاره کان تا راده به ک هه رزانن و ئاسانتر دهست ده که ون، ئاسانتر هه لده گیرین، ئاسانیش ده شاردرینه وه. له کۆمه لگایه کی پیشه سازیدا گه ر جووله ی چاپه مه نی نه بوو، واتا هه یچ دهسته و تا قمیکی هۆشه مند و خوینده وارت نییه... ئه مه شیان به لگه نه ویسته .

که واته خو ش به حالما ن که چاپه مه نییه کی زۆر له گه ردا به، کتیبه یکی بی شو مارما ن له بهر ده ستدا هه یه، سوپاس بۆ ئه و ده زگایانه ی چاپه مه نی و بلا و کردنه وه که چه ندین کتیبه ی به لاشما ن بۆ ده نیرن، من به کیکم له وانه ی که له ژووره که ی خو مدا له سه ر به کدی که له که یان ده که م که سه بهاره ت به زۆر به یان هه یچ سه رنج و رایه کم نییه؛ چونکه هه رگیز ناتوانم بیان خو نیمه وه، وه ک هه ندی کتیبه که قهت نیازم نییه بیان خو نیمه وه... بۆ نمونه «کالیقالا» و «شیکاری خه مۆکی - ئانه تۆمی میلانخۆلیا» یان رۆمانی «پامیلا». بیڕکردنه وه له و هه زاره ها کتیبه ی که سالانه ده ره دهن ده مترسینی، به لām پیتوستیش ناکات بیری لێ بکه مه وه، ئه مه یان جوانترین شته سه بهاره ت به (وشه ی نووسراو)؛ قسه ناکات تا تۆ خو ت وه ناگای نه هینی و نه یدوینی. (بیر له وه بکه نه وه که ژبان چه نده ترسناک ده بێ گه ر بیت و با ر و مه یخانه کان له رووی هونه ری و ئه ده بییه وه به ژووری فۆتۆگراف و هۆلی مۆسیقا به راورد بکری ن).

له رووی تیورییه وه په نگه من وا هه ست بکه م که کتیبه یکی زۆر له بهر ده ستندا هه ن، به لām له راستیشدا، له وانه یه، گله یی بکه م و بلیم ئه وه ونده زۆر نین و به پیتی پیتوستی من نین، به تایبه تی ئه و کاته ی به وئ کۆی به ره هه مه کانی نووسه ریکم ده ست بکه وئ که خو شم ده وئ، ئه وسا هه ست ده که م که نیوه ی به ره هه مه کانی نه ماون و زه حمه ته ده ستم بکه وئ، یان ئه و کاته ی ده مه وئ کتیبه یکی تایبه ت به نووسه ریکم ده ست بکه وئ تا بیکه م به دیاری هاو رپیه کی خو شه ویستم. هه لبه ت زۆر به ی ئه و کتیبه انه ی که من ده یان خو نیمه وه شتگه لیک کی مامنا وه ندین یان ئه وه تا زۆر بیزار که رن، به لām ژبان وه ک «هینری جه میز» ده لێ - خو شبه ختانه، بۆ ئیمه مانان، گه ر کات

به فېرېډانېش بې؛ ئهوه جوان و مهزنانه به فېرېډى ددهين، به لّام خو جار ناجارىك دهستمان بهو شتانه رادهگات كه پرن له خوشى و ورووژان و هه لچوون كه دهكرى قهره بووى ئهه كات به فېرېډانمان بو بداتهوه، ئهه كتيبانى كه وامان لى دهكهن ساتانى بېزاريمان له بېر بچيتهوه.

دواجار، زور دلگه رمانه ده لىين، خوش به حالمان كه (كتيب) توانيوه تى جىي (ئاخافتن) بگريتهوه و بى به ئالتهرناتيف. خه لكى دهتوانن هه رچيه كيان هه يه سه بارهت به قازانج و زيانى كتيب بيلين، سه بارهت به پر خوئينى و بى خوئينى كتيب، دهتوانن زېده رويى تيا بكه، دهتوانن سه بارهت به ئاستى زميان يان ئهه كاولكار بيهى كتيب دهپكا، به لّام هه موو ئهه توّمهت و تاوانانه و بگره له وهش زباتر و كوشنده تر، به دهپه قات خهراپتر دهكرى بخريته سهر زمانى مروف، ئهه زمانه به له سه دهپى و هيج شتيك ناتوانيت بيهه ستيتهوه، وهك ههه ئه نداميكي بى گوى و كه لله شهق كارى خوئى دهكات. هه رچيه كى كه ده رهق به گه نجان دهوترى؛ دهكرى ملي هه موومان بگريتهوه: «ئيمه، خوّمان، چه نده مهزن وه ده رده كه وين گه ر گويمان له قسه ي خوّمان نه بى.»

ئيمه به خته وه رين كه (۹۹٪) ئهه قسانه ي خوّمان ده ستبه جى بېر ده چيتهوه، گه ر وا نه بووايه؛ ده بوو خوّمان به پشيله و سه گه كان به راورد بگردايه، له گه ل ئه واندا هاوتوخم بووينايه، ئه وهى من بېرى لى ده كه مه وه پيشنيارىكى هيجه، به لّام دهكرى هه ر خانه خو تيهك خوئى پى تاقي بكا ته وه. پيشنياره كه شم ده لى: يهك به ند كاغز بگره و له گه ل ژماره يه كى زور له قه لّم، پاشان كوكتيليكى (ئا هه نكيكى) شيتانه بسازينه و هاو ريكانت بانگه يشت بكه، له نيو ئهه هه را و به زمه دا له هه مووان كاستر و گيلتر كه له هيج نازانى و مه به ستى نييه يه كتيك له ميوانه كان بخاته ته له وه، گه ر هات و پرسياريكى لهه با به ته ي لى كرد و قه لّم و كاغزى خسته به رده ستى... پرسياره كه ش بلّى - «ئهرى سه بارهت به شيعرى هاوچهرخ بيرورات چونه؟» ئه وسا ده بېنى چ شيت بوونيك شيت ده بى و چ

كاره ساتيك دهقه وميئى گه ر هاته پاى ئه وهى قه لّم و كاغز به كار بېنى.

پهراوتيز:

ده بليو. ئيچ. ئو دن: له سيبه كانى سه ده ي بيسته مدا «ئو دن» هيشتا شاعيريكى لاو بوو كه له گه ل كۆمه لىك له شاعيرانى ديكه ي وهك (ستيقن سپيدهر، سى. ده ي. لويس، لويس ماكنيس گروپيكيان دامه زران و ناويان لى نا گروپى «ئوكسفورد». ئهه كۆمه له شاعيره زينده گى و رو ناهى و خوئين و شيو ازى تازه يان له گه ل خو ياندا هاورد، به وهش شيعرى ئينگليزى نوئى بووه. له پاى هه ولى شيعر بيهان هى خويدا توانى له سالى (۱۹۳۷) دا و له ته مه نى سيبى سالىدا مه داليباى ئالتوونى پادشا له لايه ن (جوړج-ى شه شه م) وه وه ر بگرى. دواجار بارى كرد و چو وه ئه مريكا، له ويدا وهك شاعير و رخنه گر ناوى ده ركرد. له سه ر كتيبى [سه رده مى دله راو كنى] دا و له سالى (۱۹۴۸) دا پاداشتى - پوليتزه ر-ى وه رگرت.

سهرچاوه:

High llights of Modern Literature,

Edited by: Francis Brown

A mentor Book

چاپى يه كه م ۱۹۵۴

له ستایشی گوتاری هه جوودا

نووسینی: چارلز سیبیک

هیچ پۆلیستیکی هاوچهرخى فیکر نییه ئەو قسهیه دووباره نه کاتهوه -
«هه رچییه کی که پیتی دهوتری تاییه تییه دیویتیکی سیاسی تیا به و هیچ
(من) یکی سه ره خووش له ئارادا نییه، هه تا گهر هه شبی... ئەوه ده بی بی
گومان بین که ئەو (من) له بهر ژه وه ندى (کو) دا کار ناکات. له هه موو
شونینیکدا ده بی به دوژمن... به نیازی رازیکردنی دوا تییوره سه بارهت به
چاککردن و هینانه سه ر پتی کۆمه لگه ی مرۆقشایه تی... به لى ده بی به
دوژمنی هه ر که سیتک که بروای به وه نه بی له رووی کۆمه لایه تییه وه
(من) هه کی پا به نده و ده کری کۆنترۆل بکری. له ئە کادیمیای درۆکاندا که
دلگه رمی تازه تیکه له به رق، له و شونیه کی که به ته نه نا منالان و شیتته کان
توانای ئە وه یان هه یه حه قیقته بدرکیتن... ئا له و جووره حاله ته دا هه ر
مرۆقشیک پتی له سه ر (تاکر هوی - فهردانیهت) دابگری، به قه ولی (گۆبلز)
- وه زیری رۆشنییری هیتله ر- ده بی له قوژینیکی ژووریکدا بوه ستی و
رووی له دیواره که بی.

«ئۆرئۆدۆکسییهت»، بیرکردنه وه ی دهسته جه معی، هه رچییه کی که پتی
دهوتری چاکه و فه زیلتهت، به پیتی راسپارده ده بنه به هاکانی هه ر ئاین و
پروژه یه کی کۆمه لایه تی «یوتۆپی». تاکه گرفتیک که بیربارانی ئەو جووره
رژیمانه روو به رووی ده بنه وه: پرسیاره، ئاخۆ چۆن بتوانین ره وتی ئاسایی
مرۆق پیر بکه یین له ورووژان و دلگه رمی. له راستیدا ئایدیۆلۆژیه کان له
نه ته وه په رستییه وه بیگره بۆ ره گه زیه رستی هیچ په یوه ندییه کیان به
فیکره وه نییه: ئەم چه مکانه حه شارگه ن بۆ قه شه و ئاخونده کانی سه ره له نوێ
زیندوو بوونه وه؛ ئەوانه ی هه لیک له به رده م داد په ره وه ره کان خووش ده که ن
تا وه کو خو یان هه ست به بالاده ستی و سه رکه وتن بکه ن. ئەوه ی که تازه یه و
دووباره ده بیته وه له هه ر کۆیونه وه یه کی چاکه کاران ئە وه یه که ده لی - «ئیمه

ده توانین تا سه ر به خته وه ر بییه کی ئە به دی بپاریزین، ده توانین وا بکه یین
ئاسووده گی و ناشتی به رکه مال بی به و مه رجه ی قوریانی تاکه که س
بده یین.»

ئەزمونی خۆم له ناو میژوودا فییری کردم که له به رامبه ر هه ر
راگه یان دنیکی کۆگه لیدا وت و وریا بم. هه تا بۆ ره خنه گرانی ئە ده بییش؛ من
ده که ومه گومان ئەو کاته ی به گشتگیری قسه له سه ر شت و دیارده کان
ده که ن. هه لبه ته هونه ر مه ند و شاعیرانی لا و هه ن که یه کدی ده بین و کار
له یه کتریش ده که ن، سه ر به هه مان رۆحی سه رده می خۆیانن، به لام له گه ل
ئە وه شدا: ئاخۆ هیچ ئە ده بیکی ئە وتۆ له گۆریدا هه یه که به های هه بی و به
هاوکاری گروپیک و کۆمه له که سانیک نووسرابی؟ ئایا هیچ
هونه ر مه ندیکی راسته قینه هه یه له هه ر ئان و سه رده می کدا خۆی به ته نه ا
به شیک له بزافیک (قوتابخانه یه ک) زانیبی؟ ئاخۆ هیچ که سینک هه یه که
به راستی بانگه شه ی ئە وه بکات و بلتی: من هه لگری په یامی پاش
مودیرنه م؟ بام ئەو وشه یه هه ر مانایه کی هه بی. من له هه موو جووره سیستم
و خانه کارییه ک بیزارم. هوشیاری ئیستاتیکی به من ده لی: ئەم ژنه
شاعیره ره سه نه، چونکه ناتوانیت له ژیر هیچ مارکه یه کدا پۆله ندى بکه ی.
ئەو تاکر هوییه ی که ئاماده نییه سووکایه تی به ژیان بکا و لیتی که م
بکاته وه، ده بی له هه مان کاتدا به مه زن و پیرۆز رایبگری و به رگری لی
بکات. بۆ وه ستانیش به رووی که سانی زمان دریتز، گه ر پیتوستی کرد
مرۆق بگه ریتته وه ناو فه ره هنگی جنیوه کان... با هه بی...!

شاگه شکه بوونی یه که مم که هه رگیز له بیر ناکری، یه که م خووشی که زمان
پیتی به خشیم ئەوه بوو که توانیم «وشه ناشیرین و پیسه کان» بدۆزمه وه.
له وه ده چی ته مه نم سێ چوار سالان بووبی که بۆ یه که م جار گۆیم له و قسه
ناشیرینه بووبی. ئەو کاته ی فییری وتنه وه ی ئەو وشانه بووم و به
ده نگیکى به رز دووباره م کرده وه بۆ ئەوه ی سه رنجی خه لک رابکیشم، له و
کاته دا بوو که دایکم شه پا زله یه کی پیندا کیشام و پیتی وتم که وشه ی وا
دووباره نه که مه وه. ده باشه... من وای بۆ چووم که ده کری هه ندى وشه ی

به نرخ و پر به ها هه بن که ناکرئ مرؤف به دهنگی بهرز بیانلی. ئه وه بیان به ته اوای راست نیبیه. من پوورئیکی پیرم هه بوو، بهم شیوهیه قسه ی ده کرد، هه رکاتیک زاری لیک بکردایه ته وه که سی نه ده پاراست، هه موو جار دایکم لیتی ده پاراپیه وه و پیتی دهوت- «که دیتی له بهرده می مناله کاندانئاواهی قسه مه که» ئه ویش گوئی له و تکایه نه ده گرت. بوونی که سیکی وا بهم زمانه ناشیرینه وه له ولایتیکی کۆمۆنیستیدا باریکی ته اوو قورس بوو. دایکم پیتی دهوت- «له سه رینی ئیوه وه هه ره موومان ده چینه به ندیخانه.» هه ندئ جار له ژبانتا ساته وه ختی وا دئ که حه ز له وه بکه یت به ده م جنیویکی راسته قینه وه هاوار بکه یت، ئه و ساته یه که هه ستیکی قول دامانده گری به وه ی دادوه ریه کی ره ها به پیوست بزاین و هه ره له سۆنگه ی ئه وه وه به پیستری زمانی شیاو دهردی دلئ خۆمان هه لبرئین، گالته به شته کان بکه ین، جنیو بده ین، دار و به رد داشورین و زۆر توند دابه زین. له سه رده مانیکی زووتردا «رۆبرت برتون» له (شیکاری خه مۆکی) دا نووسیویه تی- «نامه وی که س رپی ئه وه م لئ بگری که هه لئ ی وا نه که م.» من له گه ل ئه و قسه یه دام.

ئه گه ر شتیک هه بی که به وی فراوانتری بکه م و بیگه به نم به که مال: ئه وه گه نجینه یه که یان با بلیم تویشو به ره یه که له نه فره ت.

ئه وه ی ئیستا ده یلیم له میژووی سه ده ی بیسته مه وه فیتری بووم: ته نها فیکر و بیر و بوچوونی گینه کان سه ره له نوئ به کاردینه وه. خه ونی هه ندیک له چاکخوازه کانی کۆمه لایه تی ئه وه یه بینه سه رچاوه ی جینه جینکردنی سزای سه پاندنی زیندانیکردنیکی رۆشن گه رانه... سزایه ک رۆح ساغ بکا ته وه، هه موو که سیکی بی تام که به خۆیه وه ده نازئ، هه موو که سیکی شه رانگیز و به دره وشت و دۆراو له عیشق و سیکسیدا نیبه که خه ون به وه وه نه بینی که ئه و (نوشوستییه سیکسییه ی خۆی بکا به یاسا). قات و جله کانی «ماو»: ئه مرۆکه یه ک ملیار که س له وانیه ئه م جوړه جلانه له به ره ده کن و تووتی ناسا ئه و شته ده لینه وه که له (کتیبه سووره) که دا نووسراوه؛ هه ره

ئه و خه لکه ئه مرۆکه ئه و ئومیده په نه هانه بز خه ون بینانی نوئ پیک ده هین.

مرؤف هه رکاتیک هه ستی به وه کرد که زۆریه ی ئه و شتانه ی که ده یانبینی و ده یانبیستی خزمه تی یه ک بیروکه ده کن: ئه ویش ریزگرتنه له فروفیل و به ندوباو... هه ره وه ختیک یه کیک له ئیمه دهرکی به م حه قیقه ته کرد: رووبه رووی ده یه ها گرفت و کۆسپ ده بیته وه. پووره پیره که ی من، بو نمونه، به ماوه یه کی دریز به ره له رۆشنییه (پاریس) یه کان هه ستی به وه کرد که یه کیتی سۆقیه ت و ئه وانیه که پیتیان دهوترئ دیوقراتیبه میللیه کان، له سه ره وه تا بنی پی، جگه له درۆ و قسه ی پروبووچ هیچی دیکه نین. پوورم له و جوړه ژنانه بوو که له پشت ده مامک و رووپۆشه وه حه قیقه تی شته کانی ده بینی، به لام به هه موو کلۆجه کان ئه و ژنه هیچ بیروکه یه کی بیروزی سه باره ت به مرۆقیه تی نه بووه. ئه وه له به ره وه ش نه بوو که ژنیکی ده م به گله یی و سکالا بی، یان به حوکمیکی پیشین فریوی خوارد بی... حوکمیکی له سه ره ئه وه ی پروای به هه بوونی «کولانه ی ماره کان» هه بی. به لکو ته اوو به پیچه وانیه بوو. ئه م تیر به دلئ خۆی ده یخوارد و ده یخوارد وه و پیده که نی و هه ندئ جار به دزیبه وه خیانه تی له میتره پیره که ی ده کرد... له گه ل پیاوی دیکه ده چوه ناو کادینه کان.

به لام تا بلتی ژنیکی سه رپاک و دیده رۆشن بوو، دوور له شیرزه بی و شیواوی. هه ره که سیکی بدیایه پیتی دهوت که ئه م رژیته شویشگیره ی خۆمان زماندریژی و نه بوونی ئایدیۆلۆژیا به تاوانی سیاسی له قه له م ده دا، ئه و که سه نه گه تانه ی که ده یانگری له سه ره بیروباوه ری جیا، به ئه ندایه نه خۆشی کۆمه لگیان ده زانی، پیاوانی ئه و رژیته، به «مارشال تیتو» وه بیگه... جگه له زبل و زار هیچی دیکه نین. پوورم که ئه و هه موو خه لکه گیل و وره ی له ده وره به ری خۆیه وه ده بینی؛ شیت و هار ده بوو... ده ته قیه وه. رای وا بوو که خه لکانیکی ترسنۆک و میتشک سست ده وربان داوه. که گوئی له رادیو ده بوو، یان رۆژنامه کانی به رچاوده که وت... وه ک شیت هه لده چوو و هاواری ده کرد... به رووی دایکم و نه نکمدا

دەيقرىشكاند - «ئەرى ئېۋە نارشېنەۋە كە گویتان لەم قسانە دەبى؟»

خۆ ھەتا گەر داىكم و نەنكم پىيان بوتبايە : وايە... راست دەكەى، ھەتا گەر قسەكەيان بەلماندايە، ئەو پورم ھەر دلى ئاۋى نەدەخواردەۋە، ئەو دەپوت: ئەو كۆمۆنىستانە جگە لە كۆمەللىك جووتىيارى نەخوتىندەۋار و پىساوكوژ و دەرويشى «ستالين» ھىچى دىكە نىن... بەلكو لەۋەش خەراپترن. ئەم سەبارەت بە مرۆڭ، ۋەك توخم، ھەمىشە نىگەران بوو... لە دلەپراۋكى دابوو. بەلئى مرۆڭ لە كۆنەۋە ھەروا بوو. سووكى و گىلى و ملھورى و شىتى ھەمىشە ھەر ھەبوون. ھەردوو دەستى لىكدى گىر دەكرد و سەرسام و ئەبلەق دەپخستە سەر سەرى، جار لەدوای جار ھەمان شتى دووبارە دەكردەۋە، ۋەك ئەۋەى لەۋە ئىفلىجتر بى كە ھىچى پى بىكرى. سەبارەت بە حالەتى ئەو ۋەك ئەۋە و ابوو كە نەخۆشى (ئەلىرگى) ھەبى و چاكبونەۋەى بۆ نەبى، (ئەلىرگىا) لەمەر ھەر شتىكى پىس و ھەلەدا. بەلام ئەمەيان واى لى نەدەكرد كەيفى بە ژيان نەپەت، بەلكو ئەم شىتۋازى خۆى ھەبو لە دەركردنى رۆحە شەرانگىزەكان، ئەۋەش مەسەلەيەك بوو؛ واى لى دەكرد كە بە درىژايى رۆژ كار بكات. ئەم لەزەتتىكى شاھانەى لەۋەدا دەبىنى كە داروبەرد بە نەفەرت بكات، وا ھەست دەكەم بى ئەۋەى بە خۆى بزانى خۆشى لەو تانە و تەشەرانەى خۆى دەبىنى، ديارە بۆ منىش ھەروا بوو؛ منىك كە لە پشت دەرگاكانەۋە گوتم دەگرت و بى شەرمانە پىتدەكەنم.

لە كىتەبىكدا لەژىر ناۋى «دژۋارىيەكانى توخم» دا - جودىث لوربىر - بەدەرشتىكى ژنانە قسە لەسەر ئەو دەبەنگىيە ئەبەدەيە دەكات: «لە جىھاننىكدا كە يەكسانىيەكى تەۋا بەركەمالە؛ دەبى ھەمان ژمارە لە كچان و كوران نامادە بكەين و رايان بەپىنن بۆ زانستە سروسشتى و ئىنسانىيەكان، بۆ رايانان لەسەر كارى فىكرى و دەستى لە بوارى ھەموو پىشەكاندا. لەئىۋ ئەۋەنى كە خاۋەنى ھەمان پلەۋپايەى زانستىن، لە ژن و لە پىسا، دەبى بە نۆرە لە ھەمان كار و پىشەدا خۆيان تاقتى بكەنەۋە، يان وايى كە پىساۋ لەو شۆپانە دامەزىن كە بۆ ژنان تەرخان كراۋە، ژنانىش

با لەو كارانەدا خۆيان تاقتى بكەنەۋە كە تەرخانە بۆ پىساۋان، بۆ ئەۋەى نىۋەى شۆپەكانى كاركردن بە پىساۋان پىركرىنەۋە، نىۋەكى دىكەشى لەلەين ژنانەۋە پىركرىنەۋە.

لەۋە دەچى ئەم بۆچونە زۆر جوان بى، بەلام ئاخۆ مەسەلەكە لەگەل پۆلىسەكان و ياساۋلەكانى بەندىخانەكان و سىخوړەكان چۆن بى كە ديارە پىيوستن بۆ راپەراندنى گەلى كارى جۆراۋجۆر؟ باشە ئەۋانىش بەپىتى ئەو يەكسانىيەى نىوان نىر و مېدا، كە بە توندى پىتى لەسەر داگىراۋە، دابەشى سەر خانەكان و پۆستەكان دەكرىن؟ ھىوادارىن كە وايى. بەلام بىرتان نەچى... كە ئىمە لىرەدا قسەمان لەسەر تاك نەكردەۋە، كە ئەۋەيان مەسەلەيەكە كە ھەمو ئەۋانەى خۆ بە خوداناس و پىرۆز دادەننن، خۆ بە پىغەمبەرانى خۆشۋودى سەرتاسەرى دادەننن: خۆيان بە خودانى ئەم بانگەشەيە دادەننن. ئىمە چۆن خۆمان لەو درندانە پىارتىزىن كە كۆمەلگە بەسەر دوو بەرەدا دابەش دەكەن: بەرەيەك كە سوودمەندن و بەرەيەكەش كە ھىچ سوودىكىان نىيە؟ ھاۋنىشتمانى نمونەيى لەلەى ئەۋانە كۆپلەيەكە كە بەردەۋام نامادەيە خۆبەخش بى، ئەۋان دەيانەۋى ئەمرىكا بىيەتە قوتابخانەيەك بۆ فەزىلەت، كە دەبى وردەكارانە بە دوای ھەموو نامازەيەكى سىياسىدا بگەرتن لەناۋ ھۆنراۋەيەكدا گەرچى باسى لە خۆرتاۋا بوون كرىبى.

كۆپىك دەناسى كە تەمەنى تەنھا سىازدە سال بوو، نامەيەكى نووسى كە تىيادا ھىرشى كرىدبوۋە سەر سەروك (جۆنسن) لە سۆنگەى كە لە جەنگى (قىتنام) دەست ھەلناگرى. واى لەو نامەيە...! وتبوى: سەروكمان گىلە و پىساكوژە، ئەو خۆى شايبەستەى ئەۋەيە بە ناپالم داىگرىتەۋە... بەلكو ھەقە لەۋەش خەراپترى پى بىكرى. ئىۋارەيەكىان... كۆرە لەگەل داىك و خوشكەكەى لەسەر مېزى نانخواردندا لە موۋبەقەكەدا دانىشتبى، سەرگەرمى شۆربا خواردن بوون، كىتوپ دەرگا و ئەو پەنچەرانەش كرانەۋە كە دەچونەۋە سەر قالدەرمى ھەدەيەكە، چەند پىساۋىكى دەمانچە بەدەست چوار دەۋرى مېزەكەيان گرت.

رایانگه یاند که ئەوان له ئۆفیسى لیکۆلینه وهی فیدرالئی (F. B. I) هوه هاتوون، هاتوون بزائن ئەو کەسه کێیه که ناوی «ئەنتۆنى بالمیرۆ» یه. هەردوو ئافرهتە که پەنجەیان بۆ کورپیزگه یه ک درێژ کرد که چاویلکه یه کی جام ئەستووری چاوکزی له چاودا بوو... به نیگایه کی زیوینییه وه له چهک به دهسته کان رامابوو. هەردوو ئافرهتە که زۆر ماندوو بوون تا وا له پیاوه کان بکهن دلنیابن له وهی که نووسه ری نامه که ئەو میترد مندالیه یه. ئەوان وایان پیتیبینی ده کرد که خاوه نی نامه کۆمۆنستیکى که ته ی پیاوکۆژ بێ، قژتیکى درێژى بهردا بپتیه وه و عه مباتریک چهک و ته قه مه نی هه بێ. (ئەم چیرۆکه م له خوشکی کورپه که بیست).

رۆژتیکیان گوتم له پیره ژنیک بوو که له ئۆفیسى یارمه تییه کۆمه لایه تییه کان هاواری ده کرد: «چیتان لیم ده وێ؟ خوینم؟» بۆ ماوه ی پینچ چرکه ی دیکه پیره ژن داروبه رد و هه موو خه لکی نه فره ت باران کرد، له به ره ئه وه نه بوو که چاوه رپتی ئەوه بێ شتیکى ده ست بکه وێ که ئەو ناهه قییه بسرپته وه که له گه لیدا کراوه، به لکو ته نها بۆ ئەوه ی بوو که هه ست بکات که هیتشتا ئاده مییه کی ساغ و سه لیمه، پاک و ته میزه... هه تا گه ره ئەو هه سته ماوه یه کی کورتیش بخایه نی.

په راوتیز:

- چارلز سیمیک له (به لگرد) - یۆغۆسلاقییا - و له سالی (۱۹۳۸) دا له دایک بووه. خه یالی ئەم به یاده وه ریه کانى جهنگى ناو ئاوروپا پر ببوو. له (۱۹۴۹) دا به خاو و خیزانه وه گه بیشتنه ئەمریکا، له پاش خزمه تی له سویدا چوه زانکۆی نیویۆرک و ته وای کرد. له سالی (۱۹۷۴) هوه له زانکۆی (نیو هامبشایه ر) ئەده بی ئینگلیزی ده لیتته وه. له ماوه ی سی سالدا یازده کۆمه له شیعری بلا و کرده وه، له (۱۹۹۰) دا پاداشتی (پۆلتیزه ر) ی وه رگرت، که دیاره ئەوه یان گه وه ترین پاداشتی ئەده بییه له ئەمریکا، ئەم له سه ر کۆمه له په خشانه شیعریک وه ری گرت.

- فازل عه زاوی: ئەم بابته ی کرده وه به عه ره بی - له گۆقاری - عبون - ژماره ۴ - دا - بلا و بۆته وه - لاپه ره (۵۶-۶۱).

له مه ر شاعیران و قاندره کانیان (۱)

نووسینی: بێن ئۆکری (۲)

یه که م

ئەو جیهانه ی که ده بی شاعیر تیایدا بژی مه رج نییه که شیعەر ئامیز بێ. ئەو جیهانه، هه ر جیهانیکی بێ وا به ئاسانی نایه ته به رده سته شاعیر، به لکو هه میشه سرکه و خۆی نادا به ده سته وه. ته نها له رپتی را و کردن و سه ره له نوێ دارپشتنه وه و پشکنیندا ئەو جیهانه سرکه ی که خۆی نادا به ده سته وه مالی ده بی و ده کری وای لێ بێ بگۆری به بابه تیک پر له خوازه و رۆحی ستران و شیعەر.

که واته جیتی سه رسامی نییه گه ر بلتین شاعیره کان هاتوونه ته دونیا تا رووبه رووی ئەو جیهانه به ستنه وه. شاعیر پتیبستی به وه هه یه که شه وان بیدار بێ، ئەو وه خته ی هه موو دونیا نووستوه. پتیبستی به وه هه یه له هه موو شوینه دووره په رتیز و لاتهریک و زۆر سه به ره کاندای بژی، له و کاته «تاو» بروای به وه یه که ده بی بسره وێ، پتیبستی به وه هه یه که له و شوینانه دا ئاماده بێ که جالجالۆکه کان به نه پتی و بێ ده نگ ته ونی خۆیان رایه ل ده که ن، دوور بروا و تا ده گاته شوینه په نه انه کان... پتی ئاسایی بێ ده نیو چلپاودا بژی... بگاته نیو هه موو ئەو درز و چینانه ی که له ویدا خه ونه کاتمان جیگیرن و ده له وه رپن. شاعیره کان پتیبستیان به وه هه یه که

(۱) قاندر: واتا دوژمن یان ملۆزم... که ئینگلیزییه که ی ده کا (Antagonist)

(۲) بێن ئۆکری: نووسه ریکی نایجیریا به و له - له نده ن - نیشه جیهیه. چوار کتیبی بلا و کرده ونه ته وه که دووانیان کۆمه له چیرۆکن له ژیر ناوی «رووداوه کانی ته ک ئەو مه زاره» و ئەستیره کانی سه ر له ئیواره یه کی نوێ». بێن ئۆکری چه ندين خه لاتى وه رگرتوه؛ له وانه ش خه لاتى «ئاغا خان» له گۆقاری پاريس که تابه ته به ئەده بی چیرۆک و رۆمان، کۆمه له شیعریکی له سالی (۱۹۹۱) دا به چاپ گه یاند و له هه مان سالدا رۆمانی «رنگای برسپه تی» بلا و کرده وه.

لهو شوینانه دا بژین که خه لکی دیکه پرووی تی ناکهن و نایبین، خو گهره که واش بکهن، چونکه گهر وا نه کهن چۆن ده توانن په ی بهو هم موو نه پنیسانه ی ئیمه بهن، چۆن ده توانن ئه و هم موو هر یمه تازه به له ژبان و بوونی ئیمه دا بدۆزنه وه، چۆن له سترانه کانیان جیمان ده که نه وه؟

شاعیره کان پتیویستیان به وه هیه که خاوه نی چه ندین کاره کتر بن، به واتا مهرجه که سایه تیبه کی رهنگا وره نگیان هه بی، له واقیعدا چه ندین حاله تی جیا هه ن، وه ک چۆن له ئاهه نگی ده مامکبازه کاند چه ندین ده مامک هه ن، بۆ شاعیر مهرجه هه ر هه موو روو خساره کانی پشت ده مامکه کان بنا سیتته وه، تا وه کو بتوانی هه ر هه موو ره په نده کانی ئه و ژینه مان پی ئاشنا بکات که به زه حمه ت خه یالیش زه فهری پی ده بات، تو ماری هه موو ساته وه خته ناخوشه کانی... هه موو ئه فسوون و سه مایه کی خواهانه... هه ر هه موو گوشه په نه انه کانی.

هه موو روودا وه زۆره کانی هه ر رۆزه به ئاراسته یه کدا ده پوات. گهره که شاعیر به ئاراسته ی جیاواز و پیچه وانده دا پروات - خو هه ندی جار ده قاو ده ق رووبه روو ده جوولتی، هه ندی جاریش به حال ته ماس له گه ل مه ودا ئینسانیه کاند ده کا و هه ندی جاریش زۆر به قوولتی، له وه ده چی ئه و وه خته ی شاعیر له به رامبه ر جیهاندا رووبه روو ده وه ستی، بۆ ئه وه به تا به رده وام پیمان سه لپتی که ئه و جیهانه سنوورداره ی ئیمه جگه له درۆیه که هیچی دیکه نیبه: درۆی سنووریه ندی دونیا که مان، به دیوی ئه ودا وا ده کا پروا به وه بینین که ئه و مه مله که تی ئیمه ی تیا ده ژین تا ئه و په ری فراوانه و بی سنووره.

شاعیر وا ده کات زه وی بی به دایک، ئاسمانیش ده بی به سبیه ر و سایه، خو ریش ده کا به خودا وه ندی کی پر نه پنی و نادیار. شاعیر هه موو که سه «پراگماتیست» ده کان سه غله ت ده کا، ئه و که سانه ی که به دهره ئه نجما که مان به های فه لسه فه و بیر هه لده سه نگین، شاعیر دژ به وانیه که دونیا له ژیر یه ک ناو و یه ک رهنگ و شیوه دا ده بین. ئه وانیه ده بینه

ملۆزم و قاندری شاعیره کان ئه وانهن که نایانه وی واقیع له دۆخی سروشتی و کرانه وه ی خویدا ببینن. ئه وانهن که ناتوانن له وه تی بگهن واقیعه تی هه ر تا که که سیک له گه ل واقیعه تی که سیک دیکه دا جیاوازه. یاساکان ناتوانن ئیدراک و هه ستره کدمان به شته کان بخه نه چوارچینه و به ندیان بکهن. به قه د ژماره ی جوړی ژبان: دونیای جیاواز هه ن. مه سه له به تنها ئه وه نیبه که که سه بی خه یاله کان گرفتار بن: چونکه ئه وه یان بۆ جوړ نیکی هه له یه؛ ئیمه هه ر هه موومان بی خه یال نین، به لام زۆر که سه له ئیمه ناتوانن ئه و خه یاله بخه نه گهر، که مان هه ن که لک له و خه یاله ببینن. گرفته که ئه وه یه که زۆر که سه هه ن له و هیزی خه یاله ده ترسن که سنووری نیبه و هیچ کو ت و به ندی کی نیبه، گرفته هه ندی له وانه ترسیانه له و که سانه ی که ده توانن به رده وام بانه زنه ی ئه گهره کان و شته شیوا وه کان به رفراوانتر بکهن، ئه وانیه بی وه ستان و بی پسانه وه ده توانن سه رله نوئی له خه ونه کانیان دونیا دروست بکهنه وه، سه رله نوئیوون به ره م بیننه وه، ئه و که سانه مان بۆ بیننه وه که له سه ر رۆخی هه لدر دانیشتون... ئه وانیه بزرن و له هیچ تو ماری کدا ناویان نیبه. دوژمنانی شاعیره کان ئه و که سانه که بیر کردنه وه به کی ئایین په روه رانه و راسته قینه یان نیبه - له م قسه به شدا مه به ستمان جوړه ئایینی کی دامه زراو و ده زگایی نیبه. تا وه کو رۆجی کی ئایین په روه ر و راسته قینه ت هه بی گهره که خاوه ن هه سستی کی وا کوشنده بیت که له ترس و تو قین بگه یه ت، له هه ست و سو ز و به زه بی... له وه ی که خاوه ن خه یالی کی ده و له مه ند بیت، پرواشت به وه هه بی که له (سئ ره هه ند) زیاتر هه یه. ئایین له و شوینه دا رۆحمان داگیر ده کا که ده کری خه یال به شته زۆر پیرو ز و خواهانه و ئاسمانیه کان تیکه ل بی. شاعیریش له و شوینه دا ته ماسمان پتیه ده کات که تیایدا ئایین له هه رچی شتی کی ئاده میانه هه یه جوئی نایبته وه. له وه ناچی له نیتو به هه شته دا شاعر هه بی، دیاره که ناکری ده نیتو دۆزه خیشدا شاعر هه بی. شاعر ته نها له بواری کدا، له دونیا یه کدا، له سه ر ئه سستی ره یه کدا ده خو لقی که (به هه شت و دۆزه خ) به یه که وه لیک بدرین و بونیاتی کی ئاده میزادانه ی لی بسازی، بونیاتی ک

که بۆنی خاک و مرۆقی لی بی... دهکری تهنها له شوتنه دا شاعر شیوا بی.

دهکری بلین شاعیر که له بهرامبهردونیا دا دهوستیتتهوه؛ هی تهوهیه که ناتوانی بهوه رازی بی که هیه. «ئیلیاس کانیتی» له شوتیتکدا نووسیویه تی - «ههیر بیرۆکهیهکی درهوشاوهی شاعیر، ههیر خهیا لیککی خۆش و په نهان، ههیر ئامازه و هیمایهکی شاعیر ده بی چی بن جگه له سه رکیتشییه له بیرکراوهکانی یهزدان» شاعیرهکان تهو یاسا دانهرانه نین که هیچ کهس دانیا ن پیا نه نی، که هیچ کهس له دونیا دا حیساییان بۆ نهکات، تهوان لهو کهسانه نین که له سهردیواری بهردین و تاقهکان و سهکوکان یاساکان بنووسنهوه، تهوان قسهش بۆ یهزدان ناکهن. تهوان قسه بۆ ئیمه دهکهن.

دوچاریش دهکری بلین تهو (داهینان) ه که قسه بۆ شاعیرهکان دهکا، تهوانیش گوئی دهگرن، تهوان سهرلهنوئی دونیا له وشه دا هه لده شیلن و دروستی دهکهنهوه، سهرلهنوئی له خهونهکاندا بونیاتی ده نینهوه تهو یاسا و دهستورانهی که دهکری به تهنها له ده می بز و نهیینی خوداوهندهکانهوه بیته ده ری، به درێزایی ژبان و بوون و سروشت تهو یاسایانه به گوئی تهواندا ده ری، به گوئی هه موو تهو نوینه ره دیار و نادیارانهی شاعیرهکان. زریان و باوو بووان قسه بۆ شاعیرهکان دهکهن، برووسکهکان هه ناسه بان به سهردا هه لده کیشن. بۆ هه میسه ئازاری مرۆقایه تی تهوان لی ده خورپی. تهوه گو له کانن کهوا دهکهن قه له می شاعیرهکان جوانی بنووسنهوه، وشهکان بۆ خۆیان شاعیرهکان ده دوینن، تهوهش وا دهکا تهوان پتر وشه بهاریین. دیسانهوه شاعیره که ویژداهمان مهزنتر و ناسکتر دهکا و وه ناگای دینتی. شاعیر به خه م و دهر د و مهینه تییهکانی ئیمه ده تلپتهوه و تیکه لیان دهکاتهوه به هه موو تلانهوه و ئازاره له بیرکراوهکانی مندالیی. ئیمه له زاری شاعیرهکانهوه سهرلهنوئی گویمان له هه موو تاسه و ئاره زووه کوشندهکانی ژباغان ده بیتهوه.

تهوانه ی که یاسا و دهستور بۆ دونیا داده مه زیتن؛ تهو دونیا به وهکو خۆی قه بوول دهکهن. تهوانه رقیان له نهیینی و له غز و هه موو شتیکی په نهانه، چونکه نهیینی و له غز نابنه شفره و وهک یاسا تو مار نا کرین، شته زۆر سهیر و سه مه ره و سیحراوییهکان نا کرین به یاسا، هه ربویه دامه زانندی یاسا سنووری ههیر هه موو شتهکان وهکو خۆیان ده پارین. سیاسه تیا زهکان، سهروکی دهوله تهکان، سهربازهکان، دهوله مه مندهکان، ههیر هه موو پیاوه به هیز و دهسته لاتدارهکان، پادشاکان، قه شهکان و پیاوه ئاین پهروه رهکان - تهوانه ههیر هه موو وا زه ن دهکهن که پادشاکانی سه ر تهو مهمله که تانه ی سه ر زه وین. تهوانه له مه ر حه قیقه ت و شته راسته قینهکان ده دوین، له مه ر مه سه له رامیارییهکان، سه ر ژمی ری و ئامارهکان، پرۆگرامهکان، له مه ر مو رالی (ته خلاقی) زۆر کوشنده و ته بستراکت. به لام هه یه سو... خهونی خه لکی زۆر له وان دووره، خهونی خه لکی ته م زاتانه ده ترسینتی. تهو کهسانه ده نیو دونیا ی حه قیقه تدا ون ده بن و ده تو قین، تهوانه له راستییهکانی ژبا نه وه دوورن. تهوه تهنها تهو کهسانه که بهر به روانینی شاعیر دهگرن، روانینی بۆ راستی و حه قیقه ت و واقیع. تهوه تهوانن که داوا دهکهن و ده بنه هۆی تهوهی که شاعر بی به مهیدانیک که شهق له هه موو جوانی و مهنتقیک هه لدا تهو وه خته ی نایانه وی رووبهرووی تراژیدیکان بوه ستنهوه، تهوان هه ندی لهو کو لکه شاعیرانه به کری دهگرن که به مهرامهکانی تهوان شاعر بهوننهوه، قسه ی هه لهق و مه لهقی پی دنووسنهوه بهو بیانووهی که تهوهی بۆ شاعیر ده شی بۆ خه لکی دیکه نارپه وایه، تهوه تهوانن که داوا دهکهن شاعر (پارتیزان) بی، شاعر لایه نگی بی، هه لبهت لایه نگی بی تهوان بی، بی به بارگیری مه رام و مه سه لهکان، مه رامهکانی تهوان... مه سه لهکانی تهوان، جا تهوان هه رچی که سیک بن.

ژیانی ئیمه به رادهیهکی یه کجار زۆر بهر تهسک بوتهوه وهک تهوهی که ههیه و ههستی پی دهکهن، خهونهکانی ئیمه نا له و په ری هه ول و تهقه لالا دایه که رووبه ری ته م ژبا نه بهر تهسکه فروانتر بکات، ههیر خهونه وامان لی

دهکا بهردهوام شتی تازه و په نهان بدوژینهوه، نهو ههسته زوړخوښه وپژدانی وهئاگا هاتوومان پتر ناسووده بکات، بو دوزینهوهی شته سهیر و په نهانه کانیش کولای دلخوش دهبن، چونکه نهو شتانه دهکونه دهرهوهی توانای بینیمان. ئیمه نابج شاعیره کامان ناچار بکهین که زیاتر نهو جیهانهی هه مانه سنور بهندی بکات، چونکه نهو هیان تاوانیکه دژ به خودی ژیان خوئی. خو گهر شاعیر به تنها قسه لهسه شته داخراو و بهرتهسکه کانی نیوژیان بکات، لهسه نهو شتانهی که بج ههول و ماندووبوون دهتوانین تییان بگهین، ههرسیان بکهین و بیاناسینهوه، گهر لهمه نهو شتانه قسه بکات که پییان سهغلت نابین، لییان ناترسین، نهو شتانهی نامان وروژیتین، توورهمان ناکهن، هانمان نادهن، یان نهو هتا پتر تووشی دلپراوکیتمان ناکهن، یان پتر بو یه کسانای هاوار بکهین و بگرین، پتر به دواى خه یال و بیروکهی کوژراودا بگه پین و بیاندوزینهوه، نهو بیرو خه یاله جوانانهی که له سهردهمی جحیلیمان کوژران و له کیسمان دان، گهر شاعیر به تنها خوئی له گوشه داخراوه کاندای بهند بکات و ستران بچری، به زمانیکى داخراو و له قالب دراو بنوسی، وشه و دهسته واژهی وشک و برینگ به کار بیینی... که واته گهر وا بکات ده بی ئیمه چ هیوايه کمان هه بی... جا چ لهسه نهو تهستیره بژین و چ لهسه نهو تهستیره به کی دیکه... ده بی چاوه پتی چ خوشنوودیهه ک بین؟

گهر که ساتیک هه بن بهم دونیا به پازی بن، وا که مته رخم و بج باک بن، ده کرى بلتین چ به روج و چ به لهش زور بی خیر و ترسنوکن. ئیمه له هه مو کرده به کی مه زن و پاله وانبازانه دترسین. ئیمه زنده قمان له جیهانیک چوه که بتوانی سه رله نوئی یه بگریتته وه. ئیمه هه تره شمان له خه رمانی به بهر که تی (بوون) چوه. ئیمه زور ته مبهل و ته وه زهل لیی دانیش تووین و داوا له شاعیره کامان ده که بین که نه گهر بکری ناسومان لی نزدیک بخه نهوه، نهو تا فگه به یی که په نگاورهنگ دهرژی، نهو کانیاوهی ده ته قی: پروهی ناوه کان به شپوه به کی زور سهیر ده مانترسین. ئیمه چیر خومان نانا سینه وه و نازانین کیین، بیریشمان چوته وه که له مه و بهر چی

بووین، له چ حالتیکدا بووین له میانه ی نهو قونغانه ی که تیایدا بو ماوه به کی درپژتر وهئاگا بووین. نهو نهو که سانهن که له واقع و حقیقه ت دترسن، له راستیه کانی خو بیان وهرسن له وهی که ههن، قیز له بوون و ژیانى خو بیان ده که نه وه، نهوانهن که زنده قیان لهو دهموچاوه سهیرانه چوه که ههر ده لئی ده مامکن، به لام نهو دهموچاوه ده مامکدارانه دهموچاوی خو یانه که له ناوینه کانی زه مندایان سینه وه، نهو نهوانهن که دژ به هه موو شتییک ده وه ستنه وه که شیعر نامیژه، له بهرامبه ر هه موو شتیکی شاعیرانه دایه ننگن. نهوان به ههرچی هیزی شراوهی که هه یانه به رووی «شعیریهت» ده وه ستنه وه، چونکه گهر وا نه کهن، وزه و هیزی نهو وشانه ی، نهو راز و قسانه ی که وان له نیو میتشکیان ده ته قنه وه و هه موو دهرگاکانی ناوه وهی روج ده که نه وه، گهر وا نه کهن چی بکهن، ناخر ههرچی دپنده کانی که وان له ناخدا و ههر له ویشدا ده له وه پین، به بازیک خو هه لده دن و دینه دهره وه و به سه ر مافووری هه ست و وپژداندای راده بوورن و ویرانی ده کهن. ناخو نه وسا چی پارچه لیک ترازوه کانی نیو گیان به یه که وه دنووسین و گرییان ده دای؟ ده بی نهوان ههرچی شتییک که به روجی شیعر باره بیکوژن و له باری بیهن، یان نهو هتا به شپوه شپواوه که ی وهری بگرن، یان له ساده ترین حاله تی لاسایی کردنه وه دای هه نگاو بنین، ناشکر اشه بو؟ چونکه نهوان له ده میکه وه هه ول بیان داوه چی که ف و کول و شوژی ژیان هه یه دایر کیین، چی په نگی جوړاوه جوړ هه یه بمرین، ههرچی دووانه ی سروشتی شته کان هه یه لیکیان بکهن و نه یان هیلن.

ملوژمان و دوژمنای شیعر ناتوانن گره و بیه نه وه. راسته که جیهان، له وه ده چی، خو به ده سته وه نه دای و نه گیری، به لام له ناو خویدا تا نه به د نهو ناره زوه هه لده گری که خو به بهرگ و په نگیکی دیکه بگوژی و بنوین، ناره زوی نه وهی به شتیکی بالاتر بیی و بگوژی. له دهره ورا و له رووکه شدا وا دهرده که وی که جیهان جله وگیر نه بی و خو به ده سته وه نه دات، به لام وه که چند هیزیکی دیار بکراو له هه وادا، په ننگه چاوه پتی جوړیک له خه یال بکا و بیه وی نهو سبهر و نه فسونه له ناو خویدا نازاد بکات.

شاعیر به تنها خولقیتهنر نیبه، به لکو بوونه وهریکی کیمیاگهره. شاعیران بیانه وی یا نه یانه وی له تهک هیتز و سیحره مه زنه کانی ناو ئەم گهر دوونه، له تهک مه سه له ههره مه زنه کاندان، هه میسه خهون به داهاتوو به که وه ده بینن که پراوپره له دادپهروهی و به ها گهره کان.

مادامه کچی پرومان به وه ههیه که شاعیره کان هه میسه روو له تایندهن، مادامه کچی لهو به ره یه دان که خهونیان بو داهاتوو له بن نایه، بو به ده کچی بلتین که پتیوستیان به وهیه له به رامبهردا کۆمه لکی دۆژمن و ملۆزمیان هه بی. هیندییه سووره کانی ئەمریکا ئیدیۆمیککی سه یریان ههیه که تیایدا ده لێن - «خوا بکه م دۆژمنه کهت به هیتز بی.» هه رچییه که که خوینبه ره کانی ژیاغان و شک بکات دۆژمنی گهر وهی ئیسهیه: ئەوه بو به هه تا پیغه مبه ره کانیش به و دلگهرمی و جگهر سوژییه وه، بی پسانه وه دهنگ هه لده پرن و قسه له سه ر مرۆف ده کهن، مرۆف ئەو کاتهی خوئی و یران ده کات، ههر به و مانایه هه موو پیغه مبه ره کان شتییک له روچی شاعیره کانیان تیایه، به لام هه موو شاعیره کان پیغه مبه ر نین. گهر شاعیر وهک فیزییاگهریک، یان وهک زانایه کی سه روشت، وهک پزیشکییک، یان وهک فربشته یه ک یان هه تا گهر ئەهریمه ن په رسته ییش بی ناکرچی بییز له و دونیا یه بکات که تیایدا ده ژنی. شاعیر خوئی به گهر وه تر نابج له و دونیا یه تیایدا ده ژنی، شاعیریش وهک زانایه ک وایه، هیچ زانایه ک که ده روانیته بروسک و چیا و ئەستیره کان، قهت خوئی به گهر وه تر نازانی، شاعیریش هه روا. بو ههر کرده و کاریک هیچ شتیکی نزم و به رز له ئارادا نیبه، یان گهر وه و بچووکی، به لکو مانا و به ها کان دیدمان بو شته کان بی ده گورچی. خو شه ویستی شاعیر له چۆنییه تی خه ونه کان و کاره کانیدا وه درده که وی. چه نده قوولتر هه ست به شته کان بکات؛ ئەوه نده قوولتر ده پیشکنی و نه یینییه کانی ده درکنی. چه نده پتر بمانه وی شته کانی ئەم دونیا یه به یه که وه گری بده یین، ئەوه نده پتر ده توانین شوین هه نگا وه کانی شاعیر بکه وین... ئەو کاتهی که ده که ویتته ئالوگوره مه حاله کان. ئەوان حیساب بو ههر کرده یه کی پاله وانبازانه ده کهن: به پتی هوشیاری له ههر ته مه نکی جیادا.

ئوهش راسته که ده لێن مه رج نیبه شاعیره کان به پیش زه مه نی خویان که وتین. ئەوه تنه نا ئیسه یین که که وتووینه ته دوا ی زه مه نی خویمان.

دووهم

برسیه تی یه کیکه له و ملۆزمانه، چه ندین جوژی برسیه تی. ده کچی پیناسه ی کۆمه لگا وهک ئەو مه یدانه یان فه زایه وایی که هه موو جوژه کانی برسیه تی ئیسه تیایدا به یه ک ده گهن، وهک ئەوهی که له بازاریکی گهر وه و قه له بالغ و پر هه رادا بن. برسیه تی شاعیر برسیه تی ئیسه یه... برسیه تیه ک بو ژبیانیکی فره به به ها و ده وله مه ندرت. ههر هه موومان، هه ندی جار، ده که وینه ژیر ئەو حاله ته کوشنده یه. هه ندی جار وه کو میگهل مامه له مان له گهل ده کچی، بی له پشتی ملمان ده نین، فیلمان لی ده کهن و به پتی ویتلدا ده مان به ن... که له وه ده چی ئەو ریگایانه نه چه نه وه سه ر هیچ مه نزلگایه ک، مه گهر تنه نا بچه وه سه ر گوپرستانه کان. پرسیار ئەوه یه: ئاخو ئیسه خویمان ریگاکانمان هه لپژاردوون؟ یان ریگاکان ئیسه یان هه لپژارد؟ ئیسه له بری خه لکی دیکه و به ناوی ئەوانه وه هاتینه سه ر ئەم ریگایانه یاخود بریاری خویمان بوو؟

ئیه هه موومان ده که وینه ژیر ئەم پرسیاران هه وه، به لام ههر هه مووشمان ده که وینه ژیر سیحری ئەو مه یله ی وا ده کات خویمان به یه کدییه وه به سه ستینه وه، ههر هه موو له ده وری بانگه شه که ی «دانتی» کو ده بینه وه، بانگه شه ی خو شه ویستی، ئەو «خو شه ویستییه که وا ده کات خوور و ئەستیره کان له خولگه کانی خو یاندا بسوو پینه وه» (دانتی) وای ده وت. هه ندی ئەو ئەفسوون و خو شه ویستی و گیرۆده بوونه ئەو وه خته دی که ئیسه که متر خویمان بو ناماده کردوه، ئەو وه خته ی ئیسه زۆر رووتین، خه وتووین، به بی ده نگی دی، درهنگی شه و که هه موو شتییک خاموش و مردووه: دی. وهک سوپا حه قیقییه کانی -ریلکه- ی شاعیر دی، ئەو سوپایه ی گه مارۆی «شاره هیمنه کان» ده دا، ئەو شارانه ی ده که ونه «ده ره وهی دیوار و شووره کان... وهک گونده دووره ده سه ته کان» وهک ئەو

که سانهش دین «که هیچ که سیک بۆ هه ره شه نانیره نیو ئه و شارانه، یا خود به لیتیک بدا، یا نه و تا دانوسانیان له گه لدا بکات.» به لئی... هه ندی جار به شه و دئ، ئیمهش له خه و راده بین و ئاره قه ده که بین، ناشزانین بۆچی له خه و هه لسا یان چی ئیمه ی و هئاگا هینا؟ بۆچی له خه و راجه نین؟ چی بو ئاواهی شپزه ی کردین و خه وی لئ زران دین؟

په تۆکان له سه ر خۆمان وه لا ده دین و له نیو پیخه فه کان دینه ده ری. به نیو ماله کاندایین و ده چین تا بزانیان هه موو شتیکی له شوتینی خۆیه تی. هیچ بووه... هیچ گۆراوه. که چی ده بینین دونیا خامۆشه و خه لکی له پر خه ی خه و دایه... پر خه یه که له سه رخۆ، پاشان هه ول ده دین بچینه وه نیو پیخه فه کافان، به لام ئه و پر سیاره هه راسانمان ده کا: بۆچی له خه و هئاگا هاتین؟ ئاخۆ که ی بوو که بۆ دوا جار ئاواهی و به یی هۆیه کی ئاشکرا له خه و رابووین؟ پاشان گه ر به خت یار بی، هیدی هیدی هه ست ده که بین که له وه ده چی شتیکی زۆر په نهان، بووه وه رتیکی کپ و مه نگ له نیو رۆچی خۆماندایه، له نیو بوون و ژیا نماندایه و ده یه وی بماندوتینی، ئه وسای تی ده گه بین که ئیمه له بهر هۆیه کی زۆر سه یر و ساده له خه و رابووین: ئه ویش ئه وه یه که خه ومان لئ تیکچوووه. ترسیکی گه وره، سۆزتیکی بی پایان و تاسه یه کی کوشنده له نیو رۆچی خۆماندا ده خولقان، به لام بی ئه وه ی بزانیان له که یه وه ئه و ترس و سۆز و تاسه یه ده رسکان. ئیمه نازانیان چۆن مامه له له گه ل ئه و ترس و تۆقینه دا بکه ین، ترس و تۆقینتیکی داخرا و په نهان، یان چۆن چۆنی بهر به پیشبینییه کانی شه ر بگرین، خۆ له وانه شه ده رک به وه بکه ین که له و چهند رۆژه که مه ی دوا ییدا ئاسمان تاریک و لیتلتره... لیتلتره چونکه ئیمه رۆژه کانی خۆمان پر کرده وه له قرتویرت و دلهراوکی... یان پر له خوی خه راپ و رۆح مراندن. وئ ده چی روه خساری مرۆف بهرده وام به دوو رهنگی جیا خۆ بنوتینی، دوو شیوه ی دژ به یه ک... روه خسار و شیوه ی ئه وانه ی له گه ل ئیمه دان، هی ئه وانه ش که دژ به ئیمه ده وه ستان. دیاره ژماره ی ئه وانه ی که دژن: زۆرترن. له وه ده چی ئیدی ئیمه چیتر نه توانین جیهان وه کو خۆی ببینین. ته و او... چیتر ناتوانین له شته کان رابمیین، چیتر

چاوی ئه وه مان پیوه نییه له جوانیی وردبینه وه و پتی سه رسام بین. نا... ئیمه چیتر ناتوانین به دیقه ته وه سه رنجی شته کان بده ین، هه ر به راستی بیرمان نایه ته وه که ی بوو که بۆ دوا جار توانیمان گۆشه یه کی تاریک رووناک بکه ینه وه، په رده له سه ر شتیکی په نهان وه لا بده ین و نادیارتیکی ئاشکرا بکه ین. ئه و هه ست و روانینه قوولانه خه و راو دهنین. هه ستیکی سه یر و په نهان له ناوه و را دامانده گری، هه ستیکی که پراوپره له شله ژان و شپزه بوون و دلساردی، له ناوه وه پتر چی بۆ خۆی داگیرده کا، هه روه که هه ست کردن به گونا که کتوپر به ره للا ده بی، خۆ له ده ست «له بیرچوونه وه» ئازاد ده کا، بیرچوونه وه یه ک که خۆمان به هه موو دل مه به ستیمان بووه ئه و هه ستی گونا هه کارییه ی تیا بکوژین. پاشان وای لئ دئ که گومان بکه ین، گومانی ئه وه ی له شوتینیدا، به شیوه یه ک له شیوه کان، له پیچتیکدا ریمان هه له کردبی و هه ره موو سه فه ره که ش ری ون کردن بووی، که له وانه یه له زه مانیتیکی دیرینه وه ئه و گه شته دوور و درتزه له پیچه رتییه کی ویتلدا ده ستی پی کردبی، هه ر له و کاته وه ی ئیمه ده نیو گه رداویکی پر له شپزه بوون و سه رلئ شیوان و بی سه روه ریدا خۆمان لئ بز بووی. ده کری بلتین وئ ده چی و زۆر له گوینه که رووه ئه و مه نزلگایه ی که مه به ستیمان نییه بۆی بچین رتیه یه کی زۆرمان بریبی. هه نوو که ش که شه و داها تووه و چوار ده ورمان پر له خامۆشی و بی دهنگی گه وره، به هه ر چوار لادا که ده روانین: نه شاره زای رتیه که ین و نه مه نزلگاکه ش ده ناسینه وه. له خۆمان ده پرسین: ئاخۆ که ی بوو که لاری و پیچی هه له مان گرت بهر؟ که یه که مجار هاتین، بۆ ئه م سه فه ره، کام رتیه که مان هه لبژارد؟ له پاش بینه و به رده یه کی زۆر، له دوا ی بیرکردنه وه یه کی قوول گومانی ئه وه ده که ین که ئه و پیچه ی شارتیگی لئ ون کردین: لارییه ک بوو که هیچ نیشانه یه کی به سه ره وه نه بوو... هیچ ده لیلیک تا بمانخاته وه سه ر شارتیگه... ئه و لاری و پیچه هه له یه ش هی سه رده مانیتیکی زووتر بوون له ئیستا... ئه و سه رده مه ی که هیشتا سه رگه رم و لاو بووین، ئه و رتییه بوو که به دوودلی و راریی و قرتویرت به لئین و خه یال و بیرۆکه ی سه یر و په نهان چه وریتز کرابوو، بیرۆکه

و خه یالی خوش به داهاتوو بیج نه وهی هیج کاریکمان بۆ کردی، که تیایدا جیهان به هه زاره ها رهنگی جوان و دلگیر دهره وشایه وه، تیایدا شاعر و سترانه کان دلگه کانیان پر ده کرد له تاسه و ئاره زوو، که تیایدا هه ره موو ههست و نهسته کانیان زۆر روشنتر ده بوونه وه.

ده نیو پیخه فه که تدا ئوقره ناگرت و خو وهرده گپری و که له کان ده گۆری، هه ره ده لیبی پیخه فیتیکی درکاوییه. له وه سه رسام ده بیته که چۆن ئه وه هه موو ماوه به له نیو هه مان پیخه فدا خه وتوو، شه وه له دوای شه وه. هه ره ده لیبی قه فه زتیکی داخراوه. له خه و راده بیته، به ژوو ره که تدا دبیته و ده چیت، هیج شتیکی نایه به ده سه ته وه. دیواره کان رهق و تهق - له وه ناچیه هیرشی له شگری ئه وه حه قیقه ت و واقیعه ی «ریلکه» لیبی ده دوا بتوانی به بیج دهنگی ئه وه دیواره نه بیری و بیرمینی، به لام تو به دووچاوی پر له سه رسامی دارو دیواری ماله که ت ده پشکنی، که ی بوو که تو له م ماله دا و له م ژوو ره دا نیسته جی بووی؟ که ی بوو ئه م ماله ت بوو به لوول پیچ؟ که ی بوو بوو به به ندیخانه؟ ماله که له ناتاسایی ده چی و بونی بیگانه ی لی دئی، هه ره وه ک بلتی که سیتیکی غه رب و نه ناس به په له و بۆ ماوه یه کی کورت تیایدا نیسته جی بووی و چیت ره حه زی نه کردی بیجا به مال و خیر له شته کانی ببینی. له م ساته وه خته دا که لوپه ل و هه ره موو شته کانی ناو ماله که ت: وا دهره که ون که به قه رز هینابتن. ئه وه ماله به م حاله وه به ته واوی بیزار و تووره ت ده کات. ئا ئه وه ی باسما ن کرد... بوونی ئه وه ماله یه کیته که له پیچه کان و لاریگاگان، به لی... ئه وه ماله، ئه وه ژوو ره بوته یه کیته که له ریگاگان. ئیدی تو تا بی رووه هه لدی ره کان غل ده بیته وه، رووه وونیایه که له هه لوه شان و تیکشکان. له هه موو شوینیته که دا باله خانه ی خه ونه کانت داده رمین، یان دارماون، که خوت له ناو وینه کاندان به سری و بیج جووله ده ببینی، ئا ئه وه وینه نه به جوړیک له جوړه کان گالته ت بیج ده که ن.

پاش تاویک قاوه یه که ساز ده که ی، شتیکی له تو دا ده گۆری، شتیکی بیج دزکه ده کات و له دلته جیگیر ده بی. پاشان، له ساته وه ختیته که دا، بیج

ئاگاداری ئه وه رووخسارانته دینه وه یاد که له و لاری و پیچانه دا ونت کردبوون، ئه وه لاری و پیچانه ی پیاکاندا ریشیتیت تا وه کو ئه وانت لی نه یه ت و به هه مان ری دا نه ری. خه ونه کانی سه رده مانیتیکی زووت بیج ده که نه وه، لاف و گه زاف و خو بادانی سه رده می لاری، ئه وه هه موو که سانه ت بیج دینه وه که چیت نایانینی. ده پرسیت: هه نوو که ئه وه که سانه وان له کوئی؟ ژبان به ره و چ گه رداویکی برن؟ دونه چا لی کردن؟

له نیو کورسییه که تدا ده جو لیبی، کورسییه که زیکه زیک ده کا. ژبان له ژیری قورسایی تو دا زیکه زیک ده کا، له سه رخو و هیشاش ده سه ته ردار ی تارما ییه کان ده بیته. ده ته وی خوت وه بیج بیته وه، خوت وه بیج بیته وه له جوانترین ساته کانی ژبانته. وه لی وینه کان ته لخ و لیتن. که یف و هه وا و لاف و گه زاف و خو بادان به سه رکه و تنه کانت هه وه هیج مانایه که ناگه یه نن ئه وه وه خته ی دهرک به پووچی بی هه وده بی ئه وه سه رکه و تنه ده که ی، یان له به نه رته دا هه موو سه رکه و تنیک ریژه ییه. که خوت ده ببینی، هه نوو که، وا دلره قانه ده روانیته ئه وانی دیکه، کتوپر به هه مان هه ست و به شیه یه کی زۆر په نه ان خوت خوش ناوی، بگره رقت له خوته. سه یرت لی دئی که تو چۆن بوویت به و که سه ی که هه یته، چۆن به م حاله گه یشته ی، هه ول ده ده ی شتیکی له شکومه ندی بۆ خودی خوت بگره یینیته وه. له ژیره وه و هه ره به چره له گه ل خوت دا هه ره موو سه رکه و تن و ده سه تکه و ته کانت دوو باره ده که یته وه، به لام تا راده یه که به شانازییه وه و به دزییه وه له به رخوته وه ده یان لیبیته وه. به لام ئه وه یان هه رگیز قرتوپرت و دلره راوکیته کانت نا کوژی، ناتهیته یته وه سه ر راسته ریگا و ون و بز له سه ر کویره ریگاگان ده می نیته وه، هه رچییه کی که تو له به رخوته وه ناویان ده نییت و به ده سه تکه و تیجان ده زانی، هه ره له گه ل ناوه یینه نه که نامین. تو له خوت ده پرسیت: ده بیج چی بکه م تا شتیکی له مندا زۆر تر له خو م بژی، که ئه گه ر بکری جوانتر بیج هه رچه نده زه مه ن دلره قی بنوین، ئه وه شته ی که له نیو روچی مندا کپ و خاموش نیسته جییه، ئه وه شته ی که پتر یارمه تیم ده دا پتر بپشکنم و پتر بدۆز مه وه؟ هه رچه نده بیج ده که یته وه هیجته به خه یالدا

نايهت، هه ناسه يه كي سارد هه لده كيشي، شتيك له نيو پوختدا نو قم ده بين و ده خنكي، شتيكي غه مناك دل و ده وونت داگير ده كا، خه يالتيكي پوچ داگيرت ده كا، بيوژكه به ك زور بي هووده ده لي: ده كرى ژيانت جوژيكي تر بي، جياواز، به لام هه رچه نده ده كه يت و ده به يت: نازانيت چون و به چ شيوه به ك.

وا هه نو كه خه ري كه قاوه كه ت سارد بيتته وه، بير له شته هه ره پرويوچه كان ده كه يتته وه، به و ميتشكه ي خوته وه حه ز ناكه ي پرويه پروي ته و هه موو مانا شاروا نه ي ناو راستييه كاني خو ت بيتته وه، بويه ديسانه وه بو ته وي فيل له خو ت بكه ي، جاريكي تر ده كه ويتته وه سه ر كويره ريگه به ك و خو ت له پيچي كدا ون ده كه ي، يه كه مين لاري و پيچ، پيايدا ده رويت. به دم رتوه بير له شتي دي كه ده كه يتته وه: باري داراييت، بير له شتيك ده كه يتته وه كه دويني به كيك و توويه تي، رهنگه شتيكي بچووك و هيچ بي، به لام له وانه يه كه مي ك برينداری كره بيت، كه مي ك له شكومه ندي تو ي داي، رهنگه له گه ل خو تدا بير له وه بكه يتته وه كه به و قسه و نامازه و پلارانه مه به ستيان چي بووي؟ ديسانه وه نو قهره ت له بهر ده بري و له نيو كورسييه كه تدا جي به خو ت ناگري. ديسانه وه راري و وه رسيت لي ده روي. به دحالي بوونت له خو ت و له دونيا ده تگه يه نيته حاله تيك ي و ناچيزه كه هيچت بو نه مينيتته وه جگه له خو تاوانبار كردن. ته وه تا جاريكي تر هه ر خو تي له به رده م خو تدا، تاسه و تاره زوويه كي كوشنده وه تاگات ديني كه ناوي نيبه و تبي ناگه ي. هه ستيك داته گري كه ته گه ر و پا ك و روون به ريگه ي خويدا بروات، له وانه يه هه موو ژيانت بگوري: هه نو كه و بير ده كه يتته وه كه بيدار بوونيش بوخوي كه مي ك وه رسكه ره. له گه ل خو تدا ده يليتيته وه: ده كرى سه ره له به يانتيكيان مرؤف خه يال و ختوره ي و اي به زه يندا بي. رووتبوونه وه يه كي له و باه ته، ته وه هه سته كه ده نيو ره گ و ريشه ي شيعردا جيگير ده بي، كه له بنيدا ده مه بي، ته و رووتبوونه وه و هه سته ي له و گوړانه وه دي، له و پيشبيني و ده رك پيكر دنه پر له سه ليقه به: وا ده كات كه به هره ي فريوده رانه ي روچ ته وه پري هه و لي خو ي

بدات تا تاگادارت بکاته وه، تا هه موو ره مز و هيمما و نامازه كان بخاته به رده مت، به لام چ كه لكي هه به كه ده بيني هه موو ته وانه په رده پو ش ده كرين، ده خنكيندرين، هه و و ترو توپيک، لاف و گه زافنيك ته و هه موو هه سته، ته و هه موو خه ياله تاريخ ده كات. نو سه ري ته مريكي «سو ل بيلتو» راستي كرد كه نو سي - «كاريكي خه راپه... به لام ته نها تازار و تلانه وديه كه ده كرى روچ له خه و بيدار بکاته وه».

ته و او، له م نان و سته دا، قاوه كه ت سارد ده بيتته وه و ده بي به ده مي مردو... هه لده ستيت تا سو له كانت له پي بكه ي، به لام پييه كانت تيبان گير ناي، سه برين ده كه ي، پاشان به زور هه وليكي دي كه ده دي تا سو له كان بكه ي به سه ر پيته وه، كويه كه ت هه لده گريت و ده ييه يته موويه قه كه، ده ته وي كه مي ماله كه ت ري ك بخه يتته وه، به لام ته م هه سته ت له لا كزه، هه ر هه موو گلؤپه كاني ژووره كان داده گيرسي نيت، چيتر شته كان سه ير و نا تاسايي نين، هه موويان ده ناسي ته وه، هه ره هه موو شته كان به تو تاشنان، تا به م شيوه يه دا تمه زران دوون، هه ر به م شيوه يه ش پيكت وه ناون، تا ته مه يان ژياني تو به، وا هه ست ده كه ي كه حاله ت له حاله مليونه ها كه س چا كتره، كه به ژووري ميواندا راده بووري، ئيقاع و ته ندازه سازي شوينه كه له به رچاو ده گري، به ده نكيكي به رز ده لي: له وانه يه په رده كان بگوړم، يان هه ندي رايه خي تازه بيتم، ره فه ي كتيبه كانت به رچاو ده كه ون، له به رخو ته وه ده لي: ته وه يان جاريكي تر. گلؤپه كان ده كوژيني ته وه، هه ست ده كه ي كه له ناو خو تدا كه مي ك تارام تري، وا هه ست ده كه ي كه كه مي ك له مالي خو تدا جيگيري، به لام نازاني و تي ناگه ي بوچي وايت.

رهنگه ته وه يان ته و حاله ته بي كه داگيرت ده كا: حاله تي خه ون بينين به وه ي كه ده بيت، ته وه حه قيقه ته كه ته م هه سته تازه يه باريكه و ده بي تو له هه موو شويني كدا هه لي بگريت، هه ر نوشوستييه ك، هه ر شكه ستييه ك كه دوو چاري ده بيت باريكي دي كه يه، هه ر حاله تيك كه تيايدا ده ژيت باريكي قورسه وه ك قورسايييه كي مادي.

به لّام كه وتنه ژير باريكي دهرووني «پهواني» قورستره له كه وتنه ژير باريكي فيزيكي يان ماددى، چونكه نه وهى يه كه م باريكي قورسه به سهر پوخته وه، تارمايي نه گه ره كان ده ورت ده دهن و ده ست ده نيته بينه قاقات، به وپه پرى نه زانينه وه هيزه شاراوه كانى رّوح ده كوژين، شتيكي په نهان ده مري، به لّام گه تولا ژير نه وباره ده رهايت، نه گه توانيت له حاله تيكي جوانتر و بالاتر بريت، نه وساش بوونه وه رتيكى بالاتر له نيو خودى تودا نيسته جي ده بى، نه وساش هه لچوون و داچوونت، موودت «ميزاج» ت، گرژى و خاوبوونه وه كانى رّوح زياد ده كه ن.

هه مېشه شتيك له تودا كه م ده بېته وه، كه چى له ولاوه تابى باري شانت قورستر ده بى، ده چي ته وه نيو پيخه فه كه ت، به لّام وه نبييه يه كسهر بخه ويت. هه ندئ ده موچاوى غه مگين و خنكاو، هه ندئ قسه ي له ياد چوو، هه ندئ وه لّامى به په له كه تولا نه تتوانى له به رامبهر تانه و ته شه ر و پلارى خه لكيدا بيده بته وه به رووياندا: ههر هه موو نه م شتانه به خه يال تا گوژر ده كه ن. له راستيدا، تا له و شه ودا، تولا توانيت به تارامى بنوويت. تا له م ساته وه خته پر له نه ينيان دا نكولى له رّوحى شيعر ده كه ين و ده كوژين، ههر به م شيوه يه ش خه ونه كانى خو مان سه رده برين. نه وساش رّوحى كوژراوى شيعر هه لده گرين و ده بيه يه نيو ژيان و زينده گى خو مان، نه مجاره يان به وپه پرى تا گاهى خو مانه وه تولا له جيهان ده كه ينه وه و رقى خو مانى پى ده رپژين. تا تا واهى ده بين به دوژمنانى شيعر: به وهى كه خو به دوور ده گرين له هه موو جوړه رووبه رووبوونه وه يه كه له گه ل زاتى خو ماندا، به وهى كه نه ينييه كانمان ده شارينه وه و كه چى پتر لاف و گه زافى پيوه لى ده دهن. له ساتانى بيداريمان پتر له خو مان ده خو ين... تا به م چه شنه ده بين به ملّوزمى شيعر و شاعيره كان - دژ ده وه ستين، دژى نه وهى واقيع پتر سيحراوى بى... دژى نه وهى جيهان له وه گه ورت تر بى كه هه يه، ههر به م شيوه يه تا بو مان بكرى نه وه هه ستى سه رساميه به رامبهر به دونيا به رته سكتر ده كه ينه وه. قاندر و دوژمنانى شاعيره كان وان ده نيو نه وه كه سانه ي رقيان له ژيان ده بېته وه، به لى نه وه ملّوزمانه زينده گى كوژن، نه وه كه سانه ن كه «دانتي» له

دوژه خدا شويتىكى تاييه تى داونه تى، باز نه يه كه له تاگر.

سپيه م

شاعيره كان به يه كه ده نگ گورانى بو هه موو جيهان ده چرن، گورانى بو هه موو نه وه كه سانه ده لى كه نه خو راكه ده گمهن و رّوحيه يان مه به سته و ده يخوازن. نه وان ده چنه پال نه وه كه سانه ي ده نكيان ناگات به دونيا، هاواريان نابيسترى، ده چنه پال خه لكى به ش مه بينه تان و بى ده رتاتان و له قور داچه قيوه كانى سه ر نه م نه ستيره يه، له وان هه يه و له وان هه ش نبييه، له وان هه نبييه: چونكه چى له شاعيرانى ده ربار ده كه ي؟ به لّام پيوسته هه ولى نه وه بدن هار بكار بيه كي گه ردوونى وه ده ست بى ن. پال پشستى و يارمه تى كوژموى، چونكى نه وان به ناوى نيمه ده دوين و نه م (له برى دوانه) يان (له برى قسه كرده) گه لى پيوسته. چونكه نه وان ده نكي هه ق و ويژدانن، نه وان وه كه سه ربه ستى خو ي سر ك و سه برين. گه ر شاعيران بيانه وى ده توانن ده نكي نيمه بن، نه م خو هه لى ژاردن و نوينه رايه تيبه ش له جوړى خو شه ويستى نه وان بو نيمه خو ده نوينى، ده توانن، له پاى نه وه وه، له برى نه وهى راپاى و دل راوكى بيان كوژى: به و موحيه ته ي كه هه يانه خو بان تا سووده بكن، ده توانن هه رچى وزه و هيزى زينده گى هه يه له به رامبهر سته م و نايه كسانيدا وه تا گاهى بى ن، ده توانن وه ك «عيسا» مو عجيزه بنو ين، نه وهى «پاسكال» ناوى نابوو حيكه ته كانى مه سيح، كه كايه ته پر په مز و هيماكاني: نه وان هه ي پر بوون له ماناى موزالى، شاعير ده كرى خاوه نى هه ره موويان بى، ده توانى نه وه كه سانه ش كو ير بكا كه ده بين. له هه ر شويتى كدا تا زار هه بى، نه وان ده چن كه مى بكه نه وه، له هه ر كو ي ده رد و دو هه بى: نه وان ده يانه وى فر يا بكه ون تا بي سپه رين، له هه ر كو ي كار ه سات هه بى: نه وان فر ياد رهن، نه وان شو رش و راپه رينه كانيان وه تا گا دى ن و گوران يان بو ده چرن، نه وان خه ونان ده چين، هيو و توميد ده به خشن، خه ون و هيو و توميد به سه ربه ستى. نينجيل روون و تا شكرا ده لى «بو وه دى هينانى خه ون و بينين خه لكى «مريدانى» من خو به خت

نهرکی شاعیر

نووسینی: هیلریک نیسن*

که واته... گهر مرۆف شاعیر بی: ده بی نه و هیان مانای چی بی؟ من خۆم گه لیک له میژه له و راستیه گه یشتووم که شاعیر پتویسته زۆر به وردی گه و ههر و حه قیقه تی شته کان بیینی، به لام چاک ناگاتان له وه بی، ههر شتیکی که ده بیینی: ده بی به شیوهیه ک بی که خه لکیش وه کو شاعیره که بیبین و ههستی پی بکه ن. به لام شاعیر ناتوانی ههچ شتیکی بیینی و ههستی پی بکا، گهر له گه لیا نه ژیا بی... ته نهها له م ریگه یه وه خه لکی سهری ره زامه ندی بو ده له قین. هه موو نه بیی ته ده بی تازه و هاوچه رخیش، به وردی، پابه نده به مه سه له ی ته زموون و تاقیکردنه وه ی نیو ژیا ن... و اتا ته و ته زموونه ی تیایدا ده ژیت رۆحی ته ده بی تازه یه. هه رچییه کی که نووسیومه، له ماوه ی ته م ده سه له ی دواییدا، به دل و به رۆح له گه لیا نا ژیاوم. به لام ههچ شاعیریکیش به ته نیا و دوور له خه لکی ناژی... ههر به ته نیاش له گه ل شته کانا مامه له ناکا. ته و شتانه ی شاعیره که ده بان بیینی و به سه ریا نا تیده په ری... خه لکی ته و ولاته ش له گه لیا هاویه ش و به شدارن. ته گهر مه سه له که به م شیوه یه نه بی... ناخو چی ده توانی پردیک له نیوان ته م دوو به ره یه دروست بکا: له نیوان ته و که سانه ی شت ده به خشن و ته و که سانه ی به میشکیکی گه وره وه وه ری ده گرن؟

که واته... ده بی ته و شته چی بی که من تیایدا ژیاوم و دیومه و بگره سروشی (ئیلهامی) داومه تی؟

هه لبه ته گه لی شت هه ن. تارا ده یه ک ته و شتانه ی بوونه ته مایه ی ئیلهامی من زۆر به ده گمه ن و له ساتانی تاییه تی و ناسکی ژیا نمانا تا ته و په ری میان هه ژاندووه و له ناخه وه هه لچوویمه و ده توانم بلیم شتی زۆر پیروژ و جوانیش بووینه. با وا بلین: ته و شتانه ی میان خستوته سهر

قسه دووباره ده که یه وه، ته و مه رگه ی دونیا بو ماوه یه کی در ژتر شینی بو ده گپری. ته نهها له و ساته وه خته دا ده گرن و ده لاوینینه وه که ئیمه چۆن تو مان له کیس دا، چۆن ده نگه ی جوان و دلیر و ده گمه نی تو مان دۆراند، چۆن ته فسوون و سبخری تو مان له ده ست دا، ههستی پاراو و موودی شیرینت... هه میسه تاماده گیت که ئیمه مه ته بمان بوو.

هو شاعیره کان، با وه کو کیسه ل و ابن: کیسه ل ته و تو تکله به ردین و قورسه ی سه ریشتی هه لگرتووه، ده با ئیوه ش جیهان بخه نه سه ر شان و برۆن، به لام مه رجه له ژیر ته و باره قورسه شدا گۆرانی خو تان ههر بچرن، ته و شیعه ره نگا وره نگ و پر له سوژی به جو ش و خرۆشی خو تان بلین، ته و گۆرانی و شیعرانه ی ده نیو خوینی ئیمه دا سازاون، ده نیو تازار و ته شکه نه جی ئیمه، خو شه ویستی و میژووی ئیمه، ده نیو کویریوونی ئیمه دا خو لقاون. تاکه راستیه ک که هه لاتن له به رده میدا مه حاله، تاکه راستیه کی زۆر ساده ته وه یه که ئیره، ته وه ی هه یه و ده بیینی ته نهها مه مله که تیکه که ئیوه ی شاعیران هه تاهه تایه ده بنه خاوه ن و سه ردار ی، ته و سه رنشینی ته و میرنشینه ن. تا ته وه یان مالی ستران و هو زانی تو یه.

سه رچاوه:

New Writing
An Anthology edited by
Malcolm Bradbury and Judy Cooke
Minerva is association with the British Council
(C) British Council/ 1992
لا په ره (۱۵۱ تا ۱۵۹)

هه‌وای شیعەر و سروشیان پێ به‌خشبووم گه‌لێ پیرۆز و مه‌زنتەر بوون له‌و
گرفته‌ زاتیانه‌ی له‌ ژبانی رۆژانه‌ما ده‌یانبینم و خه‌میان لێ ده‌خۆم. من
ئێلهامی خۆم به‌م شیوه‌یه‌ خواستوووه‌ چونکه‌ ویستووومه‌ رووبه‌رووی ئه‌و
شتانه‌ بيمه‌وه‌ به‌ره‌نگاریشیان بکه‌م و له‌ هه‌مان کاتدا بیانکه‌م به
پارچه‌یه‌ک له‌ خود و زاتی خۆم.

به‌لام ئێلهامی من له‌و شتانه‌وه‌ش دێ که‌ دژوارن و له‌گه‌ل زاتما ڕکه‌
ده‌کن، ئه‌و شتانه‌ی که‌ کاتێ مرۆف دهروونی خۆی ده‌پشکنێ و بێ ترس و
شهرم لێیان ده‌دوێ: ته‌ماشای ده‌کا پڕه‌ له‌ پیس و پۆخله‌وات و گه‌ندوگوو...
ئه‌و شتانه‌ی له‌ دهرووندا ژه‌نگیان گرتوووه‌ و ماونه‌ته‌وه‌ و بوونه‌ته‌ به‌شیک
له‌ سروشتی نووسه‌ره‌که‌ خۆی، ئا به‌م شیوه‌یه‌ نووسین لای من هه‌روه‌کو
گه‌رماویک (حه‌مام) وایه‌... کاتێ لێی دیمه‌ دهری و هه‌ست ده‌که‌م پاکترم،
ئه‌ندروستیم خۆشتره‌، هه‌روه‌ها سه‌ربه‌ستترم.

به‌لێ... به‌رێزینه‌ هیچ که‌سێک نییه‌ بتوانێ شاعیرانه‌ ڕه‌سمی جیهانیتیک
بۆ بگرێ... گه‌ر خۆی تا ڕاده‌یه‌ک و به‌لایه‌نی که‌مه‌وه‌ هه‌ندێ جار تیایدا
نه‌ژبایی ناشتوانێ وه‌سفی حاله‌تیک بکا گه‌ر خۆی نه‌بووبێ به‌ مۆدیل و
نموونه‌ی ئه‌و حاله‌ته‌ ئاده‌میه‌.

کیبه‌ ئه‌و پیاوه‌ی له‌نیۆ ئیمه‌دا، له‌ناو زاتی خۆیدا جارچاره‌ هه‌ستی به‌وه
نه‌کردبێ که‌ جیاوازی و دژایه‌تیه‌ک له‌نیوان وشه‌ و کرداره‌کانیا هه‌یه‌،
له‌نیوان فه‌رمان و ئاره‌زوودا، به‌شیوه‌یه‌کی گشتی... له‌نیوان ژبان و تیۆردا
یان کێ هه‌یه‌ له‌نیۆ ئیمه‌ماناندا، هه‌تا گه‌ر جارچاره‌ش بووبێ، خۆپه‌رستانه
نه‌یوتبێ - من به‌ ته‌نیاش هه‌لده‌که‌م و خود و زاتی خۆم به‌سمه‌ - یان بێ
ئه‌وه‌ی ته‌واو ئاگای له‌ خۆی بێ و به‌ پڕوایه‌کی پاکه‌وه‌ هه‌ولێ داوه‌ له‌به‌ر
خاتری خۆی و خه‌لکی به‌سه‌ر ره‌فتار و هه‌لسوکه‌وتیدا زāl بێ؟

له‌و باوه‌ڕه‌دام هه‌رچییه‌کی که‌ درکاندم، بۆ ئێوه‌ و قوتابیه‌کان، ورد و
درشتی سه‌ره‌نجه‌کانم لای ئێوه‌ جیگیر بوون... چونکه‌ ئێوه‌ جه‌ماوه‌ری
راسته‌قینه‌ی من. ئێوه‌ تێم گه‌یشتن چونکه‌ هه‌موو ڕازه‌کانم بۆ ئێوه‌ بوون...

مه‌به‌ستیشم بوو تێم بگه‌ن. چونکه‌ قوتابیش هه‌مان ئه‌رکی شاعیری له‌
ئه‌ستۆیه‌: ده‌بێ پرسیاره‌کان لای خۆی ئاشکرا و روون بن... ئه‌وسا لای
خه‌لکی دیکه‌ش روون و ئاشکرا ده‌بن... ئه‌و پرسیارانه‌ی وه‌ختین و یا
ئه‌وه‌تا پرسیارێ هه‌میشه‌یی و نه‌مرن... ئه‌و پرسیارانه‌ی له‌و سه‌رده‌م و له‌نیۆ
ئه‌و کۆمه‌له‌دا زیندوون که‌ شاعیره‌که‌ و قوتابیه‌که‌ی تیا ده‌ژی.

هه‌ر له‌م ڕوانگه‌یه‌وه‌ ده‌توانم بلێم، که‌ له‌ دهره‌وه‌ی ولات بووم، هه‌ولم دا
بیمه‌ قوتابیه‌کی چاک و به‌ توانا. مرۆفی شاعیر هه‌ر به‌سه‌لیقه‌ دووربینه‌
من هه‌رگیز خاک و ژبانی راسته‌قینه‌ی میلیله‌تی خۆم و به‌ جوانی نه‌بینیوه‌،
وا به‌ پری و وا ئاشکرا، وا به‌ وردی و له‌ نزیکه‌وه‌... وه‌ک ئه‌و کاته‌ی که‌
لێوه‌ی دوور بووم... من که‌ دووره‌ ولات و غه‌ریبی شاران بووم پتر هه‌ستم
به‌ خاک و نه‌ته‌وه‌ی خۆم ده‌کرد.

ئه‌میستاش... ئه‌ی هاوولاتیانی ئازیزم... له‌ کۆتایی ئه‌م دانیشتنه‌دا هه‌ز
ده‌که‌ن قسه‌یه‌ک بکه‌م که‌ په‌یوه‌ندی به‌و شتانه‌وه‌ هه‌یه‌ بۆیان ژیاوم. گوێ
بگرن: کاتێ (جولیان) ئیمپراتۆر ڕووخا و کۆتایی پێ هات... هه‌موو
شتیکێ ده‌وروبه‌ری دارما... هیچ شتیک به‌ قه‌د ئه‌وه‌ خه‌فه‌تخان و
خه‌مباری نه‌کرد: کاتێ زانی هه‌رچییه‌کی کردوو، لای چه‌ند که‌سێکی
میشک ساف و بیرتیز، ده‌بێ به‌ بیره‌وه‌ری و یادگار... بیره‌وه‌ری و به‌س...
هه‌ندیکیش به‌رێزه‌وه‌ سه‌یری ئه‌و دارمانه‌ ده‌که‌ن، به‌لام ئه‌غیار و
دوژمنه‌کانی ئیمپراتۆر هه‌ر ده‌مێن و ده‌ژین... به‌خۆشی و دلگه‌رمیه‌وه‌
ده‌ژین... هه‌ر ده‌وله‌مه‌ند و زیندووشن... زۆر جار هه‌مان بیر و لێکدانه‌وه‌
بۆته‌ ئه‌نجام و مایه‌ی ئه‌و ژبانه‌ی به‌ سه‌رم بردوو یان بۆته‌ بنه‌مای
پرسیاریک که‌ زۆر جار له‌ خۆم کردوو. به‌تایبه‌تی کاتێ ته‌نیا و غه‌ریب و
له‌ ولات دوور بووم. ئه‌مشه‌و گه‌نجانی (نه‌رویج) هاتوونه‌ته‌ لام و به‌ قسه‌ و
گۆزانی وه‌لامی پرسیاره‌کانیان دامه‌وه‌، وا به‌ گه‌رمی و ئاشکرا وه‌لامیان
دامه‌وه‌ که‌ هه‌رگیز چاوه‌ڕێم نه‌ده‌کرد. ئه‌م وه‌لام به‌ده‌نگ هاتنه‌وه‌ی ئێوه‌ ده‌بێ
به‌ گه‌وره‌ترین دیاری و یادی ئه‌م دیده‌نییه‌ خۆشه‌ویسته‌... دیده‌نی پیاوانی

میلله ته کهم من هیوام وایه و له و باوه په شدام که ئەم ئەزموونه ی ئەمشه و دهی به یه کی له و ئەزموونه زیندوانه ی تیایدا ژیا م و گهرمی کردم هه... دهی به تاقی کردنه وه ی ژیا نیتیکی راسته قینه... رهنکه له یه کی له کاره ئەده بییه کانا رهنگ بداته وه. ئەگهر شتیکی و پرووی دا، ئەگهر رۆژی له رۆژان کتیبیکی وام نارده وه ولات... ئەوسا داوا له هه موو قوتابییه کان ده کهم کتیبه کهم و هک ته و قه کردن و دهست گوشینیکی لی وهر بگرن... سوپاسیش بۆ ئەم دیده نییه. داواشتان لی ده کهم و بزنان خۆشتان یه کییک بوون له وانه ی به شداری نووسینی ئەم کتیبه تان کرد.

سالی ۱۸۷۴

* هینریک ئیسن: (۱۸۲۸-۱۹۰۶) له ولاتی (نهرویج) دا له دایک بووه و شانۆنووسیکی گهره ی جیهانییه. ئەم پارچه نووسینه ش و توویتیکی (ئیسسن) ه که له رۆژی دهی مانگی ئەبلولی سالی (۱۸۷۴) دا پیشکەشی قوتابیانی کرد. دوا ی ئەوهی (هینریک ئیسن) بۆ ماوه ی ده سال له ولاتی خۆی دوورکه و ته وه، له هاوینی سالی (۱۸۷۴) دا گه راپه وه نهرویج و ماوه ی دوو مانگ له وئ مایه وه. له (۱۰) ی ئەیلولدا قوتابییه نهرویجییه کان قه تاره یان به ست و به ره و مالی (ئیسسن) رتیان کرد. ئەم و توویژه بووه و له آمدانه وه یه ک و میواندارییه کی گهرمی قوتابییه کان، ئەو قوتابیانه ی بۆ به خیره اته وه ی چوونه پیشوازی.

سەرچاوه ی ئەم باسه:

Playwrightson Playwriting
Edited by Toby Cole

چاپی دووهم، نیسان، ۱۹۶۲ لاپه ره ۳ تا ۴

- شانۆنووسان و شانۆنووسین: تۆبی کۆل
شانۆگه رییه به ناوبانگه کانی (ئیسسن)
- (۱) مراوی کیتی
  - (۲) دوژمنی گه ل
  - (۳) تارما بییه کان
  - (۴) خانۆچکه ی بووکه شووشه
  - (۵) هیدا گابله ر
  - (۶) ئەستونگه کانی کۆمەل

بۆ دهنوسم...؟

نووسینی: جۆرج ئۆرویل

هه ر له زوه وه... که هیشتا زۆر منال بووم، رهنکه له ته مه نی پینج یان شه ش سالییدا بوویم... هه ر له وساو ه ده مزانی که گه وره بیه ده بی بیه نووسه ر. له نیتوان هه قده و - بیست و چوار سالی ته مه نما هه ولم دا واز له م خه یاله بینه م، به لام ده شمزانی ئەم هه وله په رینه وه و لادانیتکه له سنووری خود و خولیای راسته قینه ی خۆم و ده شمزانی رۆژی له رۆژان، چ زوو چ دره نگ، ئۆقره ده گرم و ده ست ده کهم به کتیب نووسین.

له نیتوان دوو منالی دیکه دا من ناوه نجییه که یان بووم... به لام پینج سال له نۆبه ره چکۆلانه تر و پینجیش له پاشه به ره گه وره تر بووم، هه تا ته مه نی هه شت سالییش من به ده گمه ن باوکی خۆم ده دی. جا له به ره ئه وه و له به ره چه ند هۆیه کی دیکه تا راده یه ک بی هاویری و ته نیسا بووم، هه ر زووبه زوو فیتری هه ندی خوورپه وشت و هه لسوکه وتی سه یر و نا په سه ند بووم که وایان لی کردم له ژیا نی رۆژانه ما و له قوتابخانه دا وه ک کیتی و نامۆیه ک سه یر بکرتیم. له ته نیایی خۆما فیتربووم چۆن چیرۆک دارپیتۆم... به رده و امییش له گه ل خه لک و که سانی نیو خه یالما قسه م ده کرد، و بزانه م هه ر له سه ره تا وه زه وق و ئاره زووی ئەده بیه که خولقا هی ئەوه بوو که ته نیسا و بی هاویری بووم... به سووک و که میان ده زانیم. ده مزانی له گه ل وشه دا مامه له م خۆشه و بی گری و گوال ده یان تاشم... ده متوانی رووبه رووی کاره ساتی ناخۆش بیه وه، هه ستم کرد که ئەوه یان جۆره جیهانیکی تابه تی بۆ خولفاندووم که تیایدا هه ناسه ی ئۆخه ی بده م و کۆست و هه ره سی ژیا نی رۆژانه می تیا فه رامۆش که م. له گه ل ئەوه شدا... ئەو چه ند لاپه ره یه ی له و سه رده مه دا به دل و به گیان نووسیبووم - سه رده می هه رزه بی - له شه ش - هه وت لاپه ره زیاتر نه بوون. له ته مه نی چوار - پینج سالییدا یه که م شیعرم دارشت و دایکم بۆی نووسیمه وه. هیچم بی نه ماوه له و شیعره ئەوه نه بی که

که گه‌یشتمه تهمه‌نی سازده سالی، زۆر کتوپر، تام و چینی وشه‌م دۆزییه‌وه... وشه و بهس! بۆ نمونه: له دهنگی وشه‌کان و په‌یوه‌ندی نیوانیان تامیکی خوشم وهدی کرد. سه‌یری ئەم دوو دێره‌ی شیعی «به‌هه‌شتی دۆراو» بکه:

ئه‌وسا به زه‌حمه‌ت و په‌نجیکی زۆره‌وه
ملی نا... به زه‌حمه‌ت و په‌نجیکه‌وه ئه‌و...

به‌لام ئیستا که لهم وشانه ورد ده‌به‌وه وهک ئه‌وسا شاگه‌شکه نابم، ئه‌وسا بره‌یه‌ی پشتیشم موچرکه‌ی پیا ده‌هات، سپیلتی وشه‌ی (hee) له جیاتنی (he) تام و له‌زه‌تیکی زۆرتری پێ ده‌به‌خشییم. هه‌ر ئه‌وسا ده‌ستبه‌جێ فیربووم چۆن وه‌سفی شته‌کانی ده‌روبه‌رم بکه‌م... بگره هه‌ر ئه‌وسا ئاره‌زووی ئه‌وه‌م ده‌کرد کتیبان بنوسم. ویستم هه‌ندی پۆمانی گه‌وره بنوسم که به کاره‌سات و ناخۆشی کۆتاییان بێ و سه‌ر به‌ رێبازی (ناچراستییه‌کان - المذهب الطبيعي) بن: به مه‌رجی پر بێ له وه‌سفی درێژداڤ و سه‌دان لیکچوونی سه‌رسوره‌یه‌نەر، پر بێ له نووسینی وه‌سف نامبێزی - ئه‌رخه‌وانی - تیایدا وشه‌ی وا به‌کار به‌یتم که ته‌نها له پیناو ده‌نگی وشه‌کان بێ و هیچی تر. ئه‌وه‌ی راستی بێ «پۆژانی بورما» یه‌که‌م پۆمان بوو که له تهمه‌نی سی سالییدا بنوسیم، به‌لام پۆژه‌ی پۆژانیکی زۆر زووتر بوو... به‌لێ ئه‌و پۆمانه له‌سه‌ر ئه‌و بابته‌ بوو که وتم.

من بۆیه ئەم هه‌موو که‌ین و به‌ینه‌م هینایه‌وه و هه‌ندی زانیاری کۆنم خسته به‌رچاوتان چونکه که‌س ناتوانی له نیاز و مه‌به‌ستی نووسه‌ریک تی بگا - ئه‌و هۆبانه‌ش که پالی پێوه‌ده‌نی بۆ نووسین - گه‌ر نه‌زانی له سه‌ره‌تاوه چۆن هاتوه و پێشکه‌وتوه. ئه‌و بابته‌ی که نووسه‌ریک هه‌لی ده‌بێت پابه‌نده به‌و پۆژگاره‌ی تیایدا ژیاوه - ئا ئەم بۆچوونه بۆ سه‌رده‌میکی وا جه‌نجال و شو‌رشیگه‌رانه‌ی ئیهمه‌ماناندا زۆر راسته - به‌لام به‌رله‌وه‌ی ده‌ست بداته نووسین، هه‌لبه‌ته هه‌لوێستیکی عاتیفانه‌ی له‌لا گه‌لاله‌ بووه که هه‌رگیز نه‌توانی فه‌رامۆشی بکا و به ته‌واوه‌تی لێی ده‌رباز

بێ. بێ گومان... ئەرکی سه‌رشانی هه‌موو نووسه‌ریکیش ئه‌وه‌یه که هه‌میشه له راهێنان و هه‌ول و مه‌شق نه‌که‌وی بۆ پوخت کردنی هه‌موو راو و بۆچوون و خووره‌وشتی... ده‌بێ ئه‌وه‌یه‌ری توانای خۆی بخاته کار بۆ ئه‌وه‌ی به قۆناغیکی ناکامه‌وه نه‌به‌سترتنه‌وه و هه‌روا به ساوایی نه‌مبێتته‌وه... یان ئه‌وه‌تا له بارودۆخیکی ناهه‌مواردا بژی: به‌لام گه‌ر بیه‌وێت له‌و هۆکارتیکه‌رانه رزگاری بێ که له قۆناغیکی زوودا له‌لای خولقاوان... ئه‌وه به‌م شێوه‌یه نووسه‌ر ئه‌و ئاره‌زووه مه‌زنه ده‌کوژی که پالی پێوه‌ده‌نی بۆ نووسین. من پام وایه... بیجگه له پێویستی نان په‌یداکردن و گوزه‌ران: چوار هۆی کارتیکه‌ری مه‌زن هه‌ن بۆ مه‌سه‌له‌ی نووسین که‌وا پال به نووسه‌روه ده‌نین، به‌هه‌ر شێوه‌یه‌ک بێ، په‌خشانی هه‌مه‌جۆر بنوسی. به‌لام ئه‌و هۆکارتیکه‌رانه له نووسه‌ریکه‌وه بۆ نووسه‌ریکی دیکه ده‌گۆرێ، هه‌روه‌ها لای هه‌ریه‌کی له‌و نووسه‌رانه له قۆناغیکه‌وه بۆ قۆناغیکی تر، به‌پێی ئه‌و بارودۆخه‌ی تیایدا ده‌ژی، رێژه‌یان ده‌گۆرێ. هۆبه‌کانیش ئه‌مانه‌ن:

«۱» خۆپه‌رستی پووت (egoism):

تۆ وهک نووسه‌ریک پر به دل‌ه‌ز ده‌که‌ی به مرۆڤیکی زیره‌ک له قه‌له‌م بدری، خه‌لکی باست بکه‌ن، هه‌ز ده‌که‌ی دوا‌ی مه‌رگیش یاد بکرتیتته‌وه. ده‌ته‌وی تۆله‌ی خۆت له‌و گه‌ورانه بکه‌یتته‌وه که به منالی نرخی تۆیان نه‌ده‌زانی و گالته‌یان به عه‌ق‌لت ده‌کرد... هتد. ئه‌گه‌ر تۆ بته‌وی و امان تی بگه‌یه‌نی که ئه‌مه‌یان هۆیه‌کی به‌هێز و دروست نییه: ئه‌وه بێ شک دیاره فیل له خۆت و له ئیهمه‌ش ده‌که‌ی... به‌لای ئیهمه‌وه ئه‌و -خودپه‌رستی و زات ویستنه - هۆیه‌کی زۆر به‌هێزه. ئا لهم پوه‌وه هه‌موو نووسه‌ره‌کان له‌گه‌ل زانا و هونه‌رمه‌ند و سیاسی و پارێزه‌ر و سه‌رباز و کارگیره سه‌رکه‌وتوه‌کان یه‌ک ده‌گره‌وه و هه‌مان هۆی زاتی ده‌یانجولینێ - با به کورتی بیسپرنه‌وه، هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ی پێشه‌نگ و سه‌رتۆپی مرۆڤایه‌تین هه‌ر هه‌مان هۆی سه‌روه‌ه کۆیان ده‌کاته‌وه. زۆریه‌ی خه‌لکی تا ئه‌و پاده‌یه خۆپه‌رست نین که

جیبی مه ترسی بی. زۆریه ی نووسه ره کان دواى ته مه نه نى سى سالى واز له ههول و ئاوات و خهونه زاتیبه كانیان دپن - بگره وایان لى دى خویمان بپیر ده چیتته وه... له زۆریه ی حاله ته کانیشدا ته و او واز له خودی خویمان دپن - پتر بو خه لکی دیکه ده ژین، یان له نیتو گهرمه ی رهنج و ماندوتیتیدا ئه و - خودپه رستیه - نامینى و زۆر به ئاسانى ده مرى. به لام کهم که سانیکیش هه ن که به هره وهر و سه رسه ختن و تا کو تاییش بریاری خویمان داوه که ژیانى تاییه تی خویمان هه بی و لیتوه ی دهر نه چن... ده توانین بلتین نووسه ران له و که سانه ن که دونه ی تاییه تی خویمان هه یه و سه ر به م چینه که مه ن.

پتویسته بلتیم... نووسه رانی راسته قینه و په روش له رۆژنامه کان سوورترن له سه ر ته نیا بالی و پتر خوشیان به شت ده زانن... به لام نووسه ران وه ک رۆژنامه نووسه کان پوه له کی نین و که متر خولیا ی پاره و پوه لولن.

« ۲ » روانی - ئیستاتیکی (Esthetic)

له نیتو دونه ی هونه ر و ئه ده بدا (ئیسستاتیکی - جوانناسی) ئامانجیکی گه وهره و پیرۆزه. هه موو نووسه ریک به دواى جوانیدا ده گهری و دهیدۆزیتته وه و لپی ورد ده بیتته وه... جوانی جیهانی دهر وه یان به واتایه کی دیکه به دواى جوانی و پیرۆزی وشه عه وداله و له ریکه خستنی وشه کاندان جوانیه کی پتر و مه زنتر وه دی ده کا. په یوه ندى نیوان ده نگه کان و کاری دهنگیک به سه ر دهنگیک تر وه، ههروه ها چینی وشه کان له په خشانیکی جواندا، یان ئه وه تا ئیفاعیکی به خوره م و جوانی چیرۆکیکی دانسقه و سه رکه وتوو: ئه وانه هه موو ده بنه هوی ئه وه ی نووسه ر بگه ری به دواى ئه و تام و چیتته ی لهم په یوه ندى ده خولقی. جگه له وه ش نووسه ر ده یه وى له گه ل ئه و خه لکه دا به شدارى هه موو ئه زموون و تاقیکردنه وه یه ک بکا گه ر بزانتی به که لکه و ئه وه ده هینى که فه رامۆش نه کری. له لای زۆریه ی نووسه ران مه سه له ی (ئیسستاتیکی - جوانناسی) ده بی به خالیکی زۆر لاواز یان با بلتین هویه کی زۆر لاوه کی... به لام هه موو نووسه ریک و بگره ئه وانه ی که نامیلکه و کتیبی قوتابخانه ش دهر ده که ن جوهره حه ز و خوشه و یستیه کیان

هه یه به رامبه ر چه نده ها وشه و فره ز و دهر پرنیک... جا مه رجیش نییه به چاوی سوود و به رزه وه ندى بازرگانیک سه بری وشه کان بکه ن... هه یچ نه بی - نووسه ر حه ز به جوانی و ریکی چا پکراوه که ی ده کا... ههروه ها پانی و ته نگى په راویزه کانی به لاوه گرنگه... هتد. به هه ر حال... هه یچ کتیبیک نییه لایه نه ئیسستاتیکیه کان فه رامۆش بکا.

« ۳ » هوی میژوویی:

هه موو نووسه ریک حه ز ده کا دیارده و رووداوه کان چۆن و ا بیان بینى، ده یه وى هه موو راستیه کان تو مار بکا و بو نه وه ی داها توو بیان پاریزی.

« ۴ » مه به ستی رامیاری:

مه به ستیمان له وشه ی «رامیاری» مانا فراوانه که یه تی. هه ر نووسه ریک ده یه وى جیهان به ره و رپه ویکى تاییه ت به ری، ده یه وى بپیر و روانی خه لکی بگۆری سه باره ت به و کو مه لگایه ی له پینا ویدا تی ده کو شتی.

له راستیدا هه یچ کتیبیک نییه له نیاز و مه به ستی رامیاری یانه به دوور بی. ئه و رایه ی ده لى: «هونه ر هه یچ په یوه ندى یه کی به رامیاری یه وه نییه.» ئا ئه م راو بو چونه خوی له خویدا هه لویتستیکی رامیاری یانه یه.

ئاشکرایه که چۆن ئه م هه موو نیاز و مه به سته جوړیه جوړانه ده بی رووبه رووی یه کدی ببنه وه، چۆن چۆنیش له مرۆقتیکه وه بو مرۆقتیکی دیکه و... له قوناغیکه وه بو قوناغیکی دیکه ده بی بگۆرین. گه ر سروشتی مرۆف و در بگرین - ئه و سروشت و خووه ی هه ر له منالی و هه رزه کارییه وه خولقاوه - من به گویره ی ئه و سروشته ی خۆم ئه و سى مه به سته ی یه که م (خاوپه رستی - ئیسستاتیکی - میژوویی) پتر له مندا کو یونه ته وه و به سه ر مه به ستی چواره مندا (رامیاری) زالترن. له رۆژانی خو شى و ئاسووده گیما ته نها بو جوانی و رووکه شانه شتم ده نووسی و... خه ریکی نووسینی کتیبی وه سف - ئامیز بووم، ره نگه ئا گام له هه یچ لایه ن و مه به ستیکی رامیاری یانه نه بووی و هه یچم لى نه زانیبی. بو هه ر خه ریکی

نامیلکە و چامە دەکرێن بووم. «یەكەمجار بۆ ماوەی پینچ ساڵ خەریکی کارێکی زۆر نابەجێ بووم... سەر بە راپەراندنی کاروباری (پۆلیسی ئیمپراتۆریەتی هیند) بووم لە ولاتی (بورما) هەر ئەوسا زۆرم تالاری کەسەسی و هەژاری دی و هەستم بە نوشوستی و هەرس و رووخان و کەوتن کرد. ئەوەیان وای لێ کردم پتر قینم لە دەستەلاندەرەکان بێتەوه و بۆ یەكەمجار و بە تەواوەتی لە گوزەرانی و ژبانی چینی کرێکاران تێ بگەم، هەرەها ئەو کار و پیشەییە من لە ولاتی (بورما) دا وای لێ کردم چاکتر لە سروشتی ئیمپریالیزم تێ بگەم. بەلام ئەو ئەزموونە ئەوسا ئەوە نەبوو کە وام لێ بکا رێبازێکی رامیاریانە دیاریکراو بۆ خۆم هەلبژێرم. پاشان -هیتلەر- پەیدا بوو... دوا ئەوە شەری ناوختی ئیسپانیا... هتد. بگره له کۆتایی سالی (۱۹۳۵) ییشدا هەر نەمتوانی بگەمە بریارێک چاک و چەسپاو. بەلام بیرمە لەو سەردەمەدا شیعریکم نووسی... شیعەرەكەش ئەو ئالۆزكان و تێ گیرانە من دەخاتە روو:

رەنگە...
دووسەد ساڵ بەر لە ئیستا
قەشەیهکی ئاسوودە بوومایە
باسی قیامەتم بکردبایە
دارگوێزێکی خۆم هەبوایە
لە سەوزبونیا: تێم برونایایە!

***
بەلام ئەفسوس... لە سەردەمیکی پێسدا لە دایک
بووم
کە خەتی سمیلم دانا...
لە خۆشی و ئاسوودەگی بێ بەری بووم
خۆ قەشەکانیش گشت لووس و پووسن

***
بگره دوايش...
زەمانە هێشتا خێری تیا ماوو
دەمانتوانی... بە ئاسانی ئادمان بین

بیروباو هەری ژانگرتووی خۆمان رادەژەند
تا لە نێو باوەشی درەختەکانا بخەوئ!

***
ئەوسا گێل بووین و وێرین...
باوەش بۆ خۆشی بکەینەوه...
ئەو خۆشییە ئیستا دەیشارینەوه
ئەوسا بولبولی سەر لقی دار سیوێدەكەش
دەیتوانی دوژمنانم بتوقینئ!

***
و لە سێک و زەردەلوی کچان
لە نێو جۆگەلە بەر سێبەردا...
دەینە ماسی!
سەرلەبەیانیا نیش... ئەسپ و مرواییه کان
دەفرین...
سەرتاپای ئەم شتانەش هەموو خەونن!

***
قەدەغەیه دووبارە خەون ببینینەوه
ئیمە خۆشی لە خۆمان تێک دەدەین... دەیشارینەوه
ئەسپەکانیش لە پۆلای -کرۆم- دروست کراون...
پیاوی چکۆلانه و قەلەویش سواربان دەبن!

***
من کرمیتم... بێ ئارام
من خەسارێکی بێ ژنم
لە نێوان قەشە و قۆمیسەردا
و هک -یۆجین ئارام- رێ دەکەم!

***
رادبۆکە کراوتەوه و دەنگی دێ...
قۆمیسەریش بە ختم بۆ دەگریتەوه
بەلام قەشە بەلینی بە -ئۆساق- ناویک داوه
چونکە هەمیشە -دەگی ناویک...
چی لە سەر بێ: دەیداتەوه...!

***

خه ونم بینی... له کۆشکیتی مەر مه ردا ده ژيام...
وه ناگا هاتم تا بېته دی
من بۆ سه ده مېکی وا له دایک نه بووم...
سمیث بوو؟ جوونز بوو؟ تو بوویت؟

***

شهری ئیسپانیا و ئەو کاره سات و رووداوانه ی له سالی (۱۹۳۶-
۱۹۳۷) دا قهومان تهرازووه که یان لاسهنگ کرد و تیکیان دا... پاشان
وايان لی کردم خۆم بدۆزمه وه و بزانه له کوئی بوستم. هه موو دپۆیک له و
شاکاره پوختانه ی که له سالی (۱۹۳۶) وه به دل نووسیومن، به
شپوهیه کی راسته وخۆیان ناراسته وخۆ، دژ به چه وسانه وه و دکتاتۆریه ت
بوون و له پیناوی -سۆشالیستی دیموکراتی- نووسیومن... ئەوه نده ی که
خۆم بیزانه و تیی بگه م. به لای منه وه زۆر نابه جی و قسه ی پووچه ، له م
سه رده م و رۆژگار ه دا، یه کتی له و باوه ر ه دا بئ که وا نووسه ر ده توانی خۆی له
قه ره ی ئەم جو ره باس و خواسانه نه دا و لئی وه دوور بکه و پیت ه وه. هه موو
نووسه ر پیک بیه وئ و نه یه وئ، هه ره که و له به رگیکی جیادا، له م باه تانه
نزیک ده پیت ه وه. به لām مه سه له که ئەوه یه که نووسه ر لایه نگیری چ لایه ک
بئ و چ رپبازیک بۆ خۆی هه ل بئیرئ. هه ر نووسه ر پیک چه ند له مه یل و
بیرو را رامیاریه کانی وه ناگا بئ: ئەوه نده پتر هه لی بۆ ده ره خسه ی و رپگه
بۆ خۆی خۆش ده کا که بۆ جوونه رامیاریه کانی ساغ بکاته وه بئ ئەوه ی
قوربانی بدا به لایه نه ئیستاتیکی و (جمالی) و هونه ری و فیکریه کان.

به درپژایی ئەو ده ساله ی رابورد: هه موو هه ول و ته قه لالی من ئەوه بوو
چۆن نووسینه رامیاریه کانی خۆم بخرمه نیو قالبیک هونه ریبه وه. هه ر له
سه ره تا وه که ده نووسم خۆم به لایه نگیه ده زانه و هه ره ک پارتیزانیکی
ده روانه کاره که م... هه ست به سته م و زۆرداری ده که م... بۆیه ده نووسم که
دا ده نیشم بۆ ئەوه ی کتیبیک ده که م... قه ت به خۆم نا لیم:

«من ده مه وئ شاکاریکی ئەده بی بنووسم.» من بۆیه ده نووسم چونکه
ده زانه له م دونیا یه دا درۆ و ده له سه و ته له که بازی هه ن و ده مه وئ بیان خه مه

به رچاوان، یا ئەوه تا ده مه وئ سه رنجی خه لکی به لای راستیه کدا
را بکیشم، یه که م شت که به لām وه گرنه گ بئ ئەوه یه: که سانیک هه بن و
گویم لی بگرن. به لām من خۆم به نووسینه هیچ کتیبیکه وه خه ربک نا که م،
یان هه تا باسیکی درپژیش بۆ گوڤار نا نووسم گه ر بئیت و له نه زمونیکی
ئیستاتیکیانه (جوانکاری) به ده ر بئ. هه ره که سئ له نووسینه کانی من ورد
بیت ه وه: چاک ده زانی گه ر من پرو پاگه نده ش بنووسم: ئەو هونه ر و جانییه ی
تیایه که رامیاریه ک (پیای سیاسی) نه توانی به شتیکی بئ سه ره به ری
له قه لām بدا. من هه رگیز ناتوانم و ناشمه وئ به ته واوی واز له و دونیا یه
بئنه که له منالیمه وه پتی شاره زا بووم. تا بئنه به دل و به گیان گرنه گ به
شپوه و ته کنیکی په خشانه کانه ده ده م، هه ره ها هه رچی له سه ر رووی ئەم
زه وییه بئ من خۆشم ده وئ، خۆشیه کی زۆریش ده بینم له و شتانه ی که
به رجه سته و له به رچاوان... تام له و زانیاریه بئ که لکانه ش ده که م که لیره و
له وئ ده سته م ده که ون. که س ناتوانی ئەم مه یل و ئاره زوانه ی من بکوژی.
ئه رکی من ئەوه یه بکه ومه ناویژی و گونجانیکی. بخولقیتم: له نیوان ئەو
شتانه ی من چه زیان پئ ده که م و چه زیان پئ نا که م... له گه ل ئەو چالاکییه
گشتی و زۆر ئاده میزادانه ی که له م سه رده مه دا بوونه ته ئه رک و پتوبستی و
به سه ر هه موو مرۆڤیکدا سه پا ون.

ئوه شیان کاریکی ئاسان نبیه. چه نده ها گرفت و ته نگوچه له مه ی زمان و
دارشتن دینه پیت ه وه، هه ره ها به شپوه یه کی تازه گرفتی -راستگویی-
دپته کایه وه. با نمونه یه کی ئاشکرای ئەم جو ره گرفته تان بخرمه به رچاو.
من کتیبیک هه یه له ژیر ناوی «-له پاداشتی کاتالونیا-»... ئەم کتیبه ش
ده رباره ی شه ری ناوخوای ئیسپانیا یه، هه لبه ته ئەو کتیبه زۆر راست و
ره وان بۆ مه به سستیکی رامیاری نووسرا وه، به لām من له و کتیبه دا به
ته واوه تی گرنه گیم به شپوه و ته کنیک دا وه. هه ولتیک زۆرم دا وه هه موو
راستییه کی تیا بدرکیتیم بئ ئەوه ی خیانه ت له توانا و به هره ی ئەده بی خۆم
بکه م. به لām له پال ئەم هه موو شتانه شدا... به شتیکی ته واوی کتیبه که پر بوو

له و پارچه نووسینانهی که له رۆژنامه‌کانا وهرم گرتبوون... له م ریگه‌یه‌وه به‌رگرم له ترۆتسکییه‌کان کردبوو: ئەوانه‌ی تاوانبار کرابوون به‌وه‌ی ده‌ستیان له‌گه‌ڵ (فرانکۆ) دا تیکه‌ڵ کردوو. زۆر ئاشکرایه که ئەم جوړه نووسینه‌ی دوای سالتیک یان دوو له‌بەر چاوی هه‌موو خوێنه‌ریکی ئاسایی ده‌که‌وێ و واش ده‌کا کتیبه‌که‌ش هه‌یج به‌ها و نرخیکی نه‌می‌نێ. یه‌کێ له‌وه‌ پهنه‌گرانه‌ی که من ریزیان ده‌گرم له‌م باره‌یه‌وه موحازره‌یه‌کی دامی و پیتی وتم «ئهم هه‌موو شته‌ قوڕ و بێ مانایه‌ چین ئهم کتیبه‌ت پین پر کردۆته‌وه؟ تو ئهم کتیبه‌ت شتواندوو و کردووته به‌ خوانی رۆژنامه‌گه‌ری... گه‌ر وات نه‌کر دایه: رهنگه‌ کتیبیکی زۆر چاکی لێ ده‌رچووبایه؟»

بۆچوونی ئەو رهنه‌گره‌ راست بوو، به‌لام من شتیکی دیکه‌م له‌ ده‌ست نه‌ده‌هات. منیش هه‌روه‌ک خه‌لکیکی که‌می ئینگلتیره‌ ته‌نها یه‌ک شتم ده‌زانی... ئەویش ئەوه‌بوو که‌ کۆمه‌ڵێ پیاوی پاک و بێ گونا هه‌ر به‌ درۆ تاوانبار کرابوون. گه‌ر من سه‌باره‌ت به‌و مه‌سه‌له‌یه‌ سه‌غله‌ت و په‌ست نه‌بوومایه... هه‌رگیز ئەو کتیبه‌م نه‌ده‌نووسی.

چ به‌م شتیه‌یه‌ بێ یان شتیه‌یه‌کی تر ئهم گرفته‌ دووباره‌ سه‌ره‌له‌داته‌وه. گرفتی زمان ورد و ناسکتره‌ و زۆری ده‌وێ لیتی بدویی. ده‌توانم بلێم له‌ سالانی دواییدا که‌متر خۆم به‌ وه‌سف و وینه‌وه‌ به‌سته‌وه‌ و به‌دقیقه‌تر شتم ده‌نووسی. له‌ هه‌موو حاله‌تیکدا هه‌ستم کرد هه‌ر نووسه‌ریک بتوانی کارامه‌ و لێهاتوو بێ و شتێزیک بۆ نووسین هه‌لبژیری... ئەوه‌ بێ شک به‌سه‌ر ئەو شتێزه‌ش زāl ده‌بێ و فه‌رامۆشیشی ده‌کا. رۆمانی «باخچه‌ی ئازهلان» یان با بلێن «ته‌ویله» یه‌که‌م کتیب بوو که‌ زۆر هوشیارانه‌ خۆم پێوه‌ ماندوو کرد و ده‌شمزانی چی ده‌که‌م... له‌وه‌ کتیبه‌دا هه‌ولم دا هه‌ردوو جه‌مسهری رامیاری و هونه‌ری به‌یه‌که‌وه‌ گرێ بده‌م و بیانخه‌مه‌ یه‌ک قالبه‌وه... دوای ئەوه‌ به‌حه‌وت سال هه‌یج رۆمانیکی دیکه‌م نه‌نووسی، به‌لام هیوادارم هه‌ر زوو ده‌ست به‌نووسینی رۆمانیکی دیکه‌ بکه‌مه‌وه. رهنگه‌ تیایدا سه‌رنه‌که‌وم و نوشوستی بێنم، خۆی: نووسینی هه‌موو کتیبیکی

نوشوستیه‌، به‌لام تا راده‌یه‌ک له‌به‌رچاوم روونه‌ به‌ ته‌مای نووسینی چ جوړه کتیبیکم.

گه‌ر ئاوێ له‌وه‌ یه‌ک - دوو لاپه‌ره‌یه‌ی دوایی بده‌مه‌وه... ده‌بینم وام ده‌رخته‌وه: گوایه‌ ئەو هۆبانه‌ی پالم پێوه‌ ده‌نێن بۆ نووسین ده‌گه‌ر پێنه‌وه‌ بۆ به‌رژه‌وه‌ندی گشتی و خۆشی خه‌لکی. من نامه‌وێ ئێوه‌ش له‌م روانگه‌یه‌وه‌ سه‌یری من بکه‌ن و دواجار ئهم هه‌سته‌تان له‌ لا جێ بێنم. من ده‌لێم هه‌موو نووسه‌ران که‌یفیان به‌ خۆیان دێ و له‌ خۆشیان بایین، خۆپه‌رست و ته‌مبه‌لن، له‌پال ئهم هه‌موو نیاز و مه‌به‌ستانه‌ی هه‌یانه: نه‌تیبیه‌ک له‌ ناخیانا ده‌میتێته‌وه‌ و که‌س ده‌رکی پێ نایا: نووسینی هه‌ر کتیبیک کاریکی ترسناکه‌ و کیشه‌یه‌که‌ نووسه‌ر شه‌که‌ت ده‌کا و پزه‌ی لێ ده‌بێ. نووسین کتومت تاوه‌ژانی نه‌خۆشیه‌کی کوشنده‌یه‌ و زۆر ده‌خایه‌نی. هه‌ق نییه‌ نووسه‌ر خۆی سه‌غله‌ت بکا و شت بنووسی تا هه‌یز و رۆحیکی شه‌یتانی و عفريتانه‌ پالی پێوه‌ نه‌نێ... هه‌یزیکی وا که‌ نه‌توانی به‌رامبه‌ری بوه‌ستی و نه‌ تیبی بگا. به‌هه‌رحال... هه‌موو که‌س ده‌زانی که‌ هه‌ر ئەو هه‌یزه‌یه‌ یان ئەو رۆحه‌ شه‌یتانییه‌یه‌ وا له‌ منالی ساوا ده‌کا بزریکیتی و بگری بۆ ئەوه‌ی سه‌رنجی گه‌وره‌ به‌لای خۆیدا رابکێشی. له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا شتیکی زۆر راسته‌ که‌ که‌س ناتوانی شاکاریکی جوان بنووسی و خه‌لکیش به‌ په‌رۆشه‌وه‌ بیه‌خوێنه‌وه‌ گه‌ر به‌رده‌وام هه‌ول نه‌دا واز له‌ خود و زاتی خۆی بێنێ... نووسه‌ر پێویسته‌ که‌سایه‌تی خۆی فه‌رامۆش بکا تا بتوانی شتیکی وا بنووسی خه‌لکی بیه‌خوێنه‌وه‌. په‌خشانی جوان و نایاب وه‌ک شووشه‌ی په‌نجه‌ره‌ وایه‌. من ناتوانم به‌ دنیاییه‌یه‌وه‌ بلێم کامه‌ نیاز و هۆبه‌هه‌زتره‌ و کامه‌ یانه‌ پالم پێوه‌ده‌نێ بنووسم، به‌لام ده‌زانم کامه‌ یان شیایو ئەوه‌یه‌ فه‌رامۆش نه‌کری و پێویسته‌ پابه‌ندی بم. که‌ ده‌گه‌ر پێمه‌وه‌ سه‌ر ئەو شاکارانه‌ی نووسیومن... سه‌یریان ده‌که‌م ده‌بینم له‌ هه‌ر شوێنی ئامانجی رامیارییم فه‌رامۆش کردبێ: ئا له‌وه‌ کات و شوێنه‌دا کتیبیکی بێ گیان و مردووم نووسیوه‌ و هه‌ست ده‌که‌م خۆم هه‌له‌خه‌له‌ تاندوو و پارچه‌ په‌خشانی

ئەرخەوانىم نووسىبۇ ھېچى تر... رستەى بى مانا... ۋەسفىكى زۆر و زەبەند... نەخش و دىكۆر و پروكەشى: بە گشتى ھەست دەكەم قسەى ھەلق و مەلق و پىر پەناۋىپىچم نووسىبۇ ھېچى تر...!

لەم كىتەبە ۋەرگىراۋە:

A Collection of Essays
by George Orwell
Author of Nineteen Eighty - Four
Harbrace Paperbound Library
Inc. New - York. Copyright 1946

لاپەرە ۳۰۹ - ۳۱۶

كورتەيەك لە ژيانى (جۆرج ئۆرۋىل)

* سالى پار (۱۹۸۴) ناونرا بە سالى (جۆرج ئۆرۋىل)... لەھەر چوار قورنەى جىھاندا يادى كرايەۋە... سەدان كىتەب و دەيان كۆز و كۆبونەۋەى بۆرېكخرا... سەرلەنۆى رۆمانەكانى چاپ كرانەۋە. بىن گومان رۆمانى (۱۹۸۴) ى نووسەر يەككىك بوو لەو ھۆبانەى قىستىقالىكى ئەدەبى ۋا گەۋرەى بۆ ساز بكرى.

ناۋى راستەقىنەى خۆى (ئىبرىك ئارثرەر بلىئر)ە... لە سالى (۱۹۰۳)دا و لە ھىندستان لە داىك بوۋە... باۋكى لەۋى فەرمانبەرى ئىمپىراتۆرىيەتى برىتانىا بوۋ... لە سالى (۱۹۰۷)دا و لە گەل داىكىا گەرانەۋە ئىنگلتەرە و پاشان چوۋە قوتاپخانە و لە (۱۹۱۷)دا لە (ئىتۆن) ناونوس كرا. سەردەمى منالى كارىكى زۆرى كرده سەر ھەموو ژيانى و جۆزى بىر كرنەۋەى... لەبەر ھەژارى و دەستكورتى ھەمىشە دلئاسارد و بىن پارە و پوول بوو.

ھەر لەبەر ھەژارى و ۋەرنەگىرانى لە يەككى لە دانىشگا بەناۋابانگەكاندا ھەمان رېرەۋى باۋكى ھەلئاردار و ئەۋىش پەيوەندى بە ھىزى پولىسى ئىنگلىزىيەۋە كرىد و لە (بورما) بوو بە چاۋدېرى كاروبارى ئىمپىراتۆرىيەتى برىتانىا، لەۋى بەچارى خۆى زۆر ستەم و زۆردارى دى بۆيە نەيتوانى بەردەۋام بىن و رقى لە ئىمپىريالىزم ھەلگرت و لە سالى (۱۹۲۸)دا ۋازى لەم پىشەيە ھىنا و ئەۋەشىيان بوو بە ھەۋىنى رۆمانى يەكەمى كە لەئىر ناۋى (رۆژاننى بورما)دا نووسى.

«ئۆرۋىل» پانزە سال لە بورما ماىيەۋە و بىرورپاى تەۋاۋ گۆرا، كە گەرپايەۋە ئىنگلتەرە ھەمىشە دوۋرە پەرتىز و خەمناك و مات بوو.

دۋاى گەرانەۋەى چەند سالىكىش بە ھەژارى گوزەراندى... ھەندى جار دەچوۋە رېزى سۈالئەران... دۋاى ئەۋە گەيشتە ئەۋ بىرپارەى كە دەبى پىشتى چەساۋەكان بگرى و يەك رىز لە گەلئانا بوەستى... بۆ ماۋەبەك بوو بە مامۆستا و لەبەر نەخۆشى ۋازى لەۋەشىيان ھىنا. بۆ ماۋەبەكىش چوۋە پارس و لەۋى قاپ و قاچاغى چىشتخانەكانى دەشۆرى... ھەر لەۋى لە (۱۹۳۳)دا «لە دەرەۋەى پارس و لەندەن» ى نووسى. بۆ ماۋەبەكىش لە رۆژنامەكەيدا لەسەر رۆمانى ھاۋچەرخ بارى سەرنجى خۆى ھەلدەرپشت و نانى خۆى پەيدا دەكرد.

لە سالى (۱۹۳۶)دا رۋوى كرده -لانكشاير- و -يۆركشاير- لەۋىش دى كە چۆن كرىكارانى كانەكان بوونەتە نىچىر و قوربانى دەستى سەرمايەدارەكان و خوتىيان دەمژن... لە (۱۹۳۷)دا لە كىتەبى (رېگا بەرەۋ وىگان)دا ۋەسفى ئەۋ ستەم و ھەژارى و كۆرەۋەرىيە دەكا.

لە كۆتايى (۱۹۳۶)دا كە شەرى ناۋخۆبى ئىسپانىا ھەلگىرسا «ئۆرۋىل» ئىنگلتەرەى بەجى ھىشت و چوۋە رېزى «كۆمارىيەكان» و چەكى ھەلگرت... بەلام

گولله یه ک بهر ملی کهوت و به موعجیزه رزگاری بوو... ئورویل سهرسامی ئهو ئه زموننه تازه به بوو کاتخ بینی دیموکراتیهت به رووی فاشیه تدا دهوستتی... به لام ئه نجامیکی دلخوشکهری نه بوو... کریکاره کان زور به توندی سزا دران... رۆژنامه کان راستیان ده کرد به درۆ و دهیان خسته سهر خوانتیکی رازاوه و پیشکەشی خەلکیان ده کرد... ترسنۆکه کان بوون به پالنه وان و شورشگیتیر... ئه م کاره ساته ش له کتیبیتکدا پهنگی دایه وه که له ژتیر ناوی «له پاداشتی که تالونیا» دا به چاپی گه یاند. دواي ئهو تاقیکردنه وه تاله ئورویل ته و او ره شبین بوو. له شوباتی (۱۹۴۴) دا رۆمانی «ته و یله - باخچه ی ناژهلان» ی ته و او کرد که رۆمانیکی ره مزیه و باس له نه مانی یه کساننی ده کا و له (۱۹۳۷) ده و بییری لی ده کرد ده و بینوسنی... دواي ئه وه ی زانی «دکتاتوره کان زور به ناسانی ده توانن نازادپخوازه کان ده مکوت بکه ن»... دواي ئه وه باری دارایی توزی هه لسه یه وه و له (۱۹۴۸) دا کوتایی به رۆمانی (۱۹۸۴) دا هینا و ته و او ی کرد... ئه ویشیان رۆمانیکه ده یاره ی چه وساندنه و دکتاتوره ت به شپوه یه کی زور ترسناک باسی جیهان ده کا که له سالی (۱۹۸۴) دا ده بی به سی پارچه و له نیوان خویندا ده که ونه شه روشور... به لام (برای گه وره - بیگ براذر) رۆلئیکی سهره کی ده بینتی و له ریگه ی نامیتری ئه لیکترونیه وه ده توانی هه موویان ببینی و که سیش ئه و نابینی...

له و سالانه دا نه خووشی - وه ره م - ته و او هیتی لی سهند و په کی خست... له سالی (۱۹۴۷) ده و تا سالی (۱۹۵۰) قاجیکی له نه خووشخانه و قاجیکی له ده ره وه بوو... ئورویل ژبانیکی تراژیدی و پر کاره ساتی به سه ر برد... زور نوشوستی و دلشکانی گه وره ی دی... به لام زوریش مرۆقی خوش ده ویست و به رووی سیستمی نارپکی کۆمه لگا و سهرده می خو ی وه ستا... جاریکیان وتویه تی:

«من خۆم له و باوه رده دام ره جی تیکۆشانی مرۆقی ئاسایی بهر ده گری، چ زوو چ درهنگ، به لام من ههزم لیه ئه م خه ونه م زوو بیته دی نه ک درهنگ!»

له سالی (۱۹۵۰) دا و هه ر به نه خووشی سیل و وه ره م له ته مه نی چل و شه ش سالییدا سهری نایه وه و بهر له مه رگی وتی: «من پیاوئیکی چه پره وم... که چی له راستیدا باوه شم بو (راستره و) کردۆته وه... به لام ئه م زاراوانه ش به پیتی زه مانه ده گۆرتین... ئه و که سه ی ئیمیرۆ چه پره وه: په نگه دواي ده یان سالی دیکه له ریزی راستره وه کان حیسابی بو بکری!».